

எழுத்துப்பூரட்டு
வின்

(18)

கலாநிதி புலவர்மணி
ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளைப்
பண்டிதர் அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாற்றுக்
குறிப்புகள்

No.	928
No.	3701

Oruvi Ennai

Library

Nay

15.10.2005

THE PUBLIC LIBRARY

78 OCT 2005

BATTICALOA.

கலாநிதி, புலவர்மணி. பண்டிதர்
ஏ. பெரியதம்பிள்ளை

அவர்களின் வாழ்க்கை

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

ஆக்கியோன்

கலாநிதி ஈழத்துப்பூராட்டுர்

க.தா.செல்வராச கோபால்

உறுதுணைப் படைப்பாளிகள்;

நாவற்குடா இ. தங்கராசா, அஜந்தா ஞானமுத்து

பதிப்பாளியர்:

எட்வேட் இதயச்சந்திரா (நிழல்சந்திரா)

/அமரர் நா.சா கதீர்காமத்தம்பி நினைவு நிதியப் பதிப்பு/

2005 திருவள்ளுவர் ஆண்டு 20ஈகு

இது ஒரு நிழல் வெளியீடு

ஜீவா பதிப்கம்

தொரண்ணோ - கனடா

JEEVA PUBLISHERS

TRONTO - CANADA

சமுமணித் திருநாடு எங்கள்நாடே இனப் உணர்ச்சி பயற்றுவ் இனப் வீடே
தேசியக் கவிஞர் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிள்ளை

கலாநிதி புலவர்மணி
டி. பெரியதம்பிள்ளை
பண்டிதர் அவர்களின்
வாழ்க்கை
வரலாற்றுக்
குறிப்புகள்

க.

28 AGT 2005

பதிப்புத்

தகவல்கள்

பதிப்புத் தகவல்கள்;

நூற் பெயர்;

கலாநிதி புலவர்மணி பண்டிதர்
ஏ. பெரியதும்பிப்பிள்ளை அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

ஆசிரியர் ;

கலாநிதி சமீத்துப்பூராடனூர்
க. தா. செல்வராசகோபால் (1928)

உறுதுணைப் படைப்பாளிகள்;

நாவற்குடாஇ. தங்கராசா
அஜந்தா ஞானமுத்து

1. நூல் வகுதி; அறிஞர்களின் வரலாற்று வரிசை
2. பதிப்பாசிரியர்; எட்வேட் இதயச்சந்திரா (நிழல் சந்திரா)
3. பக்க அளவு; ஐந்து தர எட்டு அங்குலம்
4. பக்கங்கள்; 100
5. வெளியீட்டு இலக்கம்; 218
6. வெளியீட்டுத் தினம்; ஆவணித் திங்கள் 2005
7. அச்சுப் பதிவு; றி கொப்பி - ரொரன்ரோ
8. அச்சமைப்பு ; ஆணர்ஸ்ட் அருள்
9. வடிவமைப்பு. அல்பேர்ட் இதய மனோகர்
10. அச்சிடும் நுட்பம்; பென்யமின் ஜோதி
11. விலை ; 10 கண்டிய டாலர்
- 12; பதிப்பு ஆதரவு; அமரர் நா. சா.கதீர்காமத்தும்பி
நினைவுப் பதிப்பு நிதியம்
- 12 வியாபாரத் தொடர்பு;

Tamil Cinema Encyclopedia Publications

3 1292 . Sherwood mills bloved

MISSISSAUGA L5V 1S 6

Ont Canada

சாந்தவிங்கமே உன் ஆவி சாந்தி அடைக!

புலவர்மணியின் இதயம் இரக்கத்தாலானது எனப் பலர் கூறுவதைக் கேட்டுள்ளேன். அத்தகைய அனுபவங்கள் பல எனக்கு அவர்பால் கிடைத்ததை நான் என்றும், மறவேன். துன்பப்படுவோர்க்குத் துணைநிற்பதிலும் பிணை நிற்பதிலும் அவர் துணிந்து முன் நிற்பார் அவர்களின் துயரங்களோடு பிணைந்து நிற்பார். தன்கருமங்களை மறந்து பிறர்க்கு உதவுவதில் அவருக்கு அவர்தான் நிகர்.

அத்தகைய பெருமகனுக்கு வாழ்க்கையில் தீராத சோக நிகழ்வு ஒன்று நிகழ்ந்தது, ஆண்மகனுக சாந்த வடிவனுக்கு திகழ்ந்த அவரது முன்றுவது மகன் சாந்தவிங்கம் அமிர்தகழி மாமாங்கக் குளத்தில் நீராட நண்பர்களுடன் சென்றபோது சலசமாதி ஆகிவிட்டார் அந்தத் துயரம்; அவன் வீட்டு வாசலில் நட்டு வளர்த்த ரோசாச் செழியில் கண்ணீராக மல்கியது. அந்தச் சோகம் கவிதையானது. அதன் நயத்தில் நூணைந்து இலங்கைப் பாடசாலை நூலில் ஒரு பாடமாக மலர்ந்தது அதிற் சில வரிகள்; அவை;

தனையனுக்குத் தந்தையின் அஞ்சலி

அன்பு கொண்டொரு ரேசா மலர்க்கொடி
அருமை என்மகன் சாந்தன் வளர்த்தனன்
முன்பு வாசலில் நின்று தளிர்த்து
முகிழ் அரும்பி நெகிழிஓரு காலையில்
பொன்புனைந்த அவன்முகம் போலொரு
பூ மலர்ந் தந்தப் பூவின் அழகிலே
இன்பு கொண்டதில் ஈடுபட்டிடும்
எழிலுறு மலர் தன்னையோ.....

புலவர்மணி ஏ. பொரியதம்பிப்பிள்ளை

இது என் குரு காணிக்கை.

எனக்குத் தமிழ் அழுதாட்டியவர்,
துமிழ்த் தாகத்தை என்அகத்தில் வித்திட்டவர்
கவிதை படைக்கும் ஆற்றலின் உந்து
சக்தியாகவும்
பின்பற்றி வாழ்க்கையில் தமிழேற்றங் காண
வழிகாட்டியாகவும் விளங்கிய
எனது தமிழாசான்
கலாநிதி, புலவர்மணி, பண்டிதர்

ஏ. பெரியதம் பிப்பிள் ணை
அவர்களுக்கு

7. 8. 1945ல் பதினாறுட்கைப் பராயத்தில்
ஆரம்பித்த எனது எழுத்துப் பணியின்
அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவின்
நினைவுடன்

அவரது
மூன்றுவது புத்திரன், எனது உடன்
பிறவாத் தம்பி
அமிர்கழி மாமாங்கத் தீர்த்தத்தில்
காளைப் பருவத்தில் சல சமாதியாகிய

பெ. சந்தலிங்கத்தின்

அன்பில் அர்ப்பணிக்கின்றேன்;

சுழுத்துப்பூராடனேர்
க. தா. செல்வராசகோபால்.

36. உள்ளடக்கம்

1. பதிப்புத் தகவல்கள்	3
1. முகப்புத் தூண்	1
2. பதிப்புத் தகவல்கள்	4
3. சாந்தலிங்கமே உன் ஆவி சாந்தியடைக	5
4. இது என் குரு காணிக்கை	6
5. உள்ளடக்கம்	7
6. தமிழ் எழுத்தும் எண்ணும்	8
7. பதிப்பாசிரியர் பகர்வன	10
8. நூலாசிரியர் நுவல்வது	12
2. இலங்கை அரசு அளித்த கெளரவழும்	
மக்கள் அளித்த சீருஞ் சிலையும்	17
1. தேசிய வீரர்களில் புலவர்மணி	18
2. சிலைபெற்ற செம்மல்	24
3. வாழ்க்கைத் தகவல் குறிப்புகள்	25
1. வாழ்ந்த காலக் குறிப்புகள்	26
2. அமரரான பின் நடந்த குறிப்புகள்	35
4. புலவர்மணி நமக்கு அளித்துச் சென்றுள்ள தமிழ்ச் செல்வங்கள்	37
1. புலவர்மணியின் ஆக்கங்கள்	38
2. பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகள்	40
3. மலர்களை அழிகு செய்த படைப்புகள்	41
4. புலவர்மணியின் வாழ்க்கை நூல்கள்	43
5. இலங்கை வானைலியில் புலவர்மணி	43
5. புலவர்மணி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா	45
6. புகழ் பூத்த புலவர்மணி அவர்களை அறிந்து கொள்ளுங்கள்	54
1. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புலவர்மணியின் குடும்பத் தொடர்புகள்	52
2. சமூக சட்டவமைப்பு சார்ந்த சேவைகள்	54
3. புத்தாக்கந் தந்த புலவர்மணி	55
4. சமரசம்பேணிக் காத்த சங்கத் தமிழன்	67
5 ஆங்கிலக் கட்டுரைகள்	72
6. புலவர்மணி ஒரு பூந்தமிழ்ப் பாவலன்	
7. அனுபந்தம்;	
மட்டக்களப்பைச் சார்ந்த எங்கள் பதிப்புகள்	

மின்கணனி ஏற்றுக் கொள்ளுந் தமிழ் எழுத்துக்களை நாம் ஏன் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை?

இந்த நூலின் அச்சமைப்பு மின்கணனித் தமிழ் எழுத்துக் களால் செய்யப்பட்டது. எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்யப் படாத தமிழ் எழுத்துக்களால் இந்த நூல் அச்சசிடப்பட்டு உள்ளது. இவ்வாறு செய்ததால் எந்தவொரு குறைப்பாடுகளும் ஏற்பட்ட தென்று எங்களின் அறிவிற்குத் தோற்றவில்லை. தமிழ் எழுத்துக்களின் சீரமைப்பு ஒன்று. தேவையே. அத்தகைய சீரமைப்புகள் தமிழ் எழுத்துருக்களின் தொன்மையையும் அழகையும் இலகுவாக எழுதும் வாசிக்கும் இயல்புகளையும் பாதிப்பதாக இருப்பின் தடுமாற்றமே தவிர வேறு எப்பயனையுந் தரதாது.

தமிழ் பேசும் உலகிலே முதன் முதலில் மின்கணனியில் தமிழ் எழுத்துக்களை நெறிப்படுத்தி அச்சமைப்புச் செய்ததும் நூல் களை அச்சிட்டதும் நாங்களே என்பதில் எவரும் குறுக்கறுக்க முடியாது. இதுபற்றிய பல ஆய்வு நூல்கள் எங்களால் வெளி யிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் நாங்கள் ஆக்க பூர்வமாக அறிவு பூர்வமாக எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்கும் எங்கள் முடிவுகளுக்கும் இதுவரை எவருந் தக்க பதில் தராதது தமிழின் தூர்ப் பாக்கியமே. கீழே தரும் பழைய திருத்தப்பட்ட எழுத்துக்களை கவனித்துப் பாருங்கள்;

ஞ ஞ ர ணை ணை ஸீ ணை

ணா னா றா ணை ணை லை ணை

திருத்தம் ஏதுஞ் செய்வதால் அதன் கொள்ளிட அளவு. செய்வதில் செலவிடும் நேரம், அதற்கான மனித வலு, உருவாக்க அழகு, தொடர் ஒற்றுமை Continuity and unity வாசிப்பதற்கு காகும் கண்பார்வை ஒட்டம் என்பனவற்றில் ஏதாவது பெரிய மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். இவற்றில் ஏதாவதொன்று மேலே தரப்பட்டுள்ள அட்டவணையில் உள்ளனவா எனக் கவனித்துப் பாருங்கள். அப்படி ஏதும் மாற்றம் இல்லாவிடில் ஏன் இந்த வேண்டாத சுமையை நாம் சுமந்து களைக்க வேண்டும்!

நீறல் விவரியீட்டாளர் - கண்டா

தமிழர்களே! தமிழ் இலக்கங்களை நடைமுறைப்படுத்துங்கள்!!

செம்மொழிகள் என்றால் அதற்கு மொழிக்குரிய எல்லா வளங்களும் இருக்க வேண்டும் என்பது மொழியியலாளர்கள் கண்ட தத்துவம். தமிழ் இப்போதுதான் ஒரு செம்மொழி என இந்திய அரசு தக்க மதிப்புக் கொடுத்திருந்தாலும், அது என்றுமே செம்மொழியாகவே பிறந்து வாழ்ந்துள்ளது. அதற் கென்று தனித் தன்மையுள்ள எண்ணும் இலக்கங்களும் உள்ளது. எழுத்து வடிவம் உள்ளது. தனிப்பட்டதொரு இலக்கணமும் மொழி இயல்பும் உள்ளது.

1950ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் தமிழ் மக்கள் தமது கணக்கு வழக்ககளைத் தமிழ் இலக்கங்களைக் கொண்டே பதிந்து வந்தனர். நூல்களிற்கூட தமிழ் இலக்கங்களையே பயன்படுத்தி தினர். அதன் பின்னர் அந்த இடத்திற்கு ஆங்கில இலக்கங்கள் எண்ணும் அரபு இலக்க மயப்படுத்திய இலக்கங்களைப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பல பண்டை மொழிகள் தமக்குரிய எண் மானத்தையும் இலக்கத்தையும் பயன்படுத்தி வருகின்ற இக்காலத்தில் தமிழர்களாகிய நாங்கள் மட்டும் அந்நிய மொழி இலக்கங்களையே பயன்படுத்தி வருகிறோம். தனித் தமிழில் எழுதுங்கள்! பேசுங்கள்! என்று கோசமிடும் தனித் தமிழ் வாதிகள்கூட ஆங்கில இலக்கங்களையே உபயோகித்து வருவது எவ்வளவு மதிகேடு!!.

தமிழ் இலக்கங்கள் எவை என்பதைக் கீழே தந்துள்ளோம்.

க. ஸு. சு. டி. க. எ. ஆ. க. பி

இந்த இலக்கங்களை நமது மொழியில் பயன்படுத்தி நமது தொன்மையை நிலைப்படுத்த வேண்டும்.. இதுபற்றிய தகவல்களை தமிழ் எண்களும் இலக்கங்களும் என்ற ஆய்வு நூலிற் தந்துள்ளோம். தமிழ் இலக்கங்களைத் தமிழரிடை அறிமுகப்படுத்தும் முகமாக நாங்கள் எங்கள் நூல்களிற் பயன்படுத்தி வருகிறோம். இதை நாம் கைக்கொண்டு நமது தொன்மைக்கு மதிப்பளிப்பது நம்கடமை.

நீறல் வெளியீட்டாளர் - கண்டா

பதிப்பாசிரியர் பகார்வன.

இலங்கையில் கல்வியில் வடக்கு உயர்ந்துநின்ற காலையில் கிழக்கில் அவதரித்து கிழக்கையும் உயர்வுறச் செய்தவர்; பெருமகன் முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடி களார் என்பது மனதிற்கு மட்டற்ற உற்சாகத்தை நல்குகிறது. அவரின் ஒப்பற்ற முத்தமிழ்ப் பணியாலும் சமயப் பணியாலும் சிறப்பாக அவரது சீரிய கல்விப் பணியாலும் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தமிழன்னையை அரியனை அமர்த்தி வைத்த சிறப்பாலும் நாங்களும் சமுத்தின் கிழக்குப் புத்திரர்கள், விபுலானந்தர் பிறந்த மண்ணின் தமிழ் மைந்தர்கள் என பெருமையுடன் மார்த்தடி நிற்கிறோம்.

அவரது நினைவுநாட்கள் தமிழர் வாழிடங்களில் எங்கும் நினைவு கூரப்படுகின்றன. கண்டாவிலும் அத்தகை நினைவு விழாவை வருடந்தோறும் நடத்தி வருகின்ற பெருமை விபுலா னந்தர் நினைவுப் பணி மன்றத்திற்கு உண்டு. கலாநிதி சமுத்துப் பூராடனுரைக் காப்பாளராகவும் பேராசிரியர் கலாநிதி இ. பால சுந்தரம் அவர்களைத் தலைவராகவும் கொண்ட இந்த மன்றத்தை உருவாக்குவதில் திரு. அஜந்தா ஞானமுத்து அவர்களது அயராத உழைப்பு என்றும் நினைவிற் கொள்ளக்கூடியது. மட்டக்களப்பு மக்களால் கண்டாவில் ஒரு எண்ணிப்பார்க்க முடியாத அளவு ஒன்று கூடலை நடத்த முடியும் என்பதைச் செயலிற் காட்டிய அவரை எப்படித்தான் மறக்க முடியும்.

2005 வது ஆண்டு நடக்க இருக்கும் விழாவில் விபுலா னந்தரை மட்டுமன்றி பூவுடன் கூடிய தொடு மடலும் மணம் பெறல் போல அவரது மாணுக்கர்களையும் நினைவுபடுத்திக் கொரவிக்க இம்மன்றம் முன் வந்திருப்பது பாராட்டற்கு உரியதொன்றே. அடிகளார் முத்தமிழ் வளர்த்தார் சமயம் வளர்த்தார் கல்வி வளர்த்தார் என்பதுடன் அவரின் பின் அவரது பணிகளை முன் எடுத்துச் செல்ல ஒரு பரம்பரையும் வளர்த்தார் என்பது தகும். அந்த வகையில் தொடர்ந்து வரும் விபுலா னந்துரின் நினைவு விழாக்களில் அவரது மாணுக்கர்களை நினைவு கூர்வது சாலச் சிறப்புடைத்து. இவ்வருடம் அவர்களுள் ஒருவராகிய கலாநிதி, புலவர்மணி, பண்டிதர். ஏ. பெரியதும்பிப் பிள்ளை அவர்களை கொரவிக்கும் முயற்சி மெச்சற்குரியது. .

வட மத்திய இலங்கை - பொலன்றுக்கையில் நடைபெற்று வந்த தென்னிந்திய, கலிங்க நாட்டரசுகள் ஈழத்தின் வடக்கிற்குப் புலம் பெயர்ந்தன. அதன் பின்னர் அங்கு யாழ்ப்பாண இராச்சியம் உருவானது என்பதை அறிவோம். ஏற்கனவே தென்னகத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த அவர்கள் இத்தகைய இராச்சியம் ஒன்று உருவானதால் தமிழர் பண்பாடு. தமிழ் மொழி, தமிழர் சமயம், தமிழ்க் கலைகள் என்பவற்றில் மேலும் நேரடித் தொடர்பு கொண்டனர். அவற்றைத் தம்முள் வளர்த்துச் சிறந்தனர். ஆயினும் இந்த வசதி களையும் வாய்ப்புகளையும் ஈழத்தின் கிழக்கில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. பயண வசதியின்மை காரணமாக மட்டக் களப்பு கவனிப்பாரற்ற பிரதேசமாக இருந்தது மட்டுமல்ல இத்தகைய கலாச்சாரப் பயன்பாடுகளை அங்கிருந்து குறுகிய அளவில் பெருஞ் சிரத்தையின் மத்தியில் பெற்றுயர வேண்டிய புலமாகவும் இருந்தது.

இத்தகைய சூழ் நிலையில் அவ்வப்போது இடைக்கிடை நடைபெற்ற வடக்குத் தமிழ் மக்களின் நடமாட்டம் மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திற்று. அந்த விழிப்புணர் வினால் விபுலானந்தர் காலம் என ஒன்று உருவானது. பலர் மட்டக் களப்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்று கல்வி கற்க முடியாதிருந்தாலும் மண்டூர். ஏ. பெரியதும்பிப்பிள்ளை அவர்களின் தந்தையார் தன் மகனை அங்கு அனுப்பி வைத்துக் கல்வி புகட்டத் துணிந்தார்.

அப்படிச் சென்று அங்கு பண்டிதராகிய அவர் தமிழகத்திலும் கல்வி பயின்று விபுலானந்த அடிகளாரது வழிகாட்டவில் தமிழையுஞ் சைவத்தையும் வளர்த்து கிழக்கிலங்கையில் மட்டுமன்றி முழு இலங்கையிலுமே தலை சிறந்த தமிழ் அறிஞராக மதிக்கப்பட்டார்.

அவரையிட்டு ஒரு வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை குருக்கள் மடம் சதா நவரெத்தினராஜா அவர்களைக் கொண்டு எழுதுவித்து வெளியிட்டோம். கையந்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து அமரரான பின்னும் அவரது புகழுடல் மட்டக்களப்பு மண்ணில் வாழ்வதால். பின் நிகழ்வுகள் பலப்பல, இடம் பெறலாயின. அவற்றை எல்லாந்திரட்டி இந்த நூலில் இடம் பெறச் செய்துள்ளோம். அதற்கு வேண்டிய தகவல்களை எமக்கு அளித்த அவரது புதல்வன் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் திரு. பெ. விஜயரெத்தினம் அவர்கட்கு எங்க எது நன்றிகள் உரித்தாகுக. விபுலானந்தர், நூவலர் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் என்ற வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொடரில் இது மூன்றுவது மலராக இதழ் விரிக்கின்றது.

பதிப்பாசிரியர் எட்வேட் இதயச் சந்திரா (நிழல்சந்திரா)

நாலாசிரியர் நுவல்வது;

=====

ஓவ்வொரு நாலையும் படைக்கும்போது பலவிதமான திருப்திகளை நான் அடைவதுண்டு. அவற்றை எல்லாம் ஆத்ம திருப்தி என்று எண்ணிக் கொள்வதும் உண்டு. இது கடமையைச் செய்ய பல்களை எதிர்பாராதே என்பது போன்ற ஒரு திருட்டாந்தம். என் ஆத்ம திருப்தியால் பிறருக்கு என்ன பயன் உள்ளது என்று எண்ணும்போது சுய நலமே எஞ்சி நிற்கிறது. அவ்வாறு என்கை நானே ஏமாற்றிக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

அத்தகைய பல திருப்திகளுள் காலத்திற்கேற்பச் செய்ய வேண்டிய அத்தியாவசியக் காரியம் ஒன்று செய்யப்படாமல் விடுபட்டிருக்கும்போது, அதை எவ்வாறுவது செய்து முடித்து விடவேண்டும் என்று எழும் மன உந்துதலைச் செயற்படுத்தி முடித்தால் ஏற்படும் திருப்தி மனத் திருப்தியுமல்ல ஆத்ம திருப்தியுமல்ல என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது ஏனெனில் அதனால் நான் மட்டும் அல்ல நீயும் பயன் பெறுகிறும் என்று அதை நுகர்வோரிடம் சொல்லும்போது ஏற்படும் செயற் திருப்தியே நான் விஷயியுந் திருப்தி.

பல துறை சார்ந்த பல பெரியார்களும் அரிய சாதனைகளைப் புரிந்த பெரிய சாதனையாளர்களும் நம்மிடை வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை வாசிக்கும்போதோ அறியும்போதோ நம்மிடை ஒரு உந்துதல் எண்ணம் உண்டா வது இயல்பு. நாமும் அவ்வாறு, ஏதாவது செய்தால் என்ன என்ற எண்ணாந் தோன்றுவதும் உண்டு. அப்படி நம்மாற் செய்ய முடியாது விடினும் நமது குழந்தைகளைக் கொண்டாவது அத்தகைய சாதனைகளில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டுமென்ற தூண்டல் நம்மிடை எழுவதும் உண்டு.. இந்த உந்து சக்தி அத்தகையவர்களிற் செயற்திறனுற்றான் பரிணமிக்கிறது. இந்த எண்ணம் என மனதில் எங்கும் பரந்துள்ளது. அத்தகைய கருத்து இதை வாசிப்பவர்களின் சிந்தனையிலுள்ள சேறுமானால் மிகமிகப் பயன்தரு காரியமாகும்.

பல பெரியார்களுக்கு விழா எடுக்கின்றோம்! விழா மலர்களைத் தயாரிக்கிறோம். அதில் பத்தி பத்தியாக விழா நாயகனைப்பற்றிப் பாராட்டி எழுதுகிறோம். ஆனால் அவற்றைப் படிப் பது யார்? படிப்பறிவு உள்ளவர்கள்தான்! என்னும் பதிலையுஞ்சொல்கிறோம். படிப்பறிவற்றேர் அத்தகையவர்களின் வரலாற்றையும், அவர்கள் சாதித்த சாதனைகளைப்பற்றியும் அறிய வேண்டாமா? அவர்களும் அதை அறிந்து கொள்வதால் ஏற்படும் உந்து சக்தியைப் பெற வேண்டாமா? தன்னுல்தான் முடியா விட்டாலும் தன் சந்ததியரிடை இத்தகைய வரலாறுகள் மூலம் அருஞ் சாதனை செய்வதற்குரிய உந்து சக்தியை ஏற்படுத்த வேண்டாமா?

பெரியார்களின் படைப்புகளை வாசிப்பதால் பாமரர்கள் அறிவுக் குழப்பம் அடைவார்களே தவிர அவர்களின் வழியைப் பின்பற்றும் உந்து சக்தியைப் பெறமாட்டார்கள். எனவே மக்களிடை அவர்களது படிப்பறிவிற்குத் தக்கதாக பெரியார்களின் வரலாற்றுக் கூறுகள் பரப்புதல் செய்யப்படல் வேண்டும். அத்தகைய பரப்புதலால் அவர்களின் அறிவாற்றலுகேற்ற ஒரு தூண்டல் துலங்க வேண்டும்.

இதனை எவ்வாறு செய்யலாம் என்பது ஒரு ஆய்வுக்குரிய விசயமல்ல. அவர்களுக்குப் புரியும் இலகுவான வழியில் வரலாறுகள் சொல்லப்படல் வேண்டும். மட்டக்களப்பில் பிறந்த மயில் வாகனஞர் விபுலானந்த சுவாமிகள் ஆனார். பெரியதும்பிப்பிள்ளை புலவர்மணி ஆகினார். இருப்பினும் இந்த வரலாறு மட்டக்களப்பில் உள்ள எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? இதனை வாசகர்கள்தான் கணக்கிட்டு விடை காண வேண்டும்.

வரலாற்று நாயகர்களும் அவர்களின் சாதனைகளும் பாடசாலை மட்டத்திலும் பாமர மட்டத்திலும் புகுத்தப்படல்வேண்டும். அதற்கான பரப்புதற்கான வழிகளைக் காண வேண்டியது படைப்பாளிகளின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு பெரிய கடமையாகும்.

விபுலானந்தர் அம்மானை, வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், வரலாற்று வெண்பா, நாவலர் பெருமான் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் என்பன இந்த நோக்கோடு படைக்கப்பட்ட நூல்கள். அதே வழியில் புலவர்மணியின் வரலாறும் படிப்பறிவு குறைந்த மக்களுக்காகப் படைக்கப்படுகிறது. இந்நோக்கோடு இந்த நூலைப் படைப்பதால் செய்ய வேண்டிய காரியம் ஒன்று செய்ய வேண்டிய கால கட்டத்தில் செய்யப்படுகிறது எனுஞ் செயற்திருப்தி ஏற்படுவதை உணர்கிறேன்.

புலவர்மணி யா? அவர் சமுதாயத்திற்கு என்ன செய்தார்? அதனால் எனைப் போன்ற தனி மனிதர்கள் எவ்வித வாழ்க்கைப் பயன்பாடுகளைக் கற்றுக் கொண்டார்கள்? அல்லது பெற்றுக் கொண்டார்கள்? அவரின் சாதனைகளைப்போன்று . நானும் ஏதாவது செய்ய முடியுமா/ இயலாத விடத்து மற்றவர்களுக்கு அவரின் வழியில் நடக்கும் உந்து சக்தியை எப்படி ஏற்படுத் துவேன் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைத்தால் அதுதான் நமது நலனுக்காக வாழ்ந்த அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய நன்றி யுடமையாகும். அப்போதுதான் மேலும் பல புலவர்மணிகளை நமது சமுதாயத்தில் உருவாக்க முடியும். இந்த நோக்கு புலவர் மணியைப்பற்றிய படைப்புக்கு மட்டுமல்ல மற்ற அறிஞர்களுக்கும் சாதனையாளர்களுக்கும் பொருந்துவதொன்று. அத்தகைய போக்குள்ள படைப்பாகவே இது தயாரிக்கப்பட்டு உங்களின் முன் வைக்கப்படுகின்றது.

இன்று புலவர் மணியின் மாணுக்கர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் தமிழறிஞர்களும் பெரியவர்களும் பலர் உள்ளனர். இவர்களாற் கூடப் பலர் உருவாகியுள்ளனர். இவர்கள் யாவரும் புலவர் மணியின் வாரிசுகள். இத்தகைய வித்தகர் அவர். .

இந்த நூலைப் படைப்பதற்கு புலவர்மணியின் மகன் திரு. பெ. விஜயரெத்தினம் - முன்னாள் தலைவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் அவர்கள் தக்க தகவல்களைத் திரட்டி அனுப்பி வைத்தார். இவர் தந்தையார்மேற் கொண்டுள்ள அன்பிலும் பார்க்க அவர் பேணிக் காத்து வந்த தமிழ்மீது மிகவும் பேரன்பு கொண்டவர். அதனால்தான் அவர் தந்தையார் விட்டுச் சென்ற அறிவுச் செல்வங்களை சிறு வயதிலிருந்தே சேகரித்து வைத்து பல நூல்களாக வெளியிடும் பணியில் உதவி வருகிறார். இத்தகைய தனையன்களை எங்கும் காண்பதற்கிடு. ஆயினும் புலவர் மணி அவர்கள் இத்தகைய புதல்வனைப் பெற என்னேற்றுரோ எனவே வியக்கின்றோம்.

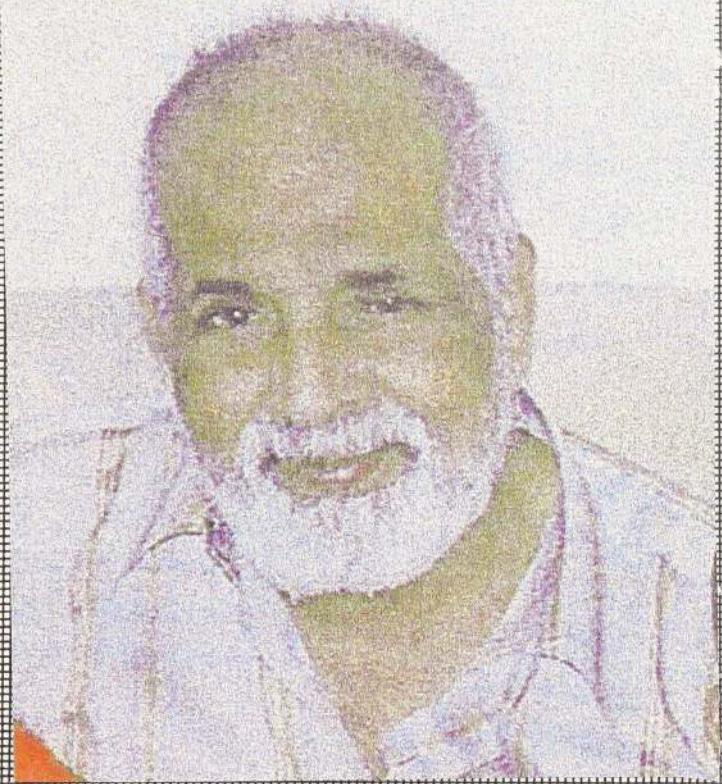
இதே நேரம் புலவர்மணியின் அன்பரும் நண்பருமாக விளங்கிய கலாநிதி. கே.நடராசா(முன்னாள் இயக்குநர் இலங்கை வானைலி) அவர்களையும் அவரது துணைவியார் திருமதி தங்கமணி நடராசா அவர்களையும் நினைவுகூர்கிறேன். தன் கணவன் இறந்த பின்னர் அவரின் படைப்பாகிய உள்ள தான் ஓவியத்திற்கு நூலுருக் கொடுக்கும் பணியைத் தனது தள்ளாத வயதில் முயன்று முடித்தார். அத்துடன் நின்று விடாது அதனை யாவரும் படித்து இன்புறுவதற்கு தக்க உரை எழுதுவித்து வெளியிடவுந் துணிந்தார். இதற்கான ஏற்பாடுகளை வைத்தியசாலையில் இருந்துகொண்டே செய்தார்.

நாவின்
படைப்பாக்கச்
சிற்பிகள்;

படைப்பாசிரியர்

கலாநிதி
சமுத்துப்பூரானார்.
க. தா.
செல்வராசகோபால்

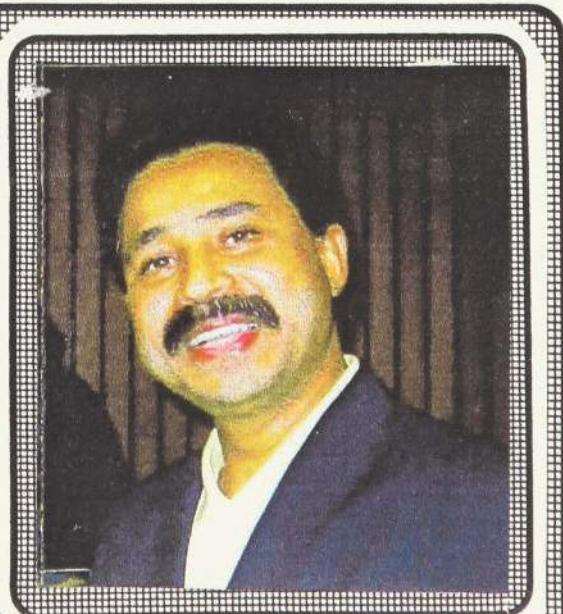
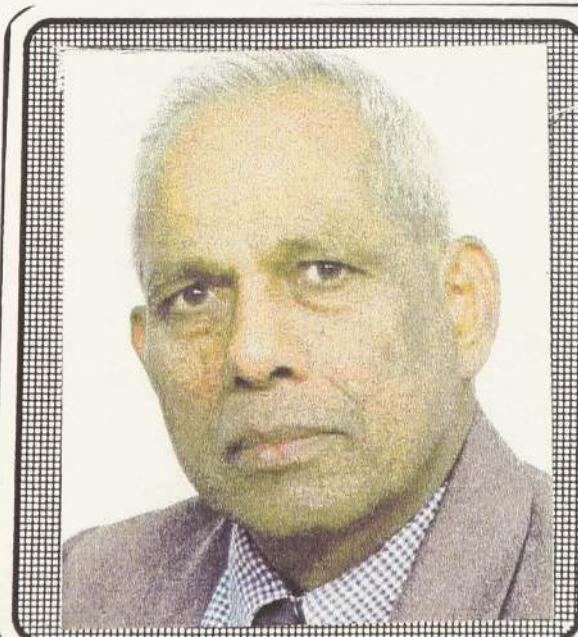
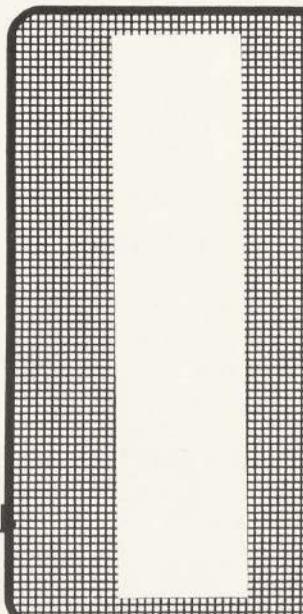
பதிப்பாசிரியர்
நிழல் சந்திரா

உறுதுணைப்
படைப்பாசிரியர்கள்

நாவற்குடா
இ. தங்கராசா

அணுந்தா ஞானமுத்து

இதற்கு உரிய உரையை நான் படைத்து அளித்தேன். அதை வெளியிடும் உரிமையை அவர் வேற ஒருவருக்குப் பாரங் கொடுத்து இருந்தார். எனினும் அவர்களால் அவரது மறைவுக்கு முன்னரோ பின்னரோ அதை வெளியிட முடியவில்லை. தன் கணவன் மறைந்து விட்டாலும் அவரது ஆக்கம் நீடு நிலைக்க வேண்டுமென்று எண்ணி முயன்ற அவரின் நல்ல எண்ணைப் பெருமை என்னைக் கவர்ந்திருந்தது. அதனால் உந்தப்பட்ட நான் அதை எனது சொந்தச் செலவில் நாலுருக் கொடுத்து வெளியிட்டு மன நிறைவு மட்டுமல்ல செயற் திருப்தியும் பெற்றேன். திரு விழுயரெத்தினம் போன்ற தணையர்களும் திருமதி தங்கமணி நடராசாபோன்ற இல்லத் துணைவிகளும் மேலும் மேலுந் தோன்றுவார்களாயின் அரும் பெருந் தமிழ்ச் செல்வங்கள் அழியாது. அவற்றை தமிழுலகு பெற்றுக் களிக்கார்ந்து. பயன் பெறும் என்பது உண்மை.

புலவர்மணியுடன் நான் மிகவும் அனுக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்த வாய்ப்பினால் அவரையிட்டுத் தெரிந்து கொண்ட வற்றையும் அவரிடம் இருந்து கற்றுக் கொண்டவற்றையும் நான் அறிந்த புலவர்மணி எனும் கட்டுரையிலும் மேலும் பல குறிப்புகளிலும் தந்துள்ளேன். அதைவிட இந்த நூலை ஆவண மாக்குவதற்கு தக்க புகைப்படச் சான்றுகளை இந்நாலிற் சேர்த்து அழகாக அமைக்க உறுதுணை புரிந்த நாவற்குடா இ. தங்கராசா அவர்களுக்கும் திரு. அஜந்தா ஞானமுத்து அவர்களுக்கும் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன். எனது பிணிகளுக்கு இடையில் அவர்களது ஆதரவுடன்தான் நாலுரு கொடுக்க முடிந்தது என்று சொல்வதில் இறும்புதெய்துகிறேன்.

புலவர்மணி அவர்களும் அவரது புத்திரர்களும் என்குடும்பத்தவர்களுக்கு இனிய நண்பர்களாக விளங்கினர். ஆதலால் எனது மக்கள் அவருடன் மிகவும் அன்பு கொண்டிருந்தனர். அதில் தொரண்ரோ றி கொப்பி அச்சக உரிமையாளர் திரு. எட்வேட் சந்திரா. (நிழல் சந்திரா) அவர்களும் ஒருவர் அவரின் உதவியாலும் ஒத்தாசையாலும் இந்த நூல் உங்கள் முன் படைக்கப்படுகிறது. நன்றி.

ஸ்ரீத்துப்புராட்னர்.
கன்டா 27. 8. 2005

தீர்மா

படைப்பாசிரியரின்

இந்த நூலை 9. 10. 2005ந் தினத்தன்று நடைபெற்ற கண்டா விபுலானந்த கலா மன்றத்தினர் நடாத்தும் விபுலா னந்தர் விழாவில் நினைவுக்கூரும் புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளைக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் கண்டா ஜீவா பதிப்பகத்தினர் ஆர்வத்துடன் தயாரித்தனர்.

அத் தினத்தில் இதன் முதல் பிரதியை மட்டும் அறிமுகஞ் செய்வதற்காக அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகளையுஞ் செய்தனர், இதுவரை நான் படைத்த 200க்கு மேற்பட்ட நூற்களில் எதற் காகவும் நான் அவற்றிற்கு மதிப்புரை அணிந்துரை நாடியது மில்லை. முதற் பிரதி வெளியீடு அரங்கேற்றம் ஆய்வுரை என்ப வற்றுட்படுத்தவும் என்றுமே விரும்பியதும் இல்லை. அவ்வாறு இருக்க இந்த ஏற்பாட்டுக்கு இரு காரணங்களுக்காவே அரை மனதுடன் செவி சாய்த்தேன். ஒன்று கலாநிதி பெரியதம்பிப் பிள்ளை போன்ற அவரது வாரிசுகள் ஒவ்வொரு விழாவிலும் நினைவிற் கொள்ளப்படல் வேண்டும். அத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடும் மன்றங்களை இப்படியான வெளியீடுகளால் சிறப்புறச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் விபுலானந்தர் எழுதிய அரிய பெரிய படைப்பான யாழ்நூலின் மூன்றுவது பதிப்பின் விற்பனைக்கு இந்த விழாவில் இடம் கொடுக்க முடியாத நிலை ஒன்று தோன்றி யதால் இதை அறிமுகஞ் செய்து வைக்க நான் விரும்பவில்லை.

விபுலானந்தர் எத்துணைப் பெரிய மகான். அவரது படைப்பான யாழ்நூல் தமிழ்சைக்குக் கிடைத்த அரும்பெரும் பொக்கிசம். இதை இதுவரை எந்தவொரு பல்கலைக் கழகமும் ஆராய்ந்து ஒரு மீன்பதிப்பைச் செய்யவில்லை. தமிழர் தாபனங்களும் அத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடவும் இல்லை. அதுதான் போகட்டும் அவரது (விபுலானந்தர்) பேரில் நடைபெறும் நினைவு மன்றங்களாவது இவ்வித ஈடுபாடுகளில் முயன்றதும் இல்லை. அவரைப்பற்றியே காரதீவில் பிறந்தார், கல்முனையில் படித்தார் என்று கவிதை பாடுவதும் அவரின் தபோபலம் முத்தமிழ் வித்தகம் பற்றிக் கட்டுரை வடிப்பதும் பட்டி மன்றங்கள் நடத்துவதுமே மன்றங்களின் செயற்பாடு களாக இருக்கின்றன.

போனது போகட்டும் விபுலானந்த அடிகளார் எழுதிய மூலப் படைப்புகளை யாராவது முன்வந்து வெளியிட்டால்

அவற்றை வரவேற்று அதனைச் சத்தைப்படுத்துதல் செய்யுந் தருணம் காலடிக்கு வந்தால்கூட அதைத் தட்டிக்கழிக்கும் போக்கில் பொதிந்துள்ள பொருள்தான் என்ன?.

விபுலானந்தரின் யாழ்நூல் வேண்டாம் ஆனால் அதை மூன்றும் பதிப்பாக பதிப்பித்தவர்களுக்குக் கௌரவம் என்பதிலும் பார்க்க அத்தகைய ஊக்கமுட்டுதலுடன் உள்ள அந் நூலை மக்களிடை பரப்புதற்கு ஒரு வடிகாலாகவும் இருப்பது நமது பொறுப்பல்லவா?

இது; இனிமேலாவது நாம் இத்தகைய காரியங்களில் முன் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மனதிற் கொண்டு இம்மன்றத்தின் காப்பாளர் என்ற நிலையில் விடுக்கும் வேண்டு கோள் கலந்த ஆலோசனையாகும். அத்துடன் இத்தகை முன்பின் முரணுன காரியங்களுக்காகவும் நான் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யாழ் நூல் ஆங்கிலம் பிரஞ்சு மொழிகளில் மொழிபெயர்க் கப்பட்டால் தமிழ் இசையின் பெருமையை மேற்கூலக இசை மேதைகள் வரவேற்பார்கள் என்பதில் ஜயமின்று. முயன்றுல் முடியாதது எது?

ஓவ்வொரு விபுலானந்தர் விழாவின்போதும் அவரது சீடர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை படைக்க என்னுலான ஆதரவை நல்குவேன், இதற்கான குறிப்புகளைச் சேகரிப்பதில் நாவற்குடா. இ. தங்கராசா, அஜந்தா ஞானமுத்து (சக்திசாந்தன்), புல்லுமலை பாபு என்னும் திரு. த, வசந்தகுமார், திரு. எஸ்.பி. கனகசபாபதி (கல்கிதாசன்) என்பவர்கள் முயற்சி எடுத்து வருகின்றனர். இம்முயற்சியின் கணிகளாக:

1. பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளை வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள்
2. வித்துவான். வீ. சி. கந்தகதூயா பண்டிதரின் குறிப்புகள்
3. சுவாமி நடராஜானந்தா அவர்களின் வாழ்க்கை குறிப்புகள்
4. எப். ஆர்.ஜி, கணபதிப்பிள்ளை வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்
5. அன்பன் நடராசா வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள்
6. அமரர் எம். சற்குணம் அவர்களின் வாழ்க்கை குறிப்புகள் என்பன வெளிவரும்

சுழுத்துப்பூராட்டுர்

பின்னுரை;

கலாநிதி புலவர்மணி
ஏ. பெரியதுமிப்பிள்ளை
பண்டிதர் அவர்களின்
வாழ்க்கை
வரலாற்றுக்
குறிப்புகள்

உ

இலங்கை
அரசு அளித்த
கௌரவமும்
மக்கள்
அளித்த
சிலைச் சீரும்.

සමරු නිකුත් කිරීම
නාපකාර්ත්ත වෙளියේදු

ශ්‍රී ලංකා
විළංගක

මුද්දර නිවේදන අංක
මුත්තිරෙක් සෙය්තිත්තාල් ඩීල. } 359

ජාතික විරචරයෝ

තොසිය ව්‍යුරාරක්ස්

1994.05.22

මුද්දර කාය්ස්‌යය
ප්‍රධාන තැපෑල් කාර්යාලය
කොළඹ 01.

මුත්තිරෙප පණියකම්
තැබෙම ආණ්ඩ්ල අලුවලකම්
කොමුම්පු 01.

රාජි

ර්. පෙරියතම්බිජිල්ලේ

මධ්‍යකළපුව දිස්ත්‍රික්කයේ මංවුර ග්‍රාමයෙහි යෝමනාදර ජෛවහම්බිජිල්ලේ සහ සින්තනාගම් යුවලගේ ජෞෂ්ථ පුනු ලෙස 1899 ජනවාරි 08 වැනි දින ර්. පෙරියතම්බිජිල්ලේ මහතා උපත ලබා ඇත.

දීමිල හාජාව ඉතා කිරීම්ත පඩිවරුන්ගේ උගත් මොහු ඉංග්‍රීසි හාජාවෙහි ද මතා නිපුණත්වයක් ලැබේය.

පෙරියතම්බිජිල්ලේ මහතා අධ්‍යාපනඥයෙකු පමණක් නොව, සාමාජීය මෙන්ම ආගමික ප්‍රබෝධය සඳහා කුප්‍රවූවෙකු හා කවියෙකු වශයෙන් ද ප්‍රවලිත වූහ. මෙනුමා විසින් නිරමාණය කරන ලද දීමිල කවියක් පාසල් විෂය තීරදේශයට ඇතුළන් කර ඇත. මොහු විසින් රවිත ගුන්ථ අනුරින් හගවන්හින - වෙමිලා ගුන්ථයට සාහිත්‍ය මණ්ඩලයෙන් සම්මානයක් ලැබේ ඇත.

වර්ෂ 1951 දී මධ්‍යකළපුවේ දීමිල කලා සංගමය විසින් “ ප්‍රවර්මනී ” යන ගොරව නාමයෙන් පුද්‍රු ලැබූ පෙරියතම්බිජිල්ලේ මහතා දීමිල කවිය හා දීමිල බස පිළිබඳව දැක් වූ විශිෂ්ටත්වය අගය කිරීම් වස්, යාපනය විශ්ව විද්‍යාලය මෙනුමාගේ අභාවයෙන් පසු 1980 දී “විත්තාකර” යන ගොරව නාමයෙන් ද පුද්‍රු ලැබූහ.

ජාතික වශයෙන් ශ්‍රීජාත්මක වූ රාජ්‍ය හාජා කමිටුවේ ද, හින්දු ආගමික හා ශ්‍රී ලංකා අධ්‍යාපන සේවයේ උපදේශක කමිටු වල ද සාමාජිකත්වය හොඳවමින් විශිෂ්ට සේවයක් ඉටුකරන ලද පෙරියතම්බිජිල්ලේ මහතා වර්ෂ 1978 නොවැම්බර මස 02 වැනි දින අභාවප්‍රාප්ත විය.

புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 20ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்களில் ஒருவரும் சிறந்த புலவருமாவார். இவர் சோமநாதர் ஏகாம்பரப் பிள்ளை அவர்களுக்கும் சின்னத்தங்கம் அவர்களுக்கும் முத்தமகனாக 1899 ம் ஆண்டு தை மாதம் 8 ம் திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மண்ணில் பிறந்தார்.

இவர் பல புகழ்பெற்ற அறிஞர்களின் கீழ் தமிழைக் கற்றறிந்து, தமிழிலும், ஆங்கிலத் திலும் புலமை பெற்றதோடல்லாது, தமிழ் உரைநடையிலும், செய்யுள் ஆக்கத்திலும் வல்லவராக விளங்கினார்.

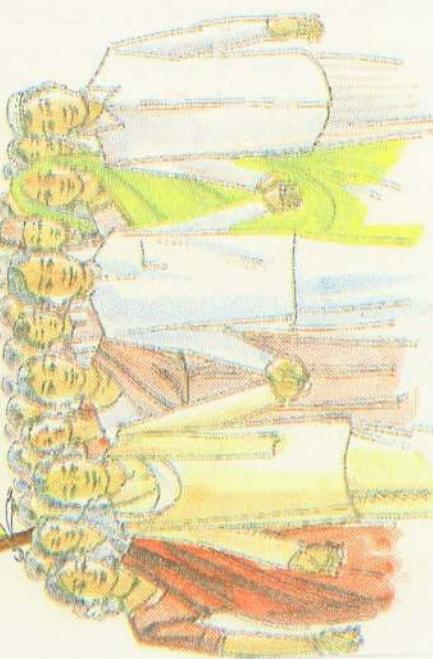
புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஒரு சிறந்த கல்விமான், நல்லாசிரியன், சமய சமூக சீர்த்திருத்தவாதி. இவர் இயல்பாகவே கவிபாடும் ஆற்றல் உடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவரால் இயற்றப் பட்ட சில செய்யுள்கள் தமிழ் பாடவிதானத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது படைப்பான பகவத் கீதை வெண்பா சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றதுடன், மிகவும் சிறந்த நூலாகக் கருதப்படுகிறது.

1951 ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு தமிழ் கலை மன்றம், இவரது செய்யுளாகத் திறனையும், இவருக்கு தமிழ்மொழியிலிருந்த ஆழ்ந்த அறிவினையும் கௌரவிக்குமுகமாக “புலவர்மணி” என்னும் பட்டத்தை வழங்கியது. அடுத்த ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிடபாச்சா விருத்திச் சங்கம் “பண்டிதமணி” என்னும் பட்டத்தையும், இவர் இறந்தபின் 1980ல் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் “இலக்கிய வித்தகர்” என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கி இவரைக் கௌரவித்தன.

இவர் பலதேசிய ஆலோசனைச் சபைகளில் உறுப் பிராகவிருந்து சேவையாற்றியுள்ளார். அரசகரும் மொழிகள் தினைக்கள் ஆலோசனைச் சபை, இந்து சமய அபிவிருத்திச் சபை, இலங்கை வாணோவி கல்வி ஆலோசனைச் சபை ஆகியன அவைகளிலெடங்கும்.

මල් එහ කාවරය
ඖත්තල තුන් සමේ
FIRST DAY COVER

ඩීරිඩ විටර්ගේ
නොස්ථ බෝර්ංක්
NATIONAL HEROES

இலங்கையின் உத்தம புத்திரர்களிலோருவராகிய இவர், இன், மத, மொழி பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு தொண்டாற்றி 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2 ஆம் திகதி சிவபதும் அடைந்தார்.

தொழில்நுட்ப விபரங்கள்

வெளியிடும் திகதி	: 1994.05.22
இனப் பெறுமதி	: ரூபா 1.00
நிறங்கள்	: நான்கு
வடிவம்	: செங்குத்தானது
வடிவமைப்பாளர்	: எஸ். எஸ். சில்வா
வடிவமைப்பு	: நான்கு தேசிய வீரர்களின் உருவப்படங்கள்
அச்சாளர்கள்	: வே மாட்டின் பிறைவேட் விமிட்டெட், அவுஸ்திரேவியா
அச்சடிக்கும் முறை தாளமைப்பு	: எதிர்ப்படி கல்லச்சு முறை தாளான்றுக்கு 100 முத்திரைகள்
தாள்	: சி. பி. எஸ்.
பசை	: பி. வி. ஏ.
அளவு	: 30 x 40 மி.மீ.
துளையீடு	: 14
அச்சடிக்கும் தொகை	: ஒவ்வொன்றிலும் 10,00,000

விற்பனை நிபந்தனைகள்

காசுக் கட்டளைகள், தபாற் கட்டளைகள், காசோலைகள் “இலங்கை மத்திய வங்கி, தபால் தலைமை அதிபதியின் இல. 1, கணக்கு இலக்கம் 10396” என்ற பெயருக்கு எழுதப்பட்டு முழு விபரங்களுடன், பணிப்பாளர், முத்திரைப் பணியகம், 4ம் மாடி, சிலிங்கோ மாளிகை, கொழும்பு 1 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

தொலைபேசி : 325588, 326163, 326177.

விசேட குறிப்பு

இலங்கையின் ஜக்ஷிய நாடுகள் அஞ்சல் நிருவாகத்தின் முத்திரைகளின் ஏக விற்பனையாளர்கள் இலங்கை முத்திரைப் பணியகமே. நியூயோர்க், ஜெனீவா ஆகிய நாடுகளில் புதிய வெளியீடுகளை உள்ளடக்கும் நடைமுறையிலுள்ள ஐ. நா. அ. நி. முத்திரைகள் யாவும் தற்போது விற்பனைக்கு உள்ளன.

சிலை தந்த செம்மல்

இலக்கியமணி க.தா.செல்வராச்கோபால்

இலக்கியமணி க.தா.செல்வராச்கோபால் குடும்பத் துடன் கன்டா சென்றின் அழிய மக்ஞான சாதனைகள் அனந்தம். “திறமான புலமை எனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்” என்ற பாரதியின் வாக்கை அப்படியே மெய்ப்பித்தவர்.

புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடு செல்வோர் சொந்த நாட்டை மறந்து, சொந்த கலாசார பண்பாடுகளை மறந்து அந்நியராக மாறிவரும் பின்னனியில் இவர் நமது கிழக்கிலங்கைப் பாரம்பரியங்களை மேல்நாட்டவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பணியில் முனைப்பாக நின்றார். புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் குழந்தைகள் தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்கு ஏதுவாக, இலகு வழிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தினார். சுமார் 75 பாரிய நால்களை தாழே ஆக்கி அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இச்சிறு குறிப்பில் முழு விபரங்களையும் அடக்கமுடியாது. ஒரிடு குறிப்புகளை இங்கு கூறுகிறோம்.

(i) தமிழர் வரலாறு கூறும் “தமிழழகி” என்ற காவியத்தை 12 000 செய்யுள்களில் 12 தொகுதி களில் ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு முதல் 4 தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

- (ii) திருப்படக்கலைக்களூர்சியம் 50 தொகுதிகள் வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு இதுவரை 25 தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளார்.
- (iii) கிழேக்க நாடகங்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்து 4 தொகுதிகளில் வெளியிட்டு ஆசிய மொழி ஓன்றில் முதல் முதல் கிழேக்க நாடகங்களை மொழி பெயர்த்தமைக்கான பாராட்டைப்பெற்றார்.
- (iv) “தமிழ் நெறிப்பாவலர்” என்ற பட்டத்தையும் பாராட்டையும், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்திலிருந்து பெற்றார்.
- (v) தமிழ்ப்பணிகளுக்காக மாசகுட்டு மாகாணத்தின் பதக்கத்தையும் பாராட்டையும் பெற்றார்.
- (vi) இவரது புதல்வராகள் “தமிழ் மகன்” என்ற திருப்படத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளார்.
- (vii) முதல்முதல் மின்கணனியில் அழகிய தமிழ் அச்செழுத்தை உருவாக்கியவர்கள் இவர்களே.

இப்பெருமகன் புலவர்மணி பெரியதமிழ்ப்பிள்ளை மேல் வைத்திருக்கும் பக்தி வார்த்தைகளில் வர்ணிக்க முடியாதது.

ஏற்கனவே “புலவர்மணிக்கோவை” என்ற மகத்தான் நால் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அதுமட்டுமல்ல மட்டுநூல் தமிழினுர்களான பண்டிதர் ச.பூலப்பிள்ளை, வித்துவான் அ.சுரவனமுத்தன் ஆகியோரது “சீந்தினி பூரணம்”, “மாமாங்கேஸ்வரப் பதிகம்” முதலிய நால்களுக்கு உரை எழுதி மறுபதிப்புச் செய்துள்ளார்.

அப்படிப்பட்டவர் புலவர்மணியின் சிலை நிறுவுவதற்கு ஏதாவது அப்பளிப்புச் செய்யவேண்டும் என்று எமது புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் கேட்டாறு, சிலை நிறுவுவதற்கு தேவையான முழுத்தொகையையும் தாமே வழங்குவதாகக் கூறி நாம் கேட்ட 25000 ரூபாவை உடனடியாக வழங்கினார்.

அன்னாது தமிழ்ப்பற்றக்கும் கருபக்திக்கும் சீரம் நாமுத்தி தலைவணங்கி இதயத்தில் இருந்து போகக் கூடும் நன்றி மலர்களைக் காணிக்கையாக்குகிறோம்.

புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம்.

கிராமமக்களிடை வசித்து அவர்களின் துன்ப துயரங்களிற் சம பங்கு கொண்ட புலவர்மணியின் மனித நேயத்தை காலங் காலமாக நினைவு செருமுகமாக அவருக்கு ஒரு கிராமத்தில் மணி மண்டபம் அமைத்தல் நமதுகடமை. அதுவும் அத்தகைய பணியை கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் மட்டக்களாப்பு மக்கள் வைக்க வேண்டுமென்று விஷேகின்றேன்

சிலையாகி நிலைகொண்ட செந்தயிழ்ச் செம்மல்
தலையாய தமிழ் காக்குந் தண்டயிழ்த் செல்வம்
- அஜந்தா ஞானமுத்து சக்தி சாந்தன்.

மட்டக்களப்பு முதலியார் வீதியில் அமைந்துள்ள
புலவர்மணியின் உருவச் சிலை

கலாநிதி புலவர்மணி
ஏ. பெரியதம்பிள்ளை
பண்டிதர் அவர்களின்
வாழ்க்கை
வரலாற்றுக்
குறிப்புகள்

ஈ

வாழ்க்கைக்கத்
தகவல்
குறிப்புகள்

கலாநிதி, புலவர்மணி, பண்டிதர்,

ஏ. பெரியதம்பிள்ளை

அவர்களின் வாழ்க்கை

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

=====

1899 தே மாதம் 8ந் திகதி;

கிழக்கிலங்கை மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் மட்டக்களப்பு வாவிக்கு மேற்கே உள்ள மண்டுரில் பிறந்தார்; தந்தையார் சோமநாதர் ஏகாம்பரம் (மண்டுரிக் கந்தசாமி ஆலயப் பரிபாலன சபைத் தலைமை வண்ணக்கர்) தாய் சின்னத்தங்கம் .இவர் அவர்களின் முத்த புதல்வன்.

1904;

மண்டுர் உவெஸ்லியன் மிசன் தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார், திரு. வே கனகரெத்தினம் திரு.மு. தம்பாப்பிள்ளை என்போர் இவரின் தமிழ்க் கல்விக்கு ஆசிரியர்களாக அமைந்தனர்.

1910 - 11;

மண்டுரிக் கந்தசாமி ஆலயத்தில் நடைபெற்ற புராண வகுப்புகளில் பங்குபற்றினார்..இந்த வகுப்பை யாழிப் பாணம் புலோலியைச் சேர்ந்த திரு சந்திரசேகரம் உபாத்தியாயர் நடத்தினார்.

1911;

புலவர் மணியின் தாயார் இறை பதம் அடைதல். தமிழ்க் கல்வி தடைப்படுதல்.

1913 - 16;

கல்முனை லீஸ் ஆங்கில பாடசாலையில் சேர்க்கப்படல் அங்கு ஏழாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றல் . தனது நோய் காரணமாக கல்வி தடைப்படுதல். அப்போது போதகர்

ஆர். என் சேதுகாவலர் அவர்கள் அதிபராக பதவி வகுத் ததுடன் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். கல்முனை திரு.குஞ்சித்தம்பி உபாத்தியார் தமிழையும் திரு.பொன்னையா உபாத்தியாயர் கணிதத்தையும் கற்பித்தார்.

1916;

கால் நடையாக கதிர்காமத்திற்கு யாத்திரை செல்லல்.

1917;

தடைபட்ட கல்வியைத் தொடர யாழ்ப்பாணம் நாவலர் காவிய பாடசாலையில் அனுமதி பெறல். அங்கு சென்ற புலவர்மணி அவர்களை பருத்தித்துறை துறைமுகத்தில் பிற்காலத்தில் பண்டித மணியாக விளங்கிய மட்டுவில் . சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும், உரையாசிரியராக விளங்கிய ம. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்களின் தமையனார் மகன் திரு. வே, நடராசா அவர்களும் பு எதிர்கொண்டு சந்தித்து மட்டுவில்லுக்கு அழைத்துச் செல்லல்.

1917;

யாழ்ப்பாண மரகத மடத்தில் பண்டிதர் மயில்வாகன னைர (விபுலானந்தர்) சந்தித்தல்.

1917 - 1921;

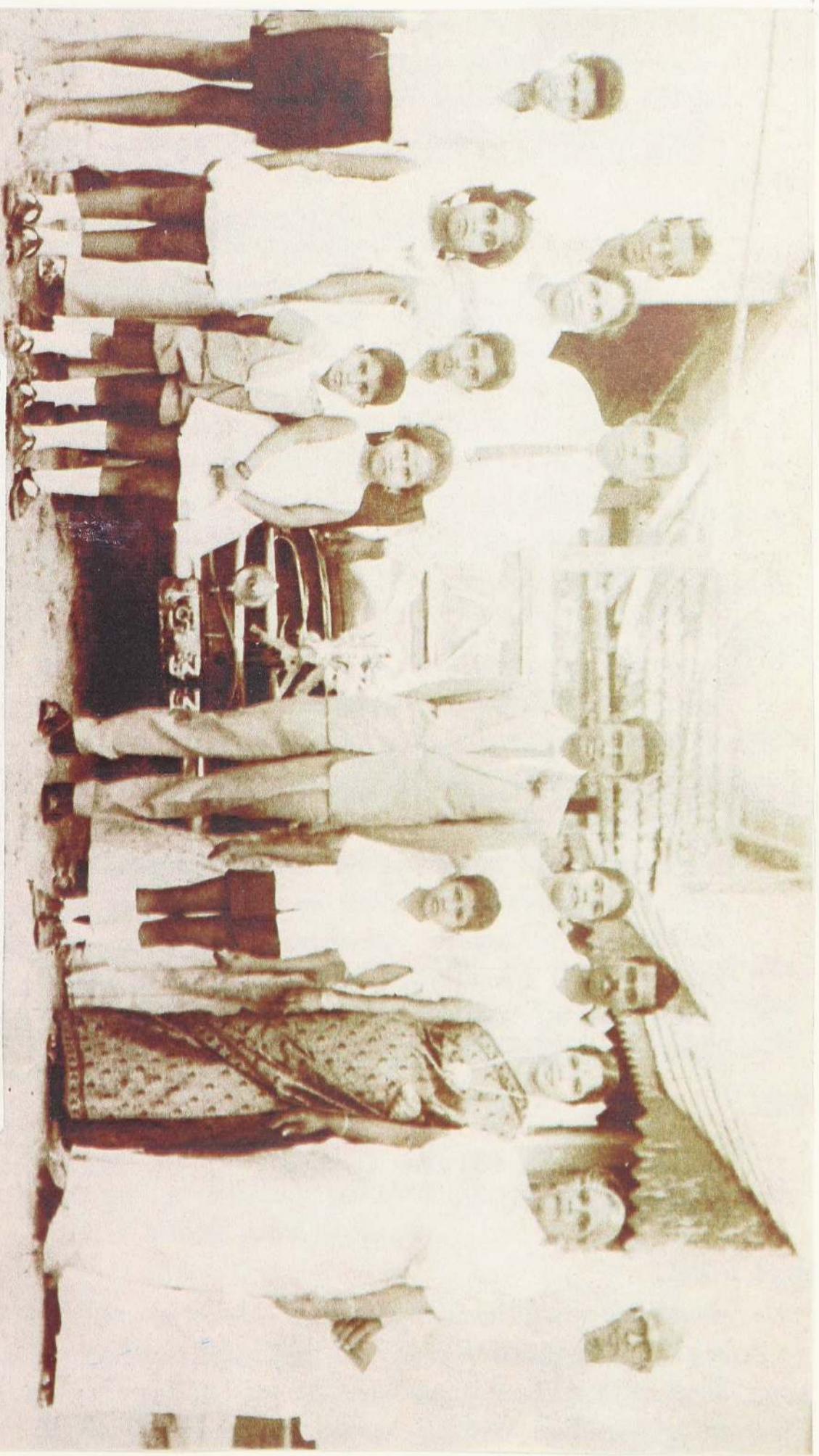
யாழ்ப்பாணம் வண்ணைர்பண்ணை நாவலர் கைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையின் ஒரு அங்கமாக விளங்கிய காவிய பாடசாலையில் கல்வியைத் தொடரல். சுன்னுகம் குமாரசாமிப் புலவர் அவர்களிடமும் நாவலரின் தமையனார் மகன் திரு.த. கைலாசபிள்ளை அவர்களிடமும் இலக்கண இலக்கியங்கற்றல்.

1921;

காவியப் பாடசாலையில் இருந்து விலகி மட்டக்களப் புக்குச் செல்லல்.

1921 - 22;

மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்று சாவகச்சேரி சங்கத்தானை அமிர்தாம்பிகை வித்தியாலயம், சாவகச் சேரி இந்துக் கல்லூரி, நீபேர்க் கல்லூரி என்னும் கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பணி புரிதல்.

கலாநிதி, புலவர்மணி, ஏ பெரியதும்பியின்கை பண்டிதர்
அவர்களே ம் சுடுமெபத்தினரும்

1923 - 25;

பசுமலை வேத சாத்திரக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறுதல்.

1925;

மதுரை மங்கம்மாள் சத்திரத்தில் தனது குருநாதர் ஆகிய விபுலானந்த அடிகளாரைச் சந்தித்தல். கிறிஸ்தவப் போதகராகி கிறிஸ்தவ மத ஊழியர்கள் செய்ய இருந்த புலவர்மணியை ஆட்கொண்டு தமிழுஞ் சைவமும் வளர்க்கும் பணிக்குத் திருப்புதல். இதனால் மனம் மாறிய அவர் தாய் நாடு திரும்புதல்.

1926;

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் குருக்கள்மடம் செல்வி நல்லம்மா அவர்களுக்கும் பதிவுத் திருமணம் நடைபெறல்,

1926 - 30;

திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியராக நியமனம் பெறுதல். அத்தருணம் அதன் அதிபராக விபுலானந்த அடிகளார் விளங்கினார்.

1930 - 31;

மட்டக்களப்பு தூய அகுஸ்தீனர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணி புரிதல்.

1931 - 34;

மட்டக்களப்பு புனித வளாந்தர் பாடசாலையிலும் மட்டக்களப்பு புனித சிசிலீயா கண்ணியர் மடப் பாடசாலையிலும் கற்பித்தல். பண்டித , பால பண்டித பரீட்சைகளுக்குரிய வகுப்புகளை நடத்துதல்

1935 - 36;

ஆசிரியத் தொழிலைத் தற்காலிகமாகக் கை விடல்.

1936 - 38;

மண்டூர் உபதுபால் அதிபராகப் பணி புரிதல்.

1938 - 1944;

மட்டக்களப்பு புனித அகுஸ்தீனர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை விரிவுரையாளராகப் பணி புரிதல்.

1941;

அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அசீஸ் அவர்களின் தொடர்பு.

1942;

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு 1960ம் ஆண்டு வரை பல நிகழ்ச்சிகளிலும் நிருவாக ஆலோசனைகளிலும் கலந்து கொள்ளல்.

1943;

கல்முனையில் நடைபெற்ற விளைவு விழாக்காட்சி மலரில் இவரால் பாடப்பட்ட புதுமைக் கமக்காரன், கிருசிக ஆத்தி சூடி என்ற கவிதைகள் இடம் பெறல். இவைகள் பரிசுகளையும் பாராட்டுகளையும் பெற்றன.

1943;

பகவத் கீதை வெண்பா இயற்ற ஆரம்பித்தல்.

1944;

பகவத் கீதை வெண்பா வீரகேசரி பத்திரிகையின் ஞாயிறு மடலில் வெளிவருதல்

1944;

விபுலானந்த அடிகளார் சன்னிவாத சுரத்திலிருந்து மீட்புப் பெறுகவென்று விபுலானந்த மீட்சிப் பத்தைப் பாடுதல்

1944 - 46;

உணவுக் கட்டுப்பாட்டு இலாகாவில் தடுப்பு அதிகாரியாகப் பணி புரிதல்.

1947;

தடுப்பு அதிகாரி பதவியிலிருந்து விலகி மீண்டும் ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொள்ளல்.

1947;

நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம்பிள்ளை அவர்களுக்கு மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற வரவேற்பு உபசார விழாவில் பாராட்டுப் பத்திரம் படித்து வழங்கல்.

1947 - 1959;

மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பணிபுரிதல்.

10. 10. 2005ம் நாளன்று கண்டா ரோரன்றோ
 விபுலானந்தர் கலாமன்றம் எடுத்த விபுலானந்தர் விழா மலரில்
 இம் பெரச் செய்ய அதன் காப்யாளர் என்ற முகதாவில்
 ஈழத்துப்பூராடனார் விடுத்த
வேண்டுகோளும் ஆலோசனையும்.

பெருமரத்தைச் சுற்றிப் பிழைபல்லி வாழ்வதுபோல்
 திருவுடையார் வழியினிலே செல்லும் - அருளுடையார்
 மண்ணகத்தில் வாழ்ந்தபின்னும் மறையாத வாழ்வுபெற
 நண்ணுகின்ற வழிபெரிது நவில்

1

பெரியாரையே நினைத்துப் பெருமைப்படல் நன்றேதான்
 அரியதான பணிநிலைக்க அவரின் - விரிபணியின்
 அடியாரை நினைவுகொள்ள அவர்தம் மாட்சிமைக்கு
 முடிகுட்டும் வாரிசென முழங்கு

2

தந்தை மகற்காற்றுந் தண்ணளிபோல் தம்மடியார்
 எந்தை எமக்கீந்த ஈவு - முந்தவையில்
 வைத்தார் என்றென்றும் வையகத்தார் நினைவுகொள
 வைத்தலும் வாழ்வளிக்கும் வகை

3

இத்தகைய பாங்கில் இவரின்குரு இவரென்று
 புத்துரைத்தல் நன்றென்று புரிந்து - வித்தகரின்
 நீனைவின்போ தவர்சீடர் நினைத்திடவே எண்ணுநெஞ்சர்
 அனைவருமே அறிவுடையார் ஆம்

4

இந்த எண்ணத்தை ஏற்று இவ்வருட விழாவில் முத்தமிழ்
 வித்தகர் விபுலானந்த அடிகளாரது மாணவன் புலவர்மணி
 பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களையும் இனைத்து நினைவு கூர்வதென
 தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதற்காக இந்நால் படைக்கப்பட்டது. இது
 போன்றே இனி நிகழும் நினைவு கூரல்களிலும் விபுலானந்தரின்
 மாணுக்கர்களான பண்டிதர். செ. பூபாலபிள்ளை, வித்துவான்.
 வி. சி. கந்தையாப் பண்டிதர், சுவாமி நடராஜானத்தாஜீ என்போ
 ரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் வெளி வரும். அவற்றின் மூலம்
 அடிகளாரது சீரிய தமிழ், கல்வி, சமரசப் பணிகள்ளெவ்வாறு
 தொடர்ந்தது என்பது தெளிவாகும்..

May 14 - 1956

Maria

Food

Bolled Rice and curry, which is made in thrform Souy, Gravem fry, salad, Madeof vegitable, fis, and meat. Commonly iT contains In sixt tastes Sweet, Biternes, sour, hot, acied, sour

Religion

Sivam. itS main scopeis the siva of sprtherm lavd (Tamil Nadu Is tje Gpdfor all nations/

OvdestSaying All places is mineanf aal manjind is mykinsmen

Dress; Femalewears tow piececloths, called saree which 8 yards length and skert. Males wears Basty . anD Shawwi respectly 4 yaos and 3 yards.

TheseClothes are seamles When dressed has 3 latera Upper layers is prevent sun heat , dust ect seconflayers thirdjayers is inner and absorb the wet ness firsfeart the middle layer is spme kind of fillere

Allclothes are made of pure cotton which has prevent sun heat and easilyabsprb uje

Both sex ddres the cloth around thehiy and press in front nearthr Nablr. IC hibes strengt to hip

pre' em bac' lsr Pre'vent kernia

1950;

மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலாமன்றம் ஏ. பெரியதும்பிப்பிள்ளை பண்டிதர் அவர்களுக்கு விபுலானந்த அடிகளார் நினைவு தினத்தன்று கவிஞர் என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கொர வித்தது.

1951;

மட்டக்களப்புத் தமிழ்க் கலை மன்றம் புலவர்மணி என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவித்தது.

1951;

சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் ஏற்பாட்டில் யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவில் பேராசிரியர். ஆர்.பி.சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் புலவர்மணி அவர்கள் கம்பன் காட்டிய தமிழ் நாகரீகம் என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

1951;

யாழ் வைத்திஸ்வர வித்தியாலயத்தில் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராட பாஷாபிலிருத்திச் சங்கத்தின் 28வது ஆண்டு விழாவில் புலவர்மணி பெரியதும்பிப்பிள்ளை அவர்கள் யாத்த பகவத் கீதை வெண்பா (கருமயோகம்) அரங்கேற்றம் இடம் பெற்றது, இந்நிகழ்ச்சிக்கு அறிஞர் சு, நடேசபிள்ளை அவர்கள் தலைமை வகித்தார். ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தின் செயலாளராக விளங்கிய திரு. அ. சரவணமுத்து இந்த நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

1952

யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தின் 29 வது ஆண்டு விழா, கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் தலைமையில் நடைபெற்றது . இவ்விழாவில் புலவர்மணி அவர்களுக்கு பண்டிதமணி எனும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இதுவே இந்தச்சங்கம் நடாத்திய முதலாவது பட்டம் அளிப்பு விழாவாகும். இவ்விழாவில் பேராசிரியர் தெ. பொ.மீனூட்சி சுந்தரம் அவர்கள் கலந்து கொண்டார்.

1954;

இலங்கை கலைக் கழகத்தின் நாட்டார் பாடல் நாட்டுக் கூத்து உப குழுவின் உறுப்பினராக நியமனம் பெறல்.

1955;

இலங்கை திருமறைக் கழகம் அனுரதபுரத்தில் நடத்திய திருக்குறள் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கிச் சொற் பொழிவாற்றியுள்ளார்.

1955;

நாவலர் குரு பூசையன்று கொழும்பு விவேகானந்த சபையில் உரையாற்றியது.

1955;

அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற அங்குரார்ப்பண கூட்டத்தில் உரையாற்றியது.

1956;

கொழும்பு வெள்ளவத்தை சைவ மங்கையர் கழகத்தில் தமிழ்ப் பண்பு என்னும் பொருள்பற்றி உரையாற்றல்.

1956;

கொழும்பு விவேகானந்த சபையில் தமிழ்ப் பாதுகாப்பு என்னுந் தலைப்பில் உரையாற்றியது.

1958;

அரச கரும மொழி திணைக்கள் ஆலோசனைச் சபையில் கலீச் சொல்லாக்கக் குழு உறுப்பினர் நியமனம் பெறல்.

1962;

பகவத் கீதை வெண்பா (கருமயோகம்) வெளியிடல்

1963;

பகவத் கீதை வெண்பாவுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்படல்.

1965;

இலங்கை கல்வித் திணைக்கள் பாட நூல் ஆலோசனைச் சபை உறுப்பினராக நியமனம் பெறுதல்.

1965;

இவரது தில்லை மண்டுர்ப் பதிகத்தை பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா அவர்கள் வெளியிடல்.

1966;

கலைமகள் பத்திரிகை ஆசிரியர் வாகீச கலாநிதி கி. வ. ஜேகநாதன் அவர்களுக்கு மட்டக்களப்பு மக்கள் சார்பில் உபசாரப் பத்திரம் வாசித்து வழங்கல். இந்த வைபவம் மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்தில் 30 08. 1966 இல் நடைபெற்றது.

1966;

கல்முனை மருதமுனையில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மகா நாட்டில் மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள் பற்றி உரையாற்றினார்.

1967;

புலவர்மணியின் சகபாடியாகிய பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் கந்தப் புராணம் தட்ச காண்டம் உரை நூல் சிறப்பு விழா 02. 03. 67 வியாழன் மாலை வண்ணை வைத்திஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்ச்சி நீதியரசர் வி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. புலவர்மணி அவர்கள் விழாவில் பங்குபற்றி சொற்பொழிவாற்றினார்

1974;

குருக்கள்மடம் இந்து சமய அபிவிருத்திச் சபையினரால் புலவர்மணி யாத்த பகவத் கிதை வெண்பா பக்தி யோகம் வெளியிடப்படல்

1976;

புலவர்மணியின் பகவத் கிதை வெண்பா ஞானயோகம் வெளியிடப்படல். இந்த நூல் சுன்னுகம் தனலக்குமி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

1976;

சமதான நீதிபதியாக நியமனம் பெறல்.

1978. 02. 11

புலவர்மணி பெரியதும்பிபிள்ளை அவர்கள் அமரரானார்

நூர்

புலவர்மணி பெரியதம் பிப்பிள்ளை

அவர்கள் அமரரான பின்னர் நடந்த நிகழ்வுகளும் கௌரவங்களும்

==

1978. 18. 11;

மட்டக்களப்பில் புலவர்மணி நினைவுப்பணி மன்றம் நிறுவப்படல்.

1980. 13. 09;

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் இலக்கிய வித்தகர் என்ற பட்டத்தை வழங்கியது.

1980;

புலவர்மணி நினைவுப் பணி மன்றம் புலவர்மணி கவிதைகள் என்னும் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டது

1981. 11. 11;

புலவர்மணி பெரியதம் பிப்பிள்ளை அவர்களின் திருவுருவப் படம் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் உயர்நீதி மன்ற நீதியரசர் கலாநிதி எச். டபிள்யூ. தும்பையா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

1982. 20. 6;

புலவர்மணி அவர்கள் சிந்தாமணி இதழில் எழுதிய உள்ளதும் நல்லதும் என்ற தொடர் கட்டுரைகள் நூலுருவில் வெளியிடப்பட்டது.

1983. 18. 9;

மட்டக்களப்பு பொது நூலகக் கேட்போர் கூடத்தில் புலவர்மணி அவர்களின் திருவுருவப் படம் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

1991 ;

உள்ளதும் நல்லதும் நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

1991 ;

இந்து கலாச்சார அமைச்சு இலக்கியச் செம்மல் என்ற பட்டத்தை வழங்கிறது.

1994. 22. 5 ;

தேசிய வீரர் விருது வழங்கப்படல். தபால் திணைக் களத்தின் முத்திரை வெளியீட்டுப் பணியகத்தால் ஒரு ரூபா பெறுமதியான தபால் முத்திரை வெளியிடப்படல்.

1997. 23. 04 ;

கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் தேகாந்த நிலையில் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கியது.

1999. 08. 01 ;

மட்டக்களப்பு மாநகர சபை அனுசரணையுடன் முதலியார் வீதிச் சந்தியில் புலவர் மணியின் உருவச் சிலை நிறுவப்பட்டது. இந்தச் சிலையை உருவாக்குவதற்கு உரிய செலவை இவரது மாணவன் கலாநிதி ஈழத்துப் பூராடனர் ஏற்றுக் கொண்டார்.

1999 ;

மட்டக்களப்பு யாட் வீதிக்கு புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளை வீதி எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டது।

1999 ;

வட கிழக்கு மாகாண கல்வி கலாச்சார விளையாட்டுத் துறை அமைச்சு புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் கட்டுரைகளை தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டது.

நூல்

கலாநிதி புலவர்மணி
ஏ. பெரியதும்பியபிள்ளை
பண்டிதர் அவர்களின்
வாழ்க்கை
வரலாற்றுக்
குறிப்புகள்

• ரீ

புலவர்மணி
நமக்கு
அளித்துச்
சென்றுள்ள
தமிழ்ச்
செல்வம்

புலவர் மணியின் ஆக்கங்கள் - செய்யுள் நடை.

1. பதிகங்கள்

1. மண்டுர்ப் யதிகம்
2. தான்றேன்றீஸ்வரர் பதிகம்
3. சித்தாண்டிப் பதிகம்
4. மாமாங்கேஸ்வரர் பதிகம்
5. ஆனைப்பந்தி சித்தி விநாயகர் பதிகம்
6. திருக்கோயில் சித்திர வேலாயுத சுவாமி பதிகம்
7. காளியா மடு கற்பக விநாயகர் ஊஞ்சல்

2. வெண்பாக்கள்

1. பகவத் கீதை வெண்பா (கரும யோகம்) 1962
- 2..பகவத்கீதை வெண்பா (பக்தி யோகம்) 1974
3. பகவத் கீதை வெண்பா (ஞான யோகம்) 1976

3. கவிதைகள்

1. புதுமைக் கமக்காரன்
2. கிருசிக ஆத்தி கூடி
3. விபுலானந்த அடிகளார் மீட்சிப் பத்து

4. கிறிஸ்தவ சமயப் பாடல்கள்;

1. திரு அவதாரக் கீதங்கள்
2. குருபரத் துரிசனவேட்கை
3. கிறிஸ்தவ சபையின் துயிலுணர்ச்சி.

5. உரை நடை

1. உள்ளதும் நல்லதும் (புலவர்மணி வாழ்க்கை வரலாறு)
2. பாலீக்கலி (கட்டுரைத் தொகுப்பு)
3. புலவர்மணி கட்டுரைகள் (1979) வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி கலாச்சார அமைச்சின் வெளியீடு - 1999)
4. நாமகள் இலம்பகம்.- நாடகம் (1926) விவேகானந்த சபை விவேகானந்தன் சஞ்சிகையில் வெளி வந்தது.

புலவர் மணி ஏ, பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின்
உருவச் சிலைக்கு முன்னால் படைப்பாசிரியர் ஈமத்துப்பூராடனாரும்
புலவர்மணியின் சந்ததியினரும்

புலவர்மணிச் சிலைக்கு மலர் மாலை அணிவித்து சிறப்புரை நடத்துதல்
ஈழத்துப்பூராடனார், அன்பு மணி, செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி.

பத்திரிகைகளில் வெளி வந்த கட்டுரைகள்

1. வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் இலக்கியம்
2. மட்டக்களப்பில் சிறைதந்து வழங்கும் தமிழ்ச் சொற்கள்
3. கம்பன் காட்டிய தமிழ் நூகரீகம் - ஈழகேசரி
4. இக்காலச் செய்யுள் நடை - தினபதி
5. இலக்கியமும் சம நோக்கும் - கலைப் புங்கா
6. ஆழ்ந்த பார்வையுள்ள நல்லாசிரியர் வாழ்க - நாடு
7. பீர் காளிகா மடு கற்பக விநாயகர் வாழ்க
8. இசைத் தமிழின் தந்தை விபுலானந்தஅடிகளார் - தினகரன்
9. அக வாழ்வும் புற வாழ்வும் - தினகரன்
10. தியாக சேவை வேண்டும் - தினகரன்
11. அக வாழ்வும் புற வாழ்வும் - தினகரன்
12. மனிதனை மனிதன் உள்ளத்தால் அனுகுவதே
மொழியின் நோக்கம் - தமிழ்த் தின விழா மலர்
13. கிழக்கிலங்கையின் ஊர்ப் பெயர்கள் - பீர் லங்கா
14. காலம் மாறிச் சுழன்றிடினும் சீலம் மாருத தமிழ் அறம்
தினகரன்
15. விபுலானந்த அடிகளார் - தினகரன்
16. விபுலானந்த அடிகளாரின் கல்வித் தொண்டு -
தினகரன்
17. வித்தகர் விபுலானந்தரின் நினைவு - தினகரன்
18. சைவத்தின் உயிர் நாடி - தினகரன்
19. பேராசை ஒரு பலதலைப் பேய் - தினகரன்
20. கவிச் சித்திரத்தில் கம்பர் தீட்டிய இராம பிரானின்
திருமேனியின் பேரழகு - தினகரன்
21. ஈழத்தில் சிவ வழிபாட்டின் தொன்மை -
அகில இலங்கை இந்துமா மன்ற வெளியீடு
22. ஈழச் சிவ வழிபாட்டின் தொன்மை -
திருக்கேஸ்வர மண்டலாபிசேக மலர் - 21.08. 76

(மேலும் விபரங்களை புலவர்மணியின்
கட்டுரைத் தொகுப்பு, கவிதைத் தொகுப்பு
என்ற நூல்களிற் காண்க)

பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் மலர்களை அழுகு செய்த புலவர் மணியின் படேப்புகள்.

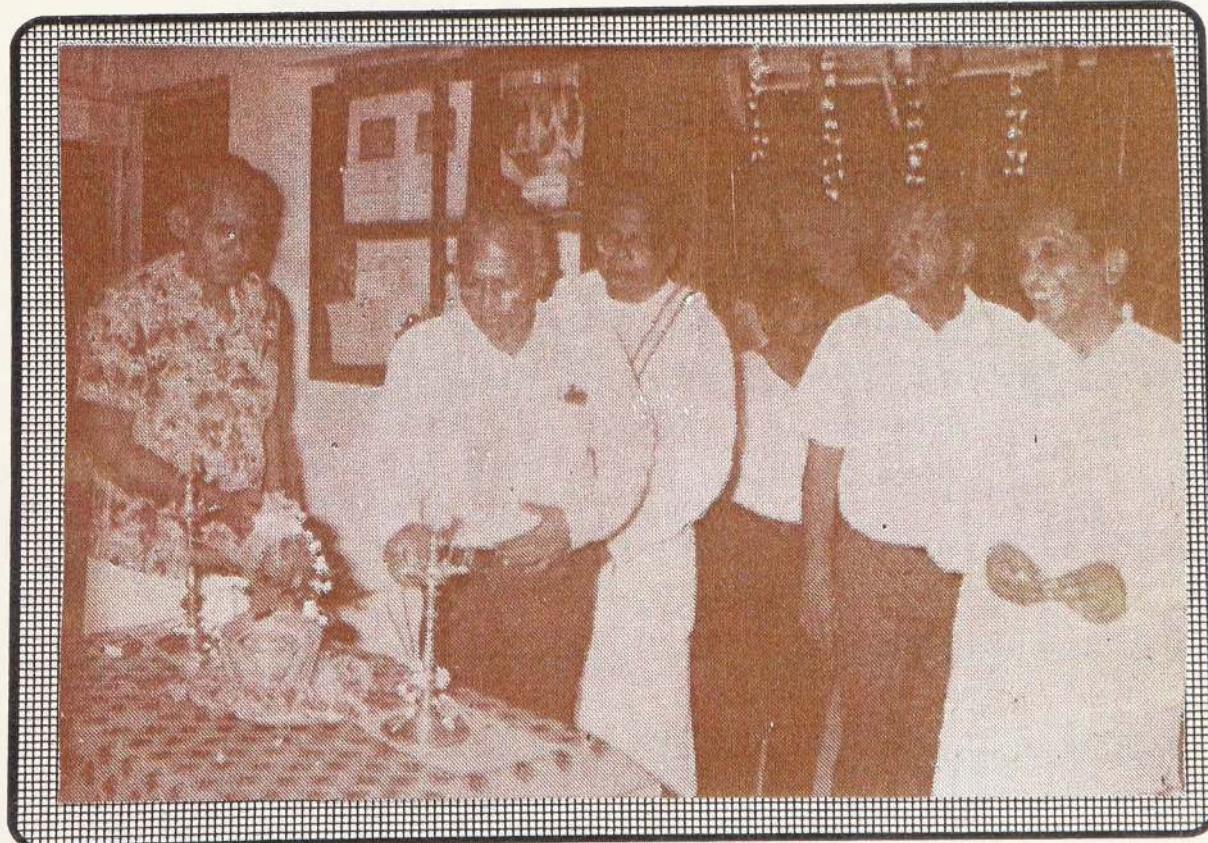
(பொதுவாக இலங்கையில், சிறப்பாக
மட்டக்களப்பில் நடை பெறும் விழாக்கள்
அதற்கான மலர்களை வெளியிடுவதுண்டு.
அத்தகைய மலர்களில் புலவர்மணியின்
கவிதையோ கட்டுரையோ இடம் பெறத் தவறுவதில்லை.
அவ்வாறு தவறினால் அது ஒரு பெருங் குறையாகவே
எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.
அவரது எழுத்தாக்கங்கள், கவிகள்
தொடர்ந்து வெளிவந்த பத்திரிகைகள்)

1. வீரகேசரி - ஞாயிறு வார இதழில் 1944ம் ஆண்டிலிருந்து
பகவத் கீதை வெண்பா தொடர் வெளி வந்தது
2. தினகரன் வார மஞ்சரியில் ; பத்திரிகையில் 1956 - 1957)
கலித்தொகை கட்டுரைகள் பதினாறு இதில் தொடர்ந்து
வெளிவந்தது.
அத்துடன்தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் என்ற தலைப்பில் 1954
தொடக்கம் 1963 வரை;
1. வித்துவான் வைத்தியலிங்க தேசிகர் 27 . 6. 1954
2. வித்தகர் விபுலானந்தர் நினைவு 20. 7. 1956
3. சைவத்தைக் கை தூக்கிய நாவலர் பெருமான் 20. 12, 1955
4. அடியார்க்கு அடியான் சரவண முத்தன் - 06. 06. 1954
5. கனகசுந்தரம்பிள்ளை கன்னித் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு
27. 11. 1955
6. இசைத் தமிழின் தந்தை விபுலானந்த அடிகளார் 14. 07. 63
4. சிந்தாமணி வார மஞ்சரியில்; உள்ளதும் நல்லதும். தொடர்
கட்டுரைகள் வெளிவந்தன.
7. சமூ கேசரியிலும் பல கட்டுரைகளைப் புலவர் மணி எழுதினார்

(இவற்றைவிட பல கட்டுரைகள் பல பத்திரிகைகளில்
வெளி வந்துள்ளன அவற்றிற் சில
அடுத்த பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளன)

புலவர் மணி ஏ, பெரியதும்பிப்பிள்ளை அவர்களும்
முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர் சந்திரசேகரம்பிள்ளை அவர்களும்

உள்ளதும் நல்லதும்.. புலவர்மணிக்கோவை நூல்கள் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றம் பெறுதல். சங்கத் தலைவர் திரு. குணரெத்தினம், அமைச்சர் பி.பி. தேவராஜ், சங்கப் பொருளாளர் பெ, தருமலிங்கம்,

புலவர்மணி வாழ்க்கை வரலாற்று (தனி நூல்கள்)

1. கிழக்கின் பேரோனி புலவர் மணி -
சதா நவெரத்தினராஜா (1980)
2. புலவர்மணிக் கோவை
(சமுத்துப்பூராடனார்) 2ம் பதிப்பு 1991
3. புலவர்மணி வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
2ம் பதிப்பு 1992 (சமுத்துப்பூராடனார்)
4. வாழையடி வாழை
(வித்துவான் க. செபரெத்தினம்) 1962

புலவர்மணி வரலாறு இடம் பெற்ற நூல்கள்

- 1 சமுத்துத் தமிழ்ச் சான்றேர் 2002
முதுமாணி வித்துவான். க. செபரெத்தினம் :
2. தமிழ் நாடும் சமுத்துச் சான்றேரும் 2005
முதுமாணி வித்துவான் க. செபரெத்தினம்
3. சமுநாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் - சமுத்துப்பூராடனார் (87)
4. கிழக்கின் புகழ் பூத்த மைந்தர்கள் - முதலாம் பாகம்
சமுத்துப்பூராடனார் -

இலங்கை வானைவியில் புலவர்மணி

1. பங்குபற்றிய கவியரங்கங்கள்;

1. சமி நன்னடே வாழி - தீபாவளிக் கவியரங்கு
2. தேசிய திருப்பொங்கல் - பொங்கல்விழா கவிஅரங்கு
3. அழகு என்ற தலைப்பிலான கவியரங்கு
4. இன்பம் என்ற தலைப்பிலான கவியரங்கு

2. சொற்பொழிவுகள் 1954 - 56

1. சைவத்தையும் தமிழையும் தூக்கி வளர்க்க
அவதுரித்த நாவலர் பெருமான்
2. விபுலானந்த அடிகளார்
3. திருமலை. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை
4. வித்துவான். அ. சரவணமுத்தன்
5. வித்துவான். பூபாலபிள்ளை
6. பொ. வைத்தியலிங்க தேசிகர்

EASTERN UNIVERSITY, SRI LANKA

This is to certify that

PULAVARMANI A. PERIYATHAMBIPILLAI

was posthumously admitted to the Degree

of

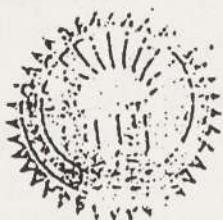
DOCTOR OF LETTERS
(Honoris Causa)

at the

CONVOCATION

held in Batticaloa on 23rd April 1997

Witness our hands this twenty third day of April one thousand
nine hundred and ninety seven

J. F. Jayewardene
Vice-Chancellor

(Signature)
Registrar

பணிசெய்து தமிழ் காத்த தலையாலே புவவர்
மணியாகி கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மதிப்புற்ற
அணியான கலாநிதி அவங்கார மார்பன்.
- எஸ். பி கனகன். கல்விதாசன்

கலாநிதி புலவர்மணி
ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை
பண்டிதர் அவர்களின்
வாழ்க்கை
வரலாற்றுக்
குறிப்புகள்

புலவர்மணி
அவர்களின்
வாழ்க்கை
வரலாற்று
வெண்பா

புலவர்மணி. பண்டிதர்
ஏ பெரியதம்பிப்பிள்ளை

அவர்களின்

வாழ்க்கை வெண்பா

=====

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்.

இனிமையியல் நாடக இசோசேர் முத்தமிழ்த்தாய்
தனிமையிலுந் தலைசிறப்பான் தாக்காக் - கனிமையுற
போற்றி வணங்கி புலவர்மணி வரலாற்றை
சாற்றி முழங்குவோஞ் சங்கு

1

புலவர்மணியின் பிறப்பு

பண்டேரும் சமமணிப் பார்மட்டக் களப்பதிலே
மண்டேரிற் தைத்திங்கள் மலரெட்டாய்க் - கொண்டதினம்
ஆயிரத்துத் தெண்ணூற் றும்தொழாயிரத் தொன்பான்
ஞாயிற்றுச் சுழல்வருடம் நனி

2

தமிழன்கை செய்தயவால் தான்வந்து தண்ணெனிசேர்
அமிழ்தத்தை அன்னிநமக் களிக்க - தமிழ்செய்தான்
பெரியதம்பிப் பேராக்னப் பெற்றவரை மற்றவர்
அரியதவஞ் செய்தாரென்றார் அறி

3

கல்வியிற் தேர்தல்

கல்வியிற் தமிழறிவு கற்றிடச் சன்னுக
வல்லவனுர் குமாரசாமி வள்ளல் - சொல்லரிய
புலவரிடம் சென்று புறமகவும் இலக்கணமும்
இலக்கியமுந் தேர்ந்தார் இசை

4

பசுமகீயில் கிறித்தவப் பண்பதகைக் கற்பதற்கு
விசுவாசம் கொண்டாலும் விதந்து - பசுபதியின்
சைவத்தின் திறத்தைத் தானுணர்ந்து தமிழ்வளர்க்குங்
கைவளத்தைக் கொண்டார் காண்

5

முத்தமிழ்சேர் வித்தக முனிவிபுலா ஸனந்தரின்
தத்துப்பிள்ளை எனவையந் தகைக்க - உத்தமரின்

சௌ

மாணவனுய்ச் சேவகனுய் மாநோய் மீட்பதற்கு
பாணனுக மீட்சிசொன்னுன் பத்து

6

ஆங்கிலங் கற்றறிந்தும் அதுகலவாச் செந்தமிழில்
பாங்குறவே உரைசெய்யும் பண்பால் - ஓங்குபுகழ்
கொண்டான் இசைதவறுக் குரலால் நன்குரரத்துக்
கண்டான் புலவனென்னும் கரை

7

ஆசிரிய - தமிழ்ப் பணி

ஆசிரிய பயிற்சி அடைவோர்க்குத் தமிழுரக்குந்
தேசிகனுய் விளங்கித் திகழ்ந்தும் - மாசிரிய
மதவுரைகள் பொழிந்தும் மலர்க்கவி பலசொரிந்தும்
நிதந்தமிழிற் பணிசெய்தான் நிகை

8

மட்டக்களப் பகஸ்தீனூர் மாணவ ஆசிரியர்
பட்டம்பெறு கல்லூரிப் பணியும் - இட்டமுடன்
அரசினர் உயர்கல்வி ஆசிரியப் பெரும்பணியும்
தரமுயர்த்தச் செய்தளித்த தகை

9

வாழ்வும் இல்லற வளமும்
தும்பம்புத் தூயாடைத் துவளா தரிநடையோன்
வெம்புவார்க் கிதஞ்செய் வேளிர் - தம்முறுவல்
தன்னுற் பிறர்மயங்கத் தமிழீயும் கொடைவள்ளல்
நன்னு நயத்தோன் நவில்

10

குருக்கள் மடமங்கைக் குணவதி நல்லம்மாத்
திருக்கொள் கரம்பற்றித் திகழ்ந்து - உருக்கொள்
தருமமுஞ் சாந்தமும் தகைசிவனும் சத்தியமென்
பெருக்கும் புதல்வர்களே பேறு

11

சந்தானம் பெருக்கச் சார்மகளார் இருவரையும்
சந்தானம் விசயமெனச் சாற்ற - தந்தவர்க்கு
இலட்சமிகள் என்ன இடுநாமம் இலங்கவைத்து
நலங்கொண்டு வாழ்ந்தார் நயம்

12

பைந்தமிழ்ப் பணிசெய்த புகழாழன்
பண்டிதரென் பெயரென்றால் பலரும் பெரியதம்பிப்
பண்டிதரே எனுமளவிற் பரந்து - எண்டிசையும்
தமிழ்மணக்க வானெனுவியின் தந்தவுரை ஆயிரங்கள்
அமிழ்தென்பர் மாந்தியவர் அறி

13

பத்திரிகை சஞ்சிகை பண்டிதரின் பாவாலும்
முத்தமிழின் எழுத்தாலும் முகிழ்ந்து - எத்திசையும்
வாழ்தமிழர் தமிழனரை வைத்தக்கதை நாடறியும்
ஏழ்கடலும் நிறைக்கும் இசை

14

தமிழாக்கங்கள்

பார்த்தனுக்கு கண்ணன் பகர்கீதை தனிவெண்பா
சார்த்துபா வதனுலே சாற்றி - ஆர்த்திட்ட
பகவத் கிதையெனும் பாவெண்பா பாரோர்க்கு
அகத்தே அமைதிதரும் அகின்

15

சாகித்ய மண்டலத்தார் சன்மான விருதுதனித்து
ஆகியநல் தத்துவத்தை அறைந்த - யோகியெனும்
பாவாணர் என்றார் பாவெண்பா பாடுதற்கு
ஆவான்புக மேந்தியென்றார் ஆர்த்து

16

உள்ளதும் நல்லதுமென் ஒதுசுய வரலாற்றை
அள்ளியே சிந்தாமணி அமுதத் - தெள்ளுதமிழ்ப்
பத்திரிகை தனிவெழுதிப் பாரிற் தமிழ்வளர்ச்சி
எத்தகைத்து என்றுன் எடுத்து

17

தமிழ்வளர்த்த தகை

மட்டக் களப்பு மாதமிழின் கலாச்சாரத்
திட்டங்கள் வகுப்பதற்குத் தேர்ந்த - மட்டிலாத
கழகங்கள் மன்றங்கள் காரியக் குழுவெல்லாம்
பழகுதமிழ் உறுப்பானார் பண்

18

ஆயிரத் தொழாயிரத் தாண்டெழு பத்தெட்டிலிகை
சாயிருன் கார்த்திகையீர் சார்ந்த - மாயிருளோன்
அமரராய் ஆக்க அழைத்திட்டான் தமிழுலகம்
தமரிழந்த போற்றவித்த தகை

19

ஸமுத்துப் பூராடனூர்

.....

ரூபி

**புலவர்மணியின் பூதவுடல் நீத்த பின்னும்
புகழுடம்பு நிலைத்தது.**

பூதவுடல் மண்ணுள் புகுந்தாலும் புகழுடம்பு
மாதலத்தில் மலரும் மாண்புப் - போதகத்தைப்
புலவர்மணி வாழ்க்கை புவியோர்க்கு எடுத்துரைக்கும்
நலமுரைக்க நாவேது நமக்கு

20

அமரரனை பின்னுமவர் அனைவரது மனத்தினிலுந்
தமரான தத்துவத்தைச் சாற்ற - எவராலே
முடிவதொன்று எனினும் இயன்றவரை வெண்பாவின்
அடிகளிலே செய்தல் அழகு அறி

21

நினைவுப் பணி மன்றத் தோற்றம்

மறைந்து பதினாறு மலர்நாட்கள் மறையுமுன்னே
நிறைந்த அவர்புகழ் நிலைத்து - உறைய
நினைவுப் பணிமன்றம் நிறுவினர் தமிழ்மக்கள்
புனைபுகழ் எவர்க்குண்டு புகல்

22

மறைந்தும் பெற்ற மதிப்புகள்

1. இலக்கிய வித்தகர்

ஆயிரத்து தொழாயிரத்து ஆமெண்பது புரட்டாதி
சூயிற்று பதின்மூன்றும் நாளில் - தாயினன்பு
கொள்யாழ்பல் கலைக்கழகக் குழுவிலக்கிய வித்தகராய்
அள்ளமுதம் வழங்கியதே அறி

23

2. இலக்கியச் செம்மல்

ஆண்டுகள் ஆயிரத்து அணைதொண்ணாற் ஒன்றினிலே
மாண்பிந்து கலாச்சாரஅமைச்சு - பூண்பொன்
இலக்கியச் செம்மலைன் இன்துமிழின் பட்டமதால்
துலக்கியதே அவர்பணியைத் தோய்

24

3. தேசிய வீரர் விருது

இலங்கை அரசாலே இயற்தமிழ்ப் புலவர்மணி
துலங்கு தேசியத்து வீரர் - நலஞ்சேர்
விருதுடனே அஞ்சற்கள விளக்காம் முத்திரை
தருமதிப்பும் தந்தனிதார் தகை

25

4. இலக்கியக் கலாநிதி

கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கிளர்கழகம் புலவர்மணி
முத்துமிழ் பணிமெச்சி முனைந்து - வழக்குநல்
இலக்கிய கலாநிதி எனும்விருது தான்சுட்டித்
துலக்கியதே அவர்பெருமை தொல்

26

வருடம் ஆயிரத்து வளர்தொழா யிரத்தேழில்
மருவும் சித்திரை மாதம் - இருபத்து
மூன்றும்நாள் பெரியதும்பி முகிழ்ந்தார் கலாநிதிச் !
சான்றேஞ்ய நிலைத்திட்டார் சாற்று

27

சிலை வடிவற்ற செந்தமிழ்ச் செம்மல்

புலவர்மணித் திருவுருவப் புகழாரச் சிலையொன்று
திலகமாய் மட்டுநகர் திகழி - நலமுறவே
முதலியார் வீதியின் முன்வைத்தார் என்றென்றும்
நுதலிடு திலகமாம் நுவல்

28

வருடம் ஆயிரத்து வளர்தொழா யிரத்தேழில்
மருவும் தைமாதம் வளரும் - பெருகெட்டில்
அன்னூர் மாணுக்கன் அருமன்பின் காணிக்கை
தனஞல் உருவான தகை

29

புலவர்மணி வீதி

புலவர்மணிப் பெயர்நிலைக்கப் புனைவீதிப் பெயரிட்டு
தலமொன்றித் தான்திகழும் தாத்து - தலமதுவே
முன்னூளில் யார்ட் வீதி முந்துபெயர் இன்றதுவே
இன்தமிழன் பெயர்க்கூறும் இடம்

30

நினைவுப்பணி மன்றச் செயல்கள்

புலவர்மணி செய்த பூந்தமிழின் ஆக்கங்கள்
புலமெங்கும் பூத்துக் குலுங்க - நலக்கவிதை
கட்டுரையின் தொகுப்புகளாய் கவின்மிகு படைப்புகளாய்
இட்டமைத்தார் என்றுநீ இயம்பு

31

இத்தகைய மதிப்புக்கு இலக்கான புலவர்மணி
முத்தமிழில் மட்டுமல்ல முனைந்து - சித்தமுற
மனுநேயம் சிறந்தார் மாண்புற்றுர் சமரசத்தால்
அனுதினமும் வாழ்கின்ற அணி

32

ஸ்ரீத்துபுராட ஞர்

கலாநிதி புலவர்மணி

ஏ. பெரியதும்பிள்ளை

பண்டிதர் அவர்களின்

வாழ்க்கை

வரலாற்றுக்

குறிப்புகள்

ஸ்ரீ

புகழ் புத்த
புலவர் மணி

அவர்களை

அறிந்து

கொள்ளுங்கள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புலவர் அவர்களதும் புத்திரர்களதும்
தொப்ரந்து வருந் தொப்ரபுந் தமிழ்ப் பணிப் பங்களிப்பும்

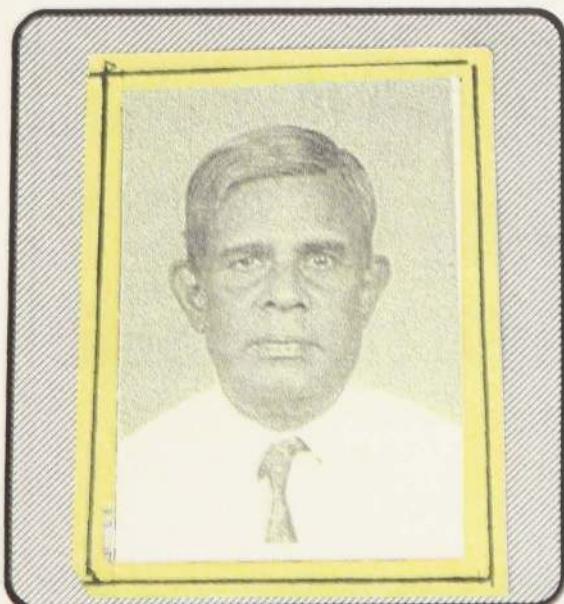
கலாநிதி புலவர்மணி,
ர. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்
சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அயராது
உழைத்து வந்தவர்

அவரது முத்து புதல்வன்
அமரர் பெ. தருமலிங்கம்
அவர்கள் சங்கப் பொருளாராகப்
பணி புரிந்தவர்

மூன்றுவது மகன்
திரு.பெ.வினுயரத்தினம்
அவர்கள் சங்கத்தின் துணைச்
செயலர், துணைத் தலைவர் ,
தலைவர் என்ற வரிசையில் பணி
செய்தவர்

இவரது அயராத் பெரு முயற்
சிபால் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
அதன் இரண்டாவது மாடிக் கட்டி
டத்தை முழுமை செய்து விழா
வெடுத்தது,

திரு.பெ.விஜயரத்தினம் அவர்கள்
 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவரானதையிட்டு
 மகிழ்ந்து ; கலாநிதி. ஈழத்துப்பூராடனூர்
 க.தா.செல்வராசகோபால் அவர்களின்

வாழ்த்து;

தமிழ்ப் புலவன் கலாநிதி தண்ணெளிப் பெரியதும்பி
 அமிழ்தத் தமிழ்ச்சங்கம் கொழும்பில் - அமைந்த
 ஆரம்பக் கர்த்தாவா யிருந்து அதைவளர்க்கும்
 பாரமதை ஏற்றிட்ட பண்பால்

1

அவரின்பின் மூத்த அருமைந்தன் தருமலிங்கம்
 தவருது பணிசெய்து தனங்காக்கும் - சுவராக
 விளங்கி அங்குசெய்த விளைபலவான் சித்திரத்தால்
 துளங்கவைத்து மறைந்தான் தொடர்ந்து.....

2.

முன்றுவது கான்முகை முத்தமிழின் கூடற் பொருள்
 ஆன்றுன பதவியிலே அமர்ந்து - சான்றுண்மை
 காத்திட்ட மாண்பதனால் கருத்தொன்றி உபதலைவர்
 பாத்திரத்துப் பணிசெய்த பவிசால்.....

3

இன்று அதன் தலைவர் எனுமுயர் தவிசேறி
 நன்றிசெய முனையும் நற்செய்து - என்செவியில்
 எட்டியதும் மகிழ்ந்தேன் என்ன புலவர்மணி
 தொட்டது வங்குதென்று துணிந்து.....

4

புலவர்மணி கொழும்பிற் பொலியுந் தமிழ்ச்சங்க
 நலமன்று காக்க நயந்து - பலமார்ந்த
 தலையர்த்தமை பயந்தாரோ தமிழ்வாழ் வெனும்பயன்
 நிலைகொண்டு சிறந்தாரோ நினை

5

என வாழ்த்துகிறேன்,
 வாழ்க வளர்க நெடுங் காலம்.
 தந்தையின் வழியில்
 தமிழ்ப் பணியில் தலை நிமிர்வாயாக.

கண்டா 29. 5. 2004

(29)

கலாந்தி புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிள்ளை

அவர்களின்

சமூக சட்டவழையெப்புச் சார்ந்து சேவைகள்.

பலர் புலவர்மணியையெப்பற்றி பல கட்டுரைகள் வடித்துள்ளனர். மற்றும் பலர் சொற்பொழிவுகளில் அவரின் பெருமைகளையிட்டுக் கூறியுள்ளனர். எனினும் அவர் தனது வாழ் நாளில் செய்து வந்த வேறு ஒரு சுகப் பணியை நினைவு கூர்வதில்லை.

மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்வியலில் இவருக்கு நிறைந்த ஈடுபாடும் சமூக அமைப்பு வரலாற்று அறிவும். மட்டக்களப்புத் தமிழரிடை இடம்பெறும் சமுதாயச் சட்ட நெறி பற்றிய போதிய அனுபவஞானமும் இருந்தது. இதை அரசு நிர்வாகங்கள் பல தடவைகளில் வேறுபட்ட மட்டங்களில் பயன்படுத்திக் கொண்டதும் உண்டு. சைவ ஆலயங்களில் பிணக்குகள் நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் ஏற்படும்போது அதைத் தீர்த்துச் சமரசங்காண்பதற்காக இவரின் தலைமையில் ஒரு ஒப்புரவாக்கற் குழு நடைபெறும் அதேபோல சாதி. குலம், குடிகளிடை முரண்பாடு ஏற்படுங்கால் இவரது நடு ஆய்வை அரசு வேண்டிய நின்றது

நீதிஸ்தலங்களில் திருமண வழக்குகள், விலக்கு வழக்குகள், சொத்துரிமை வழக்குகள் என்பவற்றிற்கு இவரது அறிவு பூர்வமான சாட்சியத்தை நியாயதுரந்தரர்கள் நாடுவார்கள். இவரது சாட்சி சட்ட பூர்வமானதாக மட்டுமல்ல சமுதாய உள்ளடக்கத்தை சான்றுபடுத்துவதாகவும் அமைந்து இருக்கும்.

பல தடவைகளில் சங்க நூல்களில் தனக்குத் தேவைப்படும் பொருள்பற்றிய விபரங்களைத் திரட்டித் தரும்படி எனக்குப் பணிப்பார்., நான் அவரது இல்லத்திலும் என் இல்லத்திலும் இருந்த நூல்களை ஆய்ந்து குறிப்புகளைத் திரட்டிக் கொடுப்பேன். இதனால் நான் என் தமிழறிவை வளர்த்துக் கொண்டது மட்டுமல்ல அவரின் நன்மதிப்பையும் 50 வருட காலம் பெற்று வந்த சுகானுபவத்தை இன்றும் நினைவு கூர்கிறேன். இந்த ஆய்வுச் சான்றுகளை அவர் இரு மொழிகளிலும் ஆக்கிக் கொள்வார். அவைகள் இன்று ஒன்று திரட்டப்படுமானால் தமிழரின் சமுதாய நெறிக்குரிய ஒரு முழுமையான நூலாகத் திகழும். .

சமுத்துப்பூராடனூர்

புத்தாக்கந் தந்த புலவர்மணி.

எனது கவிதை ஒன்று வீரகேசரி ஞாயிறு வார இதழில் 7. 8. 1945இல் வெளிவந்தபோது என்னை அழைத்து இதை யார் எழுதித் தந்தது/ என்று கேட்ட புலவர்மணி, அடுத்து நான் சமூகேசரிக்கு எழுதிய கள்ளிமலர் என்ற கட்டுரை பிரசுரிக்கத் தக்கதல்ல என்று தபாலில் திரும்பி வந்தபோது அதைத் தற்செயலாகக் கண்டு இதை என்னிடம் தந்துவிட்டுப் போ என்று சொன்னார். அடுத்த இதழில் அக்கட்டுரை சமூகேசரியில் இலக்கியப் பகுதியில் பிரசமாகி இருந்தது.

அப்போதுதான் அன்று என்னிடம் பெற்றுக் கொண்ட அந்தக் கட்டுரையை அவர் தனது குறிப்புடன் அனுப்பி வைத்த தினால் அது ஏற்கப்பட்டது என்பதை அறிந்து கொண்டேன். அதன் பின்னர், இப்போதும் கவிதை எழுதுகிறுயா/கட்டுரை வரைகிறுயா என்று சந்திக்கும் போதெல்லாம் வினவி வந்தவர் எனது கபோதகாதை, இரணிய சம்ஹார அம்மானை சாரணீயம், யாரிந்த வேடர் என்ற நூல்கள் வெளி வந்த பின்னர் இப்போது என்ன நூல் எழுதிக் கொண்டு இருக்கிறுய் எனக் கேட்பார்.

அவ்வளவு எனது எழுத்துப் பணிக்கு அவர் ஊக்கமும் உருமந் தந்தது மாத்திரமல்ல. உன் ஆக்கங்களில் பிறர் மூக்கை நுழைப்பதற்கு இடங் கொடாதே. உன் மனதிற் பட்டவற்றையே எழுது எனவுந் தூரியந் தந்தார். இதை நான் இன்றும் கைக் கொண்டு வருகிறேன். அதனால்தான் இதுவரை எழுதியுள்ள 200க்கு மேற்பட்ட நூல்களில் ஆரம்ப காலத்தில் வெளியிட்ட ஒன்றைத் தவிர வேறு எந்த நூல்களுக்கும் மதிப்புரை அணிந்துரை பெற்றுக் கொண்டது கிடையாது. .

இன்று எனது எழுத்துப் பணியில் நுழைந்து அறுபது வருடங்கள் ஆகின்றன, இப்போது சஷ்டப்த பூர்த்தி விழாக் காண்கிறேன். அந்த ஆரம்ப தினத்தின் நினைவாக இப்போது இந்தக் கட்டுரையை வரைகிறேன். அதற்கிடையில் ஏறக் குறைய ஐம்பது வருட காலங்கள் அவரது மாணுக்களுக்கவே வாழ்ந்த அனுபவம் எனக்குண்டு அத்தகையை அனுபவங்களில் சிலவற்றை இந்தக் கட்டுரையில் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்ற பேரவா எனக்கு உண்டு. அவற்றின் மூலம் நான் கண்டானந் தித்த புலவர்மணியை உங்களுக்குக் தரிசனப் படுத்தலாம் என விழைகிறேன்.

திரு பண்டிதர் சந்திரசேகரம் நொத்தாசிரியார் புலவர் மணியின் மாணுக்கன். யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்திலும் மதுரைத் துமிழ்ச் சங்கத்திலும் பண்டிதப் பட்டம் பெற்றவர். இடைக்கிடை அவர் புலவர்மணியின் வீட்டிறுகு வந்து பாடம் கேட்பார். புலவர் மணியின் விபுலானந் தரின் மீட்சிப் பத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர் என்ற பெரு மையும் இவருக்கு உண்டு. புலவர் மணியின் மறைவையொட்டி அவர் ஒரு சரம கவி பாழியிருந்தார். அதில் குறிப்பிட்டு இருந்த மூன்று காரியங்கள் புலவர்மணியை முழுமையாக அறிந்து கொள்வதற்கு வழி காட்டும் என நம்புகிறேன்.

அந்தக் கவிதைகளில் . புலவர்மணி மனித நேயம் மிக்கவர், ஆராத துமிழ்ப்பற்று உள்ளவர், சமரசம் மிக்கவர் என்று குறிப்பிட்டிருந்த மூன்று இயல்புகளும் என் மனதைக் கவர்ந்தன. ஏனெனில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய காலத்தில் இவற்றை அவரது செயல்களில் நிறையக் கண்டுள்ளேன்.

எனது துமிழ்ப் பற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாக விளங்கிய மூன்று புலமை மிக்கோரைப்பற்றி பல நூல்களிலும் கட்டுரை களிலும் கவிதைகளிலும் குறிப்பிட்டு வந்துள்ளேன் ஒருவர் எனது பாட்டானார் கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர், அடுத்தது எனது பெரிய தந்தையார் வரகவி சின்னவப் புலவர் மற்றவர் புலவர் மணி. இவர்கள் மூவரும் என் பள்ளிப் பருவத்திலேயே துமிழ் ஆசான்களாக அமைந்தது என் பாக்கியம். இவர்களைப்போல் என் பாடசாலை வகுப்பு ஆசிரியர் திரு ஐங்கரப்பிள்ளையும் எனக்கொரு நல்லாசனுகை அமைந்ததும் நான் செய்த பாக்கியமே.

இந்த மூன்று புலவர்களின் இல்லங்கள் எனது வீட்டிலிருந்து ஏறக்குறைய 150 யார்த் தூர இடை வெளியில் வடக்கிலும் தெற்கிலுமாக அமைந்திருந்தன. நான் கற்ற பாட சாலை புலவர்மணியின் இல்லத்தின் தென்மேற்குக் கோடியில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து இருந்தது. இதனால் இவர்களை அடிக்கடி காணவும் பயிலவும் நிறைய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. எனது துமிழ் ஆர்வத்தை உணர்ந்த இவர்கள் நால்வரும் எனக்கு ஏற்படும் ஐயங்களை மன நிறைவுடன் தெளித்து வைத்தனர். அதுவும் நான் செய்த பாக்கியயேதான்!

நான் பிறந்த செட்டிபாளையம் எனுஞ் சிறு கிராமம் மட்டக் களப்பு கல்முனை பிரதான பாதையில் பனிரெண்டாவது மைல் தூரத்தில் உள்ளது. அதன் வடக்கில் புலவர்மணியின் இல்லமும் நான் கல்வி கற்ற மெதுடிஸ்த மிசன் துமிழ்க் கலவன் பாடசாலையும் அமைந்த குருக்கள்மடம் எனும் கிராமம் உண்டு. இவ்விரு கிராமங்களின் எல்லையில் அப் பாடசாலை இரு கிராமங்களுக்கும் பொதுவானதாகக் கருதப்பட்டு வந்தது.

இந்தப் பாடசாலையிற்குதான் நான் என் கல்வியை ஆரம்பித்தேன். இங்கே பத்து வருடங்கள் தொடர்ந்து கல்விகற்று சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரம் பெற்றேன். இந்தப் பாடசாலையின் முன்னால் உள்ள வீதிக்கு அப்பால் பெரிய காணி ஒன்று இருந்தது. அதைப் பண்டிதரின் வளவு என்றழைப்பர். அது பாடசாலை மாணவர்களின் விளையாட்டிடமாகப் பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. அதன் வலது புறத்தில் செட்டிபாளையம் பிள்ளையார் கோயிலும் அதற்கு முன்னால் பரந்ததோரு வெண்மணற் பரப்பும் இருந்தது. அந்த நிலத்தையும் பாடசாலை மாணவர்கள் தமது விளையாட்டுத் தலமாகக் கொண்டு வந்தனர். இச் சூழலிற் கல்வி கற்றதை இன்று நினைக்குந்தோறும் பரவசமாக இருக்கிறது.

1940 களில் புலவர்மணியின் குடும்பம் குருக்கள் மடத்தில் வசிக்கத் தொடங்கியது. அவரின் நான்கு புதல்வர் களும் என் நண்பர்களாகி விட்டனர். அவர்களில் இருவர் மட்டக் களப்பு நகரில் உள்ள தூய மைக்கேல் கல்லூரியில் ஆங்கில மொழியிற் கற்று வந்தனர். ஏனைய இருவரும் ஆரம்ப வகுப்பு களில் குருக்கள்மடப் பாடசாலையிற் கற்று வந்தனர். பாடசாலை தவிர்ந்த நேரங்களில் பொழுது போக்க எனக்கு நான்கு நல்ல நண்பர்கள் கிடைத்துவிட்டதில் எனக்கு மிகவுஞ் ஆனந்தம்.

பண்டிதர், பண்டிதரின் வீடு. பண்டிதரின் மனைவி, பண்டிதரின் பிள்ளைகள் என்று மக்கள் அழைக்கும்போது அதன் அர்த்தம் எனக்கு மட்டுமல்ல என் சக மாணவர்களுக்கும் புரியாத புதிராகவே இருந்தது.

தூய வெள்ளாடை தரித்து வெள்ளீச் சால்வையை உடலிற் போர்த்தி புன்னகையுடன் வலம் வந்த அவருக்கு ஊரில் நல்ல மரியாதை இருந்தது. எங்கள் பாடசாலை ஆசிரி யர்களும் அவருடன் கண்ணியமாகப் பழகிக் கொள்வார்கள். வருடந்தோறும் அவரது குடும்பச் சொத்தாக விளங்கிய கரவாகுப் பற்றுக் காணியில் விளையும் நெல் மூடை மூடையாக வண்டிகளில் வந்து இறங்கும். அத்துடன் பரந்த தென்னங்காணிகளும் இருந்தன. எனவே வாழ்க்கை வசதி அவருக்கு போதிய அளவு இருந்தது.

எனினும் உத்தியோகம் புருச லெட்சணம் என்பதற்கு அமைய அவர் தமிழ் ஆசானுகை மட்டக்களப்பில் பணியாற்றி வந்தார். அவரது தமிழ் அறிவு காரணமாகச் சாதாரண பாடசாலைகளில் அவருக்குப் பணி செய்ய முடியவில்லை. எனவே கல்லூரிகளிலும் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையிலுமே கற்பித்து

வந்தார். இத்தகைய தூபனங்கள் யாவும் மட்டக்களப்பு நகரில் இருந்தபடியால் தினமும் பேருந்து வண்டியில் காலையிற் போய் பின்னேரம் வீடு திரும்பிவிடுவது அவரது வழக்கம்.

என்னதான் முயன்றுவும் பண்டிதர் என்பதின் பொருள் என்ன என்று தெரியாது தவித்த எங்களுக்கு இறுதியில் ஒரு நாள் தீர்வு கிடைத்தது. அப்போது ஆரும் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். வாசினைப் புத்தகத்தில் இரண்டு பகுதிகள் இடம் பெற்றிருக்கும். முதலாவது பகுதியில் அற நூல்கள், புராணங்கள், பாரதம் இராமாயணம் போன்ற காவியங்கள் ஆதிய வற்றில் இருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட செய்யுட் பகுதிகளும் இரண்டாம் பகுதியில் புராண, இதிகாச, வரலாற்றுக் கதைகளும் அறிவியற் கட்டுரைகளும் இடம் பெறும். செய்யுட்களுக்கு உரை இல்லாத காரணத்தால் ஆசிரியர்களே அவற்றின் பொருளுணர்த்தி பாடலை மனனஞ் செய்யச் சொல்வார்கள். இதுதான் அக்கால இலக்கியப் பாட நெறி.

அப்படி இருந்த செய்யுட் பகுதியில் கருகலான பாட்டு ஒன்று இருந்தது. அதன் முழு வரிகளையும் என் முதுமை நழுவவிட்டு விட்டது. எனினும்;

அதிரப் பெரு கரவத்தொடு.....

முதிரப் பொருள்தருமசு.....

சதிரப்படி..... எனச் செல்லும் பாடலை எங்களால் மனனஞ் செய்ய முடியாதிருந்தது. இதனால் அதை மனனஞ் செய்து ஒப்புவிக்கும் மட்டும் எங்களைப் பாடசாலைக்கு எதிரில் உள்ள வளவிற்குள் நிற்கும்படி ஆசிரியர் பணித்திருந்தார். எவ்வளவு முயன்றும் சரிவர எங்களால் அதன் கருகலான சொல்லடுக்குகளை மனனஞ் செய்ய இயலவில்லை. அப்போது தான் தனது வளவில் தேங்காய் பறித்தெடுக்க ஒருவனை அழைத்துக் கொண்டு பண்டிதர் அங்கு வந்தார்.

நாங்கள் உரத்து உறுமி படித்துக் கொண்டிருந்த செய்யுள் ஒசை அவரை எங்கள்பால் ஈர்ந்தெடுத்தது. எங்களை நோக்கி அவர் வரும்போதே அந்தப் பாடடைச் சொல்லிக் கொண்டே இதை உங்களால் மனனஞ் செய்ய முடியவில்லையா என்று கேட்டார். நாங்கள் பதிலேதும் பகராமல் மௌனஞ் சாதித்தோம். பின்னர் அந்தப் பாடடை பதச் சேதஞ் செய்து ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் பொருள் சொல்லி பின்னர் சொற்களைச் சேர்த்துப் பாடினார். அதன் பின் அதன் பொருளும் புரிந்து பாட்டில் உள்ள சொற்களின் புணர்ச்சியுந் தெரிந்துவிட்டது. இலகுவில் எங்களால் பாடத்தையும் ஒப்புவிக்க முடிந்தது.

அப்போதுதான், பண்டிதர் என்பவர் படித்தவர், பாடசாலை ஆசிரியர்களிலும் பார்க்க மிகமிகப் படித்தவர் என்ற அர்த்தம் புரிந்தது. அதே நேரம் எங்களின் பாடப் புத்தகத்தை எழுதியவர் பண்டிதர் திரு. வேங்கடசாமி நாட்டார் என அச்சிட்டு இருப்பதுடன் இவரையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பெருமைப் பட்டோம். இதன் பிறகு நாங்கள் அவரின் அடியார்களாகி விட்டோம், அதிலும் நான் அவர்மேல் அதிக மதிப்பைக் கொண்டேன். அவரின் புத்திரர்களுடன் பழகுவதால் பல நன்மைகளைப் பெறலாம் என்றும் என்னினேன்.

எங்கள் பாடசாலையில் அறை இருந்தாலும் அதில் எவருந் தங்கி இருப்பதில்லை. ஆதலால் பாடசாலையின் முக்கிய தளபாடம் ஆவணங்களை பண்டிதரின் வீட்டில்தான் கொண்டு வைப்பது வழக்கம். காலையில் அங்கு சென்று அவற்றைப் பாடசாலைக்குக் கொண்டு வருவதும், பாடசாலை முடிந்த பின்னர் மீண்டும் அவற்றை அங்கு கொண்டு வைப்பதும் எங்கள் வேலையாக இருந்தது. அந்தப் பொருட்களை வைக்கும் மரத்தாலான பெட்டக த்துக்கு அருகே ஒரு கண்ணுடி அலுமாரிக்குள் பல பெரிய புத்தகங்கள் குத்துப்பாட்டில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒரு பக்கம் பெரிய மேசை கதிரையும் சாளரத்தருகில் சாய்மான நாற்காலியும் நடு மண்டபத்தில் சில நாற்காலிகளும் இருக்கும்.

நான் அங்கு போய் வரும்போது கண்ணுடிக்குள் அடைப்பட்டுக் கிடக்கும் அந்தப் புத்தகங்களை ஏறெடுத்துப் பார்ப்பேன். அவற்றில் ஒன்றையாவது எடுத்து வாசிக்கவும் ஆசைப்படுவதுண்டு. அவர் பெரிய புத்தகங்களிற் சிலவற்றை விரித்துப் பார்த்துப் பார்த்து மேசையில் இருந்து ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருப்பதையும், சாய் மான நாற்காலியில் அமர்ந்துபத்திரிகை புத்தகங்களைப் படிப்பதையும் பார்த்து இவர் ஏதோ பாடப் புத்தகம் எழுதுகிறார் என்று நினைப்பேன். சில நேரங்களில் அங்கு வரும் படித்தவர்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பார். அல்லது ஏதோ பாடஞ் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். அதைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் அவரிடம் பாடஞ் கேட்க வேண்டும் என்று எனக்குந் தோன்றும்.

நாளாக நாளாக நானும் அந்தக் குடும்பத்தில் ஒருவனுகி விட்டேன். எனக்கு உடன் பிறப்புகள் இல்லாத குறை அவரின் நான்கு மக்களாலும் முழுமை பெறுவது போன்றதோர் ஒக்கியப் பாடும் உண்டாகிவிட்டது. எனக்கு வீட்டில் அதிக வேலை இல்லாதபடியால் எஞ்சிய பொழுதை அங்கு கழிப்பேன். இவ்வாறுதான் அவரின் தமிழ் உறவு எனக்குக் கிடைத்தது.

எனது கிராம மக்களிற் பெரும்பாலானேர் வெற்றிலீச் செய்கையாளர்கள். ஒரு சிற்றுள் வேலை எட்டாள் வேலைக்குச் சரி என நினைப்பவர்கள். அதுமட்டுமல்ல வெற்றிலீத் தோட்டச் செய்கையைக் கோடை காலமோ மாரி காலமோ என்று வேறு பாடில்லாது தினமுங் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பும் உண்டு. எனவே தத்தம் பிள்ளைகளை ஐந்தாந் தரத்துடன் பள்ளிக்குப் போவதை நிறுத்திக் குடும்பத்துக்காக உழைக்கும் பொறுப் பையுஞ் சுமத்தி விடுவார்கள்.

எனது தந்தையார் மளிகைக் கடை வியாபாரஞ் செய்து கொண்டிருந்ததால் எனக்கு பள்ளிக்குப் போவது படிப்பது, மற்ற நேரங்களில் எங்கள் பாட்டனார் கணபதிப்பிள்ளைப் புலவரிடம் போய் கைவத்தியம் சோதிடம் கற்றுக் கொள்வது என்ற வேலையைத் தவிர வேறு எந்தவொரு வேலையுங் கிடையாது.. இதனால் எனக்கு இருவித பாதிப்புக்கள் உண்டாயின. ஒன்று விளையாடத் தோழர்கள் கிடைப்பதில் உள்ள அருமை. இரண்டாவது ஐந்தாந் தரத்திற்கு அப்பால் ஒரு சில மாணவர்களுடன்தான் படிக்க வேண்டும். அதுவும் ஆண்கள்தான் அப்படிப் படிப்பார்கள், அந்த நிலையும் நிலைக்கமாட்டாது. வகுப்பு உயர் உயர் மாணவர் தொகையும் குறைந்து போகும். அப்போது வரம்புயர் நீருயரும் என்று படித்தது நினைவிற்கு வரும். வகுப்பு உயர் உயர் மாணவர்கள் தொகையும் உயரலாமே! ஏன் இப்படிக் குறைந்து போகின்றது என்று கவலைப்படுவேன். ஏழாந் தரத்தை எட்டும் போது நான்கு மாணவர்களுடன் கற்ற நான் எட்டாம் தரத்திற்குப் பின்பு தனித்துப் போனேன்.

எட்டாவது வகுப்பு என்னும் கணிஷ்ட பாடசாலை தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை அரசினரால் நடத்தப்படும் பொதுப் பரீட்சை. அதிற் சித்தி எய்தினுற்றான் ஒன்பதாவது வகுப்பு என்னுங் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராரப் பத்திரப் பரீட்சைக்குத் தோற்ற முடியும். இந்த நிலையில் நான் இறுதி இரண்டு வகுப்புகளையும் தனியொருவனுக்க் கற்க வேண்டிய சூழ் நிலை இருந்தாலும் ஒரு புறம், என் கல்வியில் ஆசிரியர்கள் அதிக அக்கரை எடுத்து வந்தார்கள். மறு புறம் பண்டிதரின் ஊக்க மூட்டுதலும் தொடர்ந்தது. இதனால் நான் முதலாவது தடவையிலேயே முதலாவது தரத்தில் சித்தி பெற்றேன்.

இத்துடன்பாடசாலைப் படிப்பு முடிவடையும். அதன் பின்னர் ஆசிரிய தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்குப் படிக்கலாம். அல்லது ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைப் பிரவேச பரீட்சைக்குத்

தோற்றலாம். இதற்கான வகுப்புகளை நடத்தும் பாடசாலைகள் இல்லாக் காரணத்தால் இவற்றை வீட்டிலிருந்தே படிக்க முடியும். இதுபற்றி பண்டிதர் அவர்களிடம் விசனப்பட்டபோது அதற்கு உரிய, தமிழ் வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு இலக்கணம் இலக்கியம் ஆதிய பாடங்களில் எனக்கு ஏற்படும் ஐயங்களைத் தீர்த்துத் தருவதாகச் சொன்னார். ஏனைய பாடங்கள் ஏற்கனவே சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் படித்து இருந்ததால் அதை மேலும் நுட்பமாகக் கற்றுக்கொள். படிப்பித்தல் சம்பந்தமான குறிப்புகளை அப்போது ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த திரு.அழகுரெத்தனம் அவர்களிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள் என வழிகாட்டினார்

அத்துடன் ஒரு நாள் என்கை அழித்து ஒரு பரீட்சைப் பிரமாணத்தின் பிரதியையும் விண்ணப்பப் பத்திரம் ஒன்றையுந்தந்து அந்தப் பரீட்சைக்கும் விண்ணப்பிக்குமாறு தூண்டினார். உனக்குச் செய்யுள் பாட முடியும் ஆதலால் இதில் நீ தேறுவாய் எனவும் ஆசீர்வதித்தார்.

அது வேறு எந்தப் பரீட்சையுமன்று. யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிடப் பாஷாவிருத்தி சங்கத்தார் நடத்தும் பிரவேச பண்டிதப் பரீட்சைதான். சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையிற் தேறிய வர்கள் அப்பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம். எனவே நான் அதற்கு விண்ணப்பித்தேன். அந்தப் பத்திரத்தை அவரே உறுதிப்படுத்தி ஒப்பமிட்டுத் தந்தார். பாடப் புத்தகங்களைப் பெறுஞ் சிரமத்தையும் அவர் ஓர் தடவை யாழ்ப்பாணஞ் சென்று திரும்பி வரும்போது தீர்த்து வைத்தார். பாடங்கள் இலகுவாக இருந் தாலும் யாப்பி லக்கண வினா விடையின் ஆரம்பப் பகுதியே என் அறிவுக்கு அடங்காது பிடிவாதம் பிடித்தது. அசை என்னும் பகுதி அசை யவே மாட்டேன் என்றது. எவ்வளவு முயன்றும் என்னால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் அவரை அண்டினேன்.

பண்டிதர் ஒரு ஒழுங்கமைப்புடன் தன் செயல்களைச் செய்து வருபவர். அதன்படி தினமும் பிற்பகலில் கடற்கரைக்குச் சென்று வருவதுண்டு. நான் அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வேன். அப்போது பல அரிய கருத்துகளைச் சொல்வார். நானும் கற்ற வற்றில் ஏற்படும் ஐயங்களை கூறித் தெளிவு பெறுவேன்.. இப்படித்தான் அவரது மானுக்களுகை இருந்தேன். உட்கார்ந்து இருந்து படிக்கும் வகுப்பல்ல நடந்துகொண்டே படிக்கும் வகுப்பாக அது எனக் அமைந்தது, எப்படியோ தினமும் ஒரு மணி நேரமளவில் இந்த வழிநடை வகுப்புத் தொடரும்.

எனக்கு விளங்காத பகுதியாக இடர் தந்த விசாகப் பெருமாளையர் எழுதிய யாப்பிலக்கண வினா விடையில் உள்ள அசை பற்றிக் கேட்டபோது.; அவர் அதற்கு அநாசியமாக அசை தானே! உனக்குத் தென்பாங்குக் கூத்துச் சந்தம் தெரியுமா என்று கேட்டார்.

ஆம்! தெரியும் என்றேன். அப்படியானால் ஒரு சந்தத்தைச் சொல் என்றார். நானும் தானு தனந்தன என ஒரு சந்தம் பாட நிறுத்து முதலில் என்ன சொல் வந்தது. தானு என்பது தானே. அந்தத் தானுதான் தேமா எனும் அசை என்றார். அப்படியானால் தனந் தன என்பது கருவிளம் என்பது எனக்குப் புரிந்தது. அவர் நடந்து கொண்டிருந்தார். அப்படியே உட்கார்ந்து கொண்ட நான் மேலும் அந்தப் பகுதியை வாசித்தேன். இரும்புபோல இறுக்கமாக இருந்த யாப்பிலக்கணத்தின் ஆரம்பப் பகுதி சுயம் போல இளகி விட்டது. இவ்வாறுதான் அவரிடம் பல நூல்களில் உள்ள ஐயங்களின் தெளிவைப் பெற்றேன்.

இதைத் தொடர்ந்து அடுத்த நிலைப் பால பண்டிதப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுமாறு தூண்டினார். ஆசிரிய பயிற்சி பெறுங் காலத்தில் இதை முழுமை செய்ய முடிந்ததைக் கேட்டு அவர் ஆனந்தப்பட்டார். இதற்கிடையில் தன்னிடம் பண்டித வகுப்புக்கு வேண்டிய தெளிவுகளைப் பெற்று வந்த திரு. சந்திரசேகரி ஆசிரியரிடம் தொடர்பு கொள். அவரும் உனக்கு இலக்கண இலக்கிய விசாரங்களில் வேண்டிய உதவி செய்வார் என ஆற்றுப்படுத்தினார்.

அவ்வாறு நான் அவரின் துணை நாடிய பொழுது ஏற்க நைவே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பண்டித பரீட்சையில் தேறி இரு சங்கப் பண்டிதராக விளங்கியவர். அவரே என்னை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுமாறு கூறி அதற்கு வேண்டிய தகவல்களையும் பாடப் புத்தகங்களையும் சந்து வழி நடத்தினார். அவ்வழிச் சென்று அச்சங்கத்தின் பால பண்டிதப் பத்திரமும் பெற்றேன். இதை இங்கு நான் சொல்வதால் பண்டி துரின் குருத்துவப் புனிதம் எத்தகையது என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம் என்று நம்புகிறேன்.

தன் துணை நாடி வருபவர்களை வழி நடத்திக் கல்வியில் மேம்படச் செய்வதில் அவர் இமயமாக உயர்ந்து நின்றார், அது போல தூன் மட்டுமல்ல தனது மாணவர்களும் உயர வேண்டும், அவர்கள் தனது வாரிசுகளாக விளங்க வேண்டுமென்பதில் உறுதியாகவும் இருந்தார்.

கிராமத்துச் சிறுவரை இருந்த எனக்குக் கல்வியில் உயர் வழி காட்டியது போன்று மேலும் பலருக்கு வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளார். அத்தகைய பெருமை அவருக்கு உண்டு. பண்டிதர் சந்திரசேகரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட இயல்பைப்பற்றி இதுவரை பார்த்தோம். இந்த இயல்பின்படி எனது வாழ்க்கையில் முழுமையாக நடக்க முடியாவிட்டாலும் என்னால் இயன்றவற்றை என்மாணவர்களுக்கும், உதவி தேடி வருபவர்களுக்கும் மட்டுமல்ல வேறு பலருக்குஞ் செய்துள்ளேன் என்று எவ்ரேனுஞ் சொல் வார்களானால் அது எனக்கு பண்டிதர் அவர்கள் காட்டிய முன் மாதிரியின் பிரதிபலிப்பு என்பதே மிகப் பொருத்தம்.

அடுத்ததாக அவரது மனித நேயம் பற்றி பண்டிதர் சந்திரசேகரி கூறியவற்றைக் கவனிப்போம். சந்திரசேகரி அவர்கள் பண்டிதரின் மாணுக்கள் மட்டுமல்ல தமிழ்ப்பணி வாரிசுங் கூட. அவர் பண்டிதரைப்பற்றிப் பல கோணங்களிலும் இருந்து அனுபவித்துப் பல கருமங்களைத் தொகுத்து வைத்திருந்தார். அதேபோல நானும் புலவர்மணியிடம் இருந்து பெற்றதும் கற்றதுமான அனுபவங்கள் பலப்பல. அடைந்த நன்மைகளும் அநேகம். அவற்றில் ஒன்று கணேந்திரமோட்சம்.

பாகவதத்தில் நீ கிருஷ்ண பரமாத்மா செய்த ஒரு மீட்பு உண்டு. நீரருந்த ஆற்றுக்குச் சென்ற ஒரு யானையை அங்கு காத்திருந்த முதலையொன்று காலிற் பிடித்து நீருள் இழுத்துச் செல்ல ஆரம்பித்தது. அப்போது தனக்கு நேர்ந்த கெதியை நினைந்தும் முதலையிடம் இருந்து தப்ப முடியாத அவல நிலையை நினைத்தும் அந்த யானை தவித்து ஆதி மூலமே என்று ஒல மிட்டது. அப்பொழுது கூப்பிடுவாரின் குரலுக்கு அபயம் தர ஒடிவரும் கண்ணன் பிரசன்னமாகி யானையை மிட்டு அதற்கு மோட்ச பதவியும் ஈந்தார். இதுதான் கணேந்திரமோட்சம்!

அர்ச்சனனுக்குக் கிடை உபதேசித்த கண்ண பிரான் இடங்கரால் ஏற்பட்ட இடருக்கு ஆளான இபத்தைக் காத்தது போல பகவத் கிடை வெண்பா பகன்ற பண்டிதர் பெரியதம்பிப் பிள்ளை எனக்கு நேர்ந்த ஒரு இடறைத் தீர்த்த அனுபவத்தைச் சொல்வதன் மூலம் அவரது மனித நேயம் எத்தகையது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

என் மனைவி ஒரு ஆசிரியை. அவர் தான் பிறந்த கிராமத்தில் ஐந்தாந் தரத்துக்கு மேல் கல்வியைத் தொடரமுடியாத நிலையில் அருகில் உள்ள நகரில் ஒரு பாடசாலை விடுதியிற் தங்கிக் கல்வி கற்று ஆசிரியையானார். பின் தனது கிராமத்தில்

பெண் கல்வியை வளர்க்க வேண்டுமென்ற அவவாவுடன் தான் முன்னர் கற்ற ஆரம்பப் பாடசாலையிலேயே பணி செய்ய வந்தார். அவரது அயராத முயற்சியால் அந்தக் கிராமத்தில் பெண் கல்வி உயரிய நிலையை அடையலாயிற்று. சில வருடங்களில் அந்தக் கிராமத்திலிருந்து பல ஆசிரியைகள் உருவாகுவற்கு அவருடைய உழைப்பு காரணமாயிருந்தது. இதனால் அவரை அந்தக் கிராம மக்கள் மிகவும் நேசித்தார்கள். எனவே அவர் அங்கு தொடர்ந்து பத்தொன்பது வருடங்கள் பணி செய்து வந்தார்.

நானும் ஆசிரியன். எனினும் எந்தவொரு அரசியல் வாதிகளிடமும் என்னை அடவு வையாது சுதந்திரமாக வாழ்ந்து வந்தேன். அதே நேரம் எனக்குச் சொந்தமான ஒரு அச்சகமும் இருந்தது. அங்குச்சூட அரசியற் கட்சிகளுக்குச் சலுகை வழங் காத நிலையையே பேணி வந்தேன். இதனால் காழ்ப்படைந்த அரசியல்வாதி தான் பதவிக்கு வந்ததும் என்மேல் பழியெடுப்ப தற்காக என் மனைவியை அங்கிருந்து 25 மைல்களுக்கப்பால் உள்ள ஒரு பாடசாலைக்கு மாற்றிவிட்டார். அந்தப் பாடசாலை வேறு பாராளுமன்றத் தொகுதியில் இருந்தது. அவரிடம் நான் உதவி பெறச் சென்றிருந்தால் தனது தொகுதியில் இருந்த வேறு வசதியான பாடசாலைக்கு மாற்றம் பெற்றிருக்கலாம்

தினமும் பாடசாலைக்குப் போய் வர 50 மைல்களைக் கடக்க வேண்டும் அதுவும் பன்னிரண்டு மைல் தூரஞ்சென்று அங்கிருந்து வேறு ஒரு பேருந்து எடுத்து எட்டு மைல்கள் தூரஞ்சென்றதும், மீண்டும் வேறு பேருந்து வண்டி பிடித்து ஐந்து மைல்கள் தூரத்தில் உள்ள பாடசாலையை அடைய வேண்டும். பாடசாலை முடிந்ததும் இதே பயணத்தை எதிர்த் திசையில் செய்துதான் வீட்டிற்கு வந்து சேர முடியும். அங்கு கற்பித்த அதிபர்கள் எனது சாலை மானுக்கர்களாக இருந்தபடியால் ஓரளவு சலுகை கிடைத்தது,

அந்த வேளை அவர் கர்ப்பமாக இருந்தபடியால் இது ஒரு பெரிய வேதனையாகவே இருந்தது. , கஜேந்திரனை முதலை காலிற் பிடித்து இழுத்த துயரமாகவே அதை அனுபவித்தேன். அவர் இன்னும் சில மாதங்கள் சேவை செய்தால் இருபது வருடச் சேவை முழுமையாகும். பின்னர் அவர் ஓய்வு பெறலாம். அப்படிச் செய்வது எங்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ள காரியமாக இருப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு அந்தத் தருணத்தை எதிர் பார்த் திருந்தோம். அப்படிச் செய்தால்; அச்சக நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வரும் எனது தந்தையாரும் தளர்ந்து போனதால் ஓய்வு

பெற்ற பின் வீட்டோடு இருந்து அச்சகத்தை நிர்வகிக்லாம் என்றும் எண்ணினேம். ஆதலால் சில வாரங்களை எப்படியோ பாடசாலைக்குப் போவதன் மூலம் ஓய்வு பெற்று வேண்டிய 20 வருடக் காலச் சேவையை முழுமை செய்வது என்பது எங்கள் எண்ணம், இருந்தாலும்; அவரோ மீண்டும் தனது கிராமத் திற்குப் போக வேண்டும். உரிய இளைப்பாற்று வயது வருமட்டும் அங்கேயே பணி புரிய வேண்டுமென்ற விருப்புடன் இருந்தார்.

பண்டிதரின் மக்களில் இருவர் செங்கலடியில் திரு மணஞ் செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களது குடும்பத்தைச் சந்திப்பதற்காக அடிக்கடி அங்கு சென்று வரும் அவர் தற்செயலாக பயணிக்கும் எனது மனைவியைக் கண்டார். அங்கே வந்ததின் காரணத்தைக் கேட்டறிந்தார். இதைத் தன்னிடம் வந்து ஏன் தெரிவிக்கவில்லை எனக் கடிந்து கொண்டு அவரின் பதிவிலக்கத்தையும் பெயரையுங் குறித்துக் கொண்டார்.

அதை எப்படி, எதில் குறித்துக் கொண்டார் தெரியுமா? ஒன்றரை அங்குலச் சதுரங் கொண்ட தனது பேரூந்துப் பயணச் சீட்டைத்தான் அதற்கு உபயோகித்துக் கொண்டார். மட்டக்க ஸப்பு நகருக்கு வந்த அவர் இறங்கிப் போய்விட்டார். அடுத்த நாட் காலை அவரது இளைய மகன் வந்து அய்யா உங்களைப் பாடசாலைக்குப் போக வேண்டாம் என்று சொன்னார் எனச் சொல்லிப் போய்விட்டார். அதைக் கேட்ட அவரும் விடுப்பில் நின்று விட்டார். ஆயினும் எனக்கு ஏன் அப்படிச் சொன்னார் என்பது புரியாத புதிராக இருந்தது. எனவே அவரைக் கண்டு காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக அன்று பிற்பகல் அவரது இல்லத்திற்குச் சென்றேன். அவர் அப்போதுதான் கொழும்புக்குப் போனதாகவும் சில நாள் கழித்தே திரும்புவார் என்றால் சொன்னார்கள்

என்ன அதிசயம்! சில தினங்களுள் ஒரு தந்தி வந்தது. அதில் என் மனைவிக்கு எங்கள் தொகுதியின் வடக்கு எல்லையில் உள்ள மற்றத் தொகுதிப் பாடசாலைக்கு உடனே இடமாற்றம் என்ற செய்தி இருந்தது. அப்பாடசாலை எங்களின் வீட்டிலிருந்து நான்கு கிராமங்களுக்கு அப்பால் பேரூந்தில் சில நிமிடம் பயணிப்பின் சென்றடையுந் தூரத்தில் இருந்தது. அப்போதுதான் என் காலைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டிருந்த இடங்களிடம் இருந்து அந்த ஆதி மூலம் காப்பாற்றிய கருணையின் பெருமை புரிந்தது. இதற்கிடையில் அவர் என்ன செய்தார் என்பதைக் கூறினால் அவரது மனித நேயம் தெற்றென விளங்கும்.

சூரி

ஆம்! அவர் என் மனைவியிடம் பெற்றுக் கொண்ட தகவலுடன் உடனடியாக கல்விப் பணிப்பாளரை அவரது இல்லத்திற் சென்று கண்டு இந்தக் காரியத்தை முடித்தார். கல்விப் பணிப்பாளர் அங்கு புதிதாகப் பதவி ஏற்று ஒரு சில வாரங்களே ஆகி இருந்தது, தன் மதிப்புக்கு உரிய நெடுங்கால நண்பர் பண்டிதரின் கோரிக்கையை பல எதிர்புகளுக்கு மத்தியில் அவர் ஏற்று இந்த இடமாற்றத்தைச் செயற்படுத்தினார். இதனால் என் மனைவிதான் பிறந்த கிராமத்தில் மூன்று தலைமுறைகளுக்கு ஆசிரியையானார். நானும் ஏழு தலை முறைக்கு அரசியல் வாதிகளின் பிடிக்குள்ளே அகப்படாது வாழ்ந்தேன். ஆம் பகவத் கீதை வெண்பா. பகன்ற பண்டிதரின் மனித நேயம் அத்தகையது.

அவரது மனித நேயம் இத்தகையது! இதை என்மேல் கொண்ட அன்பினால் செய்தார் என்று சொல்வதானால் அது அவரது அளவு கடந்து பரந்து கிடக்கும் மனித நேயத்தைக் கொச்சப்படுத்துவதாகவோ அல்லது தரக் குறைவாகச் சொல்வதாகவோ முடியும். தன்னிடம் உதவி கோரி வருபவர்களை அழைத்துக் கொண்டு உரிய அதிகாரிகளிடஞ் சென்று நியாயம் பெற்று அவர்களின் குறை தீர்க்கும் அவர் மட்டக்களப்பில் குறை பாடுள்ள மக்களின் ஆபத்பாந்தவனுகை இருந்தார். அவரது தமிழ்ப் புலமையிலும் பார்க்க இத்தகைய சமூகப் பணிகளால் அவர் மக்களிடை நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார், அதே போல அரசு அதிகாரினாலும் அவரது நியாயமான கோரிகைகளுக்கும் மனித நேயமிக்க பணிக்கும் பெரும் மதிப்பளித்தனர்.

அவரது முகத்தில் நான் எப்போதாவது சினத்தின் அடையாளங்களையோ வெறுப்பின் ரேகைகளையோ கண்டதில்லை. சினத்தைக் கடைச் சிரிப்பான செய்திகளால் வெளிப்படுத்தும் இயல்பும் துக்கத்தை அழுகையால் அல்ல இரக்கத்தால் அடையாளங் காட்டும் இயல்பும் அவரிடை இருந்தன. படித்தவர் களாயினும் பாமரர்களாயினும் சமமாகப் பழகும் பாங்கினால் குறையைத் தெரிவிக்க விரும்புவோர்க்கு எழிதில் நாடக் கூடியவராக இருந்தார். எந்த வலியையும் பொறுத்துக் கொண்டாலும் அந்தியானவற்றைக் கண்டாலும் அவற்றைச் செய்பவர் யாராக இருந்தாலும் சகிக்கமாட்டார். அதை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பார். கொழும்பில் பல சபைகளுடனும் திணைக்களங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்த அவர் தனக்குள்ள மேல்மட்டச் செல்வாக்கைத் தன் குடும்பத்திற்குப் பயன்படுத்தியது கிடையாது.

சமரசம் பேணிக் காத்து சங்கத் தழிழன்.

புலவர் மணி நூற்றுண்டு விழா மலரில் பீ இராமக் கிருஷ்ணமிசன் தலைவர் சுவாமி ஜீவானந்தா அவர்கள் அஞ்சலி செய்தி ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார். அதில் புலவர்மணி ஒரு தமிழரினார், சமூகப் பணியாளர், சமரசவாதி எனக் குறிப்பிட டிருந்தார். புத்தாக்கந் தந்த புலவர் மணி எனும் கட்டுரையில் நான் எடுத்துக் காட்டிய பண்டிதர் சந்திரசேகரி அவர்களும் இதையே கூறி இருந்தார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். அக் கட்டுரையில் புலவர்மணியின் மனித நேயத்தையும் சமூகப் பணியையும் ஒரளவு கோடிட்டுக் காட்டி இருந்ததை வாசகர்கள் அறிவீர்கள். இப்போது அவர் ஒரு சமசரச வாதி என்பதைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

புலவர்மணியை அவரது தமிழரிவால் அறிந்தவர்கள் கற்றவர்களே எனல் பொருந்தும், சமூகப் பணியால் அவர் வாழ்ந்த புத்தைச் சுற்றி வாழ்ந்தவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அதுவும் அனுபவித்த தெளிவு அவர்களுக்கு உண்டு. இதைவிட அவரது சமரச நோக்கினால் தமிழ் பேசும் மக்களிடையும் மற்று ஏனைய இனத்தவர்களிடையும் துலங்கினார் என்பதும் தமிழகத் திலும் இலங்கையிலும் உள்ள மக்களால் போற்றப்பட்டார் என்பதையும் இந்தக் கட்டுரையில் சொல்லலாம் என என்னு கிறேன் இந்தக் கட்டுரை மூலம் அவரது பசுமலைக் கிறிஸ்தவ வேத சாத்திரக் கல்லூரி வாழ்க்கையின் நோக்கங்கள் விளைவுகள் என்பவற்றை வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளலாம்.

புலவர் மணியின் நூற்றுண்டு மலரில், புலவர் மணியின் வாழ்க்கைச் செய்தி என்னுங் கட்டுரை ஆசிரியர், ஆசிரியர் சிரோமணி த. செல்வநாயகம் அவர்கள்;

..... யாழ்ப்பாணம் சங்கததானை இந்துக் கல்லூரியில் பண்டிதராகக் கடமை புரிந்தார்.

யாழ்ப்பாண வாழ்க்கை இவரின் வாழ்வில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது தீண்டாமையை எதிர்த்துப் போரிட வேண்டியவரானார். வாய்வேதாந்தம் பேசாத சமத்துவ வாதியான அன்னர் தீண்டாமையை எதிர்த்த காரணத்தால் யாழ்நகர் உயர்சாதி எனக் கூறிக்கொண்டோரின் வெறுப்புக்கு ஆளாக நேர்ந்தது.

இச்சந்தர்ப்பத்தால் இவரது மனதில் ஏற்பட்ட மாற்றம் கிறிஸ்தவ மதத்திற்குச் சகாயமாக அமைந்து விட்டது. எவ்வாறு மருள்நீக்கியார் சமணர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டாரோ அவ்வாறே இவரும் கிறிஸ்தவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார். இம்மாற்றம் அவரது சொந்த ஊரிலும் பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத் தியது. தந்தையார் முதலியோரை ஆருத் துயரில் ஆழ்த்தியது. எனினும் இவர் தனது கொள்கையினின்றும் பிறழாது தேவாலயங்கள் தோறுஞ் சென்று புதுப் புதுக் கருத்துகளை வெளியிடத் தொடங்கினார்.

பண்டிதர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் கவிதா ஞானம் கிறிஸ்தவக் கீதங்களாக பரிணமித்தது. கிறிஸ்து திரு அவதாரக் கீதங்கள் பல அச்சு வாகனமேறி இந்தியா, பர்மா, இலங்கை முழுவதும் சென்று பிரசித்தம் பெற்றன. இக்காலத் திலேதான் இவரின் பிரசித்தம் பெற்ற பசுமலைச் சீவியம் ஆரம் பமாகியது. பசுமலை என்பது மதுரைக்கும் திருப்பரங் குன்றத் துக்கும் இடையிலுள்ள ஒரு சிறிய நகரம். இங்கு ஞான கலா நிதி பளிங்கா எனும் அமரிக்கப் பெரியார் அதிபராக இருந்தார். பசுமலையில் பல புரட்சிகர மான சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்ட பண்டிதர் பெரியதம்பிப் பிள்ளை கிறிஸ்தவப் பெரியார்களிடையே பல மகா நாடுகள் கருத்தரங்கள் என்பவற்றில் கலந்து கொண்டு பலரும் வியக்கத் தக்கவாறு சொற்பெருக்காற்றிய காரணத்தினால் 1925ல் சென்னையில் இடம் பெற்ற மகா நாட்டுக்குப் பசுமலை பிரதிநிதியாகப் போட்டியின்றித் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார். சம காலத்தில் மைலாப்பூர் இராம கிருஷ்ணச் சங்க திருமடத்திலே பிரபோத சைதன்யர் ஆக இருந்த பண்டிதர் மயில்வாகனார் சுவாமி சிவானந்த மகராஜ் அவர்களினால் சுவாமி விபுலானந்தர் எனத் துறவு நாமம் பெற்றுச் சன்னியாசியானார். இது நடந்தது 1924 சித்திரா பூரணத் திரு நாளிலாகும்.

ஒரு நாள் பசுமலை உயர்கல்வி நிலையத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதர். நூ. சுப்பிரமணியம் என்பவர் பண்டிதர் பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்களைச் சந்தித்தார்.

இவ்வாறு விபுலானந்தரின் பரிசம் கிடைத்தமைபற்றி அவர் சொல்லியுள்ளார் இத்துடன் நான் 1979 இல் வெளியிட்ட கிழக்கின் பேரோளி புலவர்மணி என்ற நூலில் அதன் ஆசிரியர் திரு. சதா நவரெத்தினராசா புலவர்மணியின் பசுமலை வாழ்க்கை பற்றிக் கூறியுள்ளதையும் இங்கு கவனிப்போம். இவர் புலவர்மணி வாழும்போதே அவருடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருந்தவர்.

அந்த நூலில் 4வது அத்தியாத்தில்;

ஓடங் கவிழ்ந்து தத்தனிப்பானுக்கு ஒரு பலகையாவது கைக்கு எட்டுமென்றால் அவன் அதைக் கைப்பற்றிக் கரையேற கின்ற வழியையே கவனிப்பான். சைவ சமயத்திலே தீண்டாமை எனும் புழையிலி நோய் பொங்கி எழுந்தபோது அதைத் தடை செய்யாவிடில் துமிழர் சமயமான சைவம் நலிந்துவிடும் நிலையுஞ் சைவக் கொள்கைகளுக்கு அழிவுமேற்படுங் குறிகளும் எண்ணத்திலே தைத்துக் கொண்டிருந்தன, சைவம் நலியு மானால் துமிழரின் தனிப் பண்பாடும் நலியும் என்பது அவரின் திடமான நம்பிக்கை.

எப்படித்தான் சிந்தித்துச் செயலாற்றினாலும் அக்காலச் சமுதாயம் அவருடைய முற்போக்குக் கொள்கைகளுக்கு முட்டுக் கட்டை இட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

இவ்வாறுதான் தீண்டாமை - சாதிக் கட்டுப்பாடுகள் என்பன அவ்வளவு இறுக்கமில்லாத மட்டக்களப்புப் பகுதியில் இருந்து யாழ் நாடு சென்ற பண்டிதர் அவர்கட்கு இத் தீண்டாமை எனும் சமூகத்தினைப் பிடித்திருந்த தொழு நோய் சைவத்தின் சீரிய கருத்துகளை வேறுக்கும் வைரஸ் போன்று தோன்றி இருந்ததில் வியப்பில்லை.

இதனால் மன உழைவு ஏற்பட்ட அவர் அக்காலத்தில் சைவத்துடன் போட்டியிட்டுப் பரம்பி வந்த கிறிஸ்தவ மத அமைப்புகளை நோக்கினார். அங்கே அவர் தேடித் திரிந்த தீண்டாமை நோய்க்கு மருந்து இருப்பதைக் கண்டார். கிறிஸ்தவ மதக் குரவர்களோடு கலந்துரையாடியதினால் அவ்வழியிலே நின்று துமிழர் சமுதாயத்தில் பிடித்துள்ள தீண்டாமையை அகற்றலாம் என்று எண்ணினார்.

இந்த மனமாற்றம் இவரை மதமாற்றஞ் செய்ய ஏவியது. இக்காலத்தில் யாழ் நாடாடின் சைவம் சங்கீதம் துமிழறிவு என்பவற்றில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தவரும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருமான திரு. ஆறுமுகம் என்னும் அறிஞருடன் ஒட்டுறவாடியதைக் கண்ட இந்து வாலிப் மன்றத்தினர் அருவருப்படைந்தனர்/ மேலும் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பரமபதமடைந்த காலையில் இவர் ஒரு கையறு நிலை பாடினார். இந்த நிகழ்ச்சி ஏற்கனவே இவர்மேல் அருவருப்படைத்து இருந்தவர்களுக்கு எரியுந் தீயில் எண்ணெய் ஊற்றியது போலாயிற்று. இதனால் இவருக்கு அவர்கள் எச்சரிக்கும் அள

விற்கு நிலைபரத்தை மோசமாக்கிறது. அதன் செயலாளராக இருந்த திரு சிவகுரு முதலியார் செயற்பட்டு இவரில் நடபடிக்கை எடுத்தார்.

இந்த நிகழ்ச்சியும் இவரின் ஆற்றலிலும் புரட்சி மனப் பான்மையிலும் திருப்தி கொண்டிருந்த கிறிஸ்தவச் சபையின் ரது சட்டுபாடும் இவரை மதமாற்றஞ் செய்யத் தூண்டியது, இவரது செயற்பாட்டில் பல ஆக்கபூர்வமான புரட்சிகளைக் கண்ட கிறிஸ்தவ சபையினர் இவரை போதகர் நிலைக்குத் தயார்படுத்தப் பசுமலை வேத சாத்திரக் கல்லூரிக்கு அனுப்பினார்கள் அங்கு கற்றபோது பல கிறிஸ்தவ மத தோத்திர கீர்த்தனைகளை பாடினார். திரு அவதாரக் கீதங்கள், குருபர தரிசன வேட்கை, கிறிஸ்தவ சமயத் துயிலுணர்ச்சி என்பன அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும் ஐந்தாவது அதிகாரத்தில்;

பசுமலையில் இவரது புத்தி சாதுரியத்தையும் புலமைத் தன்மையையுங் கிறிஸ்துமதக் கொள்கைகளை அழுவாக்குந் திறமையையுங் கண்ட கல்லூரித் தலைவர் இவரைப் பல பொறுப்புள்ள பதவிகளில் கருமமாற்றச் செய்தார். இதனால் அவர் பல அனுபவங்களைப் பெற்றார். அங்கு எதைத் தேடி வந்தாரோ எந்தத் தீண்டாமைப் பேயை அடித்தோட்ட முயன்றாரோ அது வேறு வேறு வடிவத்தில் அக்காலக் கிறிஸ்தவ சபையினுள்ளுந் தாண்டவமாடுவதைக் கண்டார். இதனால் மனம் மிக நொந்தார். தனது மத மாற்றத்தால் கூட ஏதும் யன் விளையாமல் போய் விடுமோ என்று மனஙு கவன்றார்.

வெள்ளோயர் கறுப்பர், காற்சட்டை அணிந்தவர் வேட்டி உடுத்தவர் என்ற வித்தியாசத்தில் கிறிஸ்தவச் சபையில் தீண்டாமை வேறு வடிவத்தில் உருக் கொண்டதையும் அது ஆங்கில மொழி மூலம் அதிகாரம் செலுத்துவதையும் கண்டார். பசுமலை வேத சாத்திரக் கல்லூரியிற் கூடப் புசிக்க உபயோகிக்கும் பாத்திரங்களிலுங் கூடத் தீண்டாமை நிழலாடுவதைக் கண்ட இவர் மனம் புழங்கினார். எங்கும் பரந்துள்ள காற்றுப்போல இந்தத் தீண்டாமை வியாபித்ருப்பதையும் சில இடங்களில் தனிக் கரியமல வாயுவாக இருப்பதையும் மற்ற இடங்களில் பிராண வாயுவுடன் கலந்திருப்பது போலவும் தீண்டாமையின் கொடுரை ஆட்சியைக் கவனித்தார்,

அவ்வெளையில் சமூகத் தொண்டாற்றும் முனைப்புக்கு ஏற்ற தீனி கிடையாததையும் தனது புது மதத்தின் மூலமங்

புலவர் மணி நினைவுப்பணி மன்ற நூற்றண்டு நிறைவு விழா வையவம்

கலாகூரி விநாயகமூர்த்தி, திரு பெ.வினையரெத்தினம்

சமுத்துப்பூராடனேர், திரு.ஜி.கே, கோபால சிங்கம்.

திரு. வி. சிவப்பிரகாசம்

ஆசிரிய சிரோமணி, த. செல்வநாயகம், கலாகூரி விநாகயலூர்த்தி சமுத்துப் பூராடனேர்
கிளிவெட்டிப் பிரதேசத் தலைவர், பண்டிதர், நாகலிங்கம்

கூட தீண்டாமைக்கு மருந்து காண முடியா தென்பதையும் உணர்ந்தார். இதனைச் சமயத்தால் சரிப்படுத்த முடியாது எனக் கண்ட அவரது பிஞ்ச மனது ஊசலாடிற்று

இத்தகைய பத்த நிலையில் பரிதவித்த பண்டிதர் அவர்களுக்கு மதுரையில் விபுலானந்த தரிசனங் கிடைத்தது. அவருடைய போதகத்தால் தீண்டாமையை மத மாற்றத்தால் நிவர்த்திக்க முடியாது அதற்கு மக்களிடை ஒரு தெளிவான மன மாற்றமே தேவை. இதை அங்கிங்கு தேடி அலைய வேண்டியதில்லை எங்கு, எந்த நிலையில் இருந்து கொண்டும் சாதிக்கலாம். அதற்கான மருந்து சமரசம் ஒன்றே என்பதை உணர்ந்தார். அதன் பிறகு அவர் தீண்டாமையை அழிக்கும் நோக்கோடு எங்கிருந்து அலைய தொடங்கினாரோ அவ்விடத்திற்கே திரும்பி நிலைப்பட்டார்.

பண்டிதர் அவர்களின் தந்தையார் தன் மகனை அவையத்து முந்தி இருக்கச் செய்ய விழைந்தார். தனையனே தமிழை தமிழரிடை முந்தி இருக்க முனைந்தார், இந்த முரண்பாட்டின் விளைவாக ஏற்பட்ட பிறழ்வு விபுலானந்த போதகத்தால் தெளிவாகிற்று.

இவரின் தந்தையார் பிறப்பு இறப்பு திருமணப் பதிவுக் காரராக அரசின் கீழ் சுயமாகப் பணி செய்தவர். அவருக்குப் பின் அந்தப் பதவி இவருக்கு என்றால் காத்திருந்தது. அது மட்டுமல்ல தந்தை ஒரு சிறு நிலச் சுவாந்தரராகவும் விளங்கினார். அந்த வகையில் வயலில் விளையும் நெல் அவரது வாழ்க்கைக்கு போதிய நிரந்தர வருவாயாக இருந்தது. எனவே அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த உத்தியோகத்திற்காக கிறிஸ்தவ மதத்தில் இணையும் மக்களில் ஒருவராக இவர் இருக்க விழைய வேண்டிய கட்டாயம் எதுவும் இருக்கவில்லை.

தனது மனதில் கொழுந்து விட்டெரிந்த தீண்டாமையின் தீ நாக்குகளை அணைக்கவே இவரது மன மாற்றம் இருந்தது. அதனை இவர் தன் வாழ்வில் தனித்து நின்று போராடித் தருணம் கிடைக்கும்போதெல்லாஞ் சாடி வந்தார். அதற்கு அவரது சமரசப் போக்கு அந்த எண்ணத்தை ஈடேற்றியது. இதனால் அவர் மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டார் எனல் மிகப் பொருந்தும். ஆம்! அவரால் எந்தவொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராலுக்கு செய்ய முடியாத சேவைகளை மக்களுக்கு வழங்கமுடிந்தது. இதனால் அவரை மக்கள் ஊராளுமன்ற உறுப்பினர் எனச் சொல்லமாகத் தங்களுக்களே சொல்லி மகிழ்ந்தனர்.

கலாநிதி புலவர்மணி

ஏ. பெரியதம்பிள்ளை

பண்டிதர் அவர்களின்

வாழ்க்கை

வரலாற்றுக்

குறிப்புகள்

எ

புகழ் பூத்த
புலவர் மணி

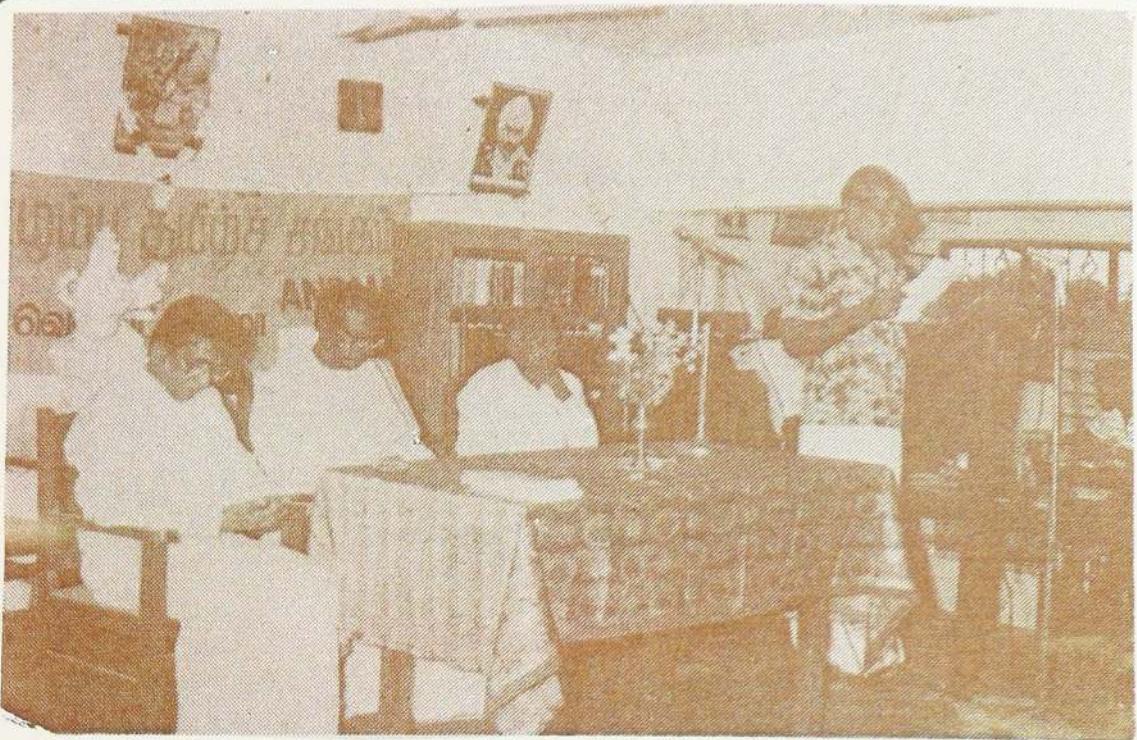
அவர்களுக்கு

புகழ்

ஆரங்கள்.

1

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் உள்ளதும் நல்லதும், புவவர்மணிக் கோவை
நூல்களின் வெளியீட்டு வையவம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் பொருளாளர்த்திரு பெ. தர்மவிங்கம்
(புவவர்மணியின் மூத்த புதல்வன்) சிறப்புரை ஆற்றுகிறார்

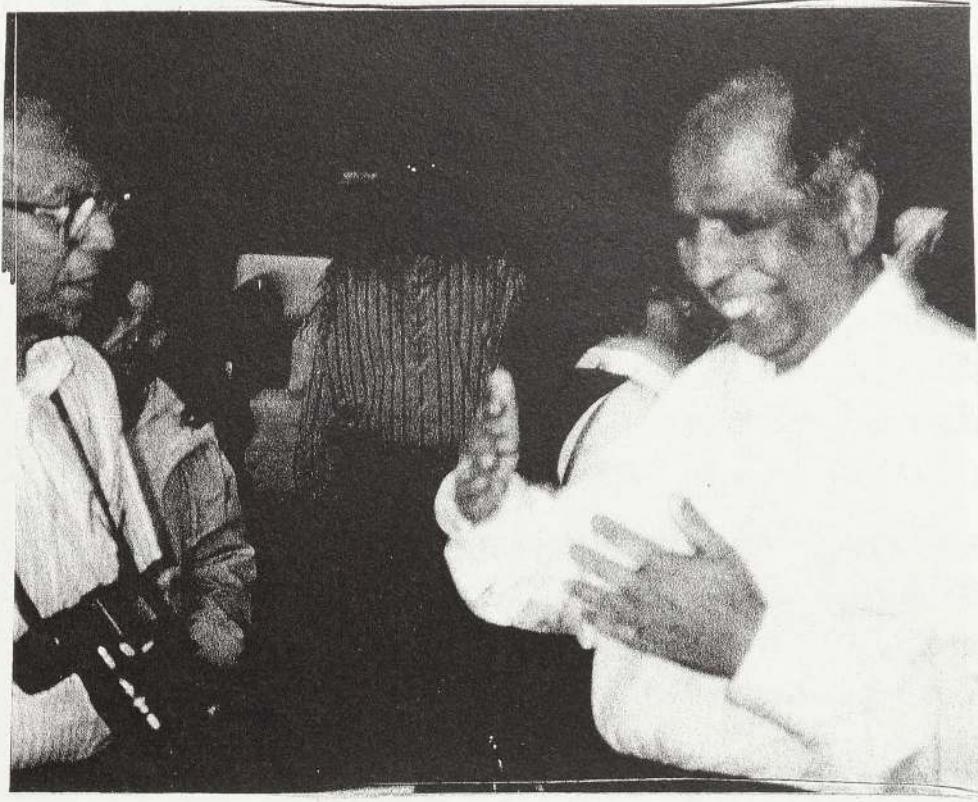
வித்துவான் வேந்தனூர் புவவர் மணிக் கோவையை அறிமுகஞ்செய்து வைத்தார் .

நாட்டிற்கு நல்லதே செய்த நறுந் தமிழ்ப் புலவர்மணி

(அஜந்தா ஞானமுத்து - சக்தி சாந்தன்)

கிழக்கின் ஒளியாகத் தமிழ் விளக்கின் தீரியாகத் தமிழ்
வழக்கின் வரையாக வாழ்ந்த புலவர்மணி
உழவின் தொழில் கார்க்கும் உயர் மட்டக்களப்பில்
பழகு தமிழ்ப் பயிரை பயிரேற்றி வைத்த பண்டிதர்
கோள்சொல்லித் திமிர்கொண்டு கொள்கையற்ற வித்தர்கள்
வாழ்கின்ற கூட்டத்துள் வரிப்புலியாகப் பாய்ந்தேறித்
தூழ்வுற்றுத் தமிழ்உண்ணுந் தரமற்ற நரியர்களைப்
பாழ்செய்து கொன்றழித்த பைந்தமிழ்ப் புலவர்மணி
படிப்பித்த மாணவரைப் படியேற்றிப் பளிங்காக்கி
முடிந்தவரை முத்தமிழால் முன்னேற்ற முயன்றுமைத்துப்
படியின்றிப் பணிசெய்து பலவினமும் பாராட்டும்
முடிகுடா மன்னாக முன்னின்ற முதுபுலவன்
பழங்கதையே பேசிப்பேசிப் பாழாகும் இளந்தமிழர்க்கு
மழலைத்தமிழ் தன்னிலே மாயவனின் கிதைத்தன்னை
அழகான வெண்பாவிலே ஆக்கியே இருள்மனத்தில்
அழுக்காறு போக்கத் தீப ஆராதனை செய்த தம்பி
கூட்டத்திற் கொலுவோச்சி குருக்கள்மட மென்கின்ற
நாட்டிலே நல்லமாவை நல்றத்தின் துணையாக்கி
தேட்டமெனப் பெற்ற மைந்தர் திகழ்கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கக்
சட்டமதில் பணிசெய்ய குவித்தபுகழ்ப் பெரியதம்பிக்
கோட்டமென்று குவலயமே கொண்டாடுங் குபேரனவன்
இனப்பற்று கொண்டவன் இலங்கைமணித் திருநாடு
வனப்புற்ற கவினன்றும் வளர்த்திடுமே தேசியத்தை
மனங்கொண்ட மண்டுரின் மைந்தனவன் மட்டக்களப்பின்
தனமென்று வாயாரத் தான் வாழ்த்திப் போற்றுவமே
வாழ்ந்து மறைந்தபின்னும் வாழ்கின்ற புகழாளன்
ஆழ்ந்தறிந்த பெருஞூனி அகத்தியராய் கிழக்கில் வந்து
வீழ்ந்த புகழ் வீறுறுவே வித்தகமாந் தமிழ் வளத்தால்
தாழ்ந்தமட்டு நகர்வாழத் தமிழ் வளர்த்த பெருந் தலைவன்.

கன்டா - தொரண்ரோவில் புலவர்மணிக் கோவை வெளியீட்டு வையவம்

நாலாசிரியர் சமத்துப்பூராடனர்
பகடப்புரை நிகழ்த்துகிறார்.

கிழக்கிலங்கையின் முதுபெருந் தமிழறிஞர் மூவர்
புலவர்மணி, பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதர் .செ. பூபாலபிள்ளை
வித்துவான் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா

PULAVAR MANI
A. PERIYATHAMBIPILLAI
A GREAT TAMIL POET AND SCHOLAR

By: Mr. K. Kanapathipillat B.A. F.R.G.S
Retired Principal Shivananda Vidyalaya

The grand power of poetry is the interpenetrative power by which I mean not a power of drawing out in black and white an explanation of the mystery of the universe, but the power of so dealing with things as to awaken in us wonderfully full, new and innate sense of them, and of our relations with them.

These words of Mathew Arnold written in appreciation of certain and several other poems of the great French poet Maurice De Guerin, in a way awaken feelings in us, equally noble and equally sublime, When we read some of the rare gems of poetry (in Tamil) of the late Pulavarmani Periyathambipillai of Batticaloa.

One has only to read aloud in their proper cadence the lines composed on illangai Mani Thirunadu his Meedchipattu and his Bagavat Geetha Venpa and then one will not fail to see the supreme quality of the sentiments expressed, the notions dealt with and the purity of form and clarity of sense unalloyed beauty that have found lodgement in these poems.

Though not a great poet in the sense of one having produced a vast body of quartrains on any epic theme like a Kamban or Thiruthaka Devar, Pulavarmani Periyathambipillai is great in his own way . His creations in Tamil, especially his poems, though few and far between, are in no way inferior to any of the poetic productions of the post - sanga and modern periods. Subramaniya Barathi 's creations may be considered to be singularly estimable and eminent, and he may be justly assigned the status of the Keats of Tamilaham, and Pulavamani of Sri Lanka, as far as the beauty, sensibility, sublimity and power of his poetic productions are concerned, does not leg behind even Varakavi Subramaniya Barathi.

Pulavarmani serves as a link between the modern period and the Sanga period of Tamil poetry. Having had his link with the poetic and commentators of the Sanga period, and being physically and mentally a child of the modern age of what may be styled as the age Kuppai Kavi, he sings in a strain and in a thought content that helps to interpret the established notions of old, namely those of Aram , Porul, Inpam and Veedu - the home, its economy, the pleasure of the hearth and heavenly bliss - in terms of the revolutionary ideas of the present

Pulavarmany Pandit A. Periyathambipillai The Poet Laureate of Batticaloa

(By Navatkudah Elayathamby Thangarajah - a former Senior Executive of the Departments of Statistics and Economic Research of the Central Bank of Sri Lanka)

The literary landscape of Batticaloa is adorned with the names of several luminaries of poetic eminence. Their levels of achievements in the field of literature are all the more astounding because they are all self-made men, sprung from a region, unaccounted for any reasonable cognition in the field of education. Their emergence in areas considered a knock-out in literacy is a miracle. To mention the names of a few are Pandit S. Poopalapillai, Vidwan A. Saravanamuthan, Pandit K.Kunchithamby, Pulavarmany Pandit A. Periyathambipillai and Swami Vipulanannanda. To mention the names of few such luminaries among the muslim community in Batticaloa are Poet Sinna AlimAppa, Poet Sethumatharusahip, Poet Mohamedrahib and the likes. Pandit V.C. Kandiah refers to nearly twenty five such learned scholars in his book "Matakalappu Thamilakam."

The Swami Vipulananda Kalai Mandram in Toronto accepted a suggestion by Eelathupooradanar Dr.K.D. Selvarajagopal that while we celebrate the Remembrance Day of the Swami, we also jointly remember to celeberate atleast one of the scholastic sons of the soil each year. Accordingly the mandram has decided to celeberate the late Pulavarmany Pandit A. Periyathambipillai this year on whom the Batticaloa KalaiMandram conferred the title 'Pulavarmany' which could be closely translated to mean the 'Poet Laureate.'

The Late Pulavarmany Pandit Periyathambipillai is not only a very close friend and well-wisher of our family, but

also he associated very intimately with two of my younger brothers Tharmalingam and Chellamanickam. While I was stationed in Colombo at the Central Bank of Sri Lanka, I used to receive two important visitors, accompanied mostly by one or both of my two brothers. One such visitor was our highly respected Late Sebastian Lena Master who as Principal of St.Michael's College Batticaloa fashioned the destinies of several men. The other of course our beloved Pulavarmany. I still record in my memory the late Pulavarmany as a person walking upright, attired in pure white cotton verty and shawl and with the usual "national" to complete with, talking with a nasal accent. The late Pulavarmany was a kind and compassionate person, with a fatherly attitude. Whenever he chanced to meet me without any of my brothers, he never failed to refer to my brohters and their families health. I am in a way grately indebted to write these few words about him, to be associated in a book that Eelathupooradanar is writing about his Student late Pulavarmany to have its relesarse to coinside with the Rememberance Day of Swami Vipulananda. I am really grateful to Eelathapooradanar to have given me this opportunity.

Looking back at the primitive conditions prevailing during the times of births, of people like Pulavarmany and others and the lack of any tangible educational facilities available at that time, in a region completely shut out from the rest of the country and the world in respect of any higher seat of learning, it is a great wonder as to how these men, happened to achieve the literary pinacles they happened to prevail upon themselves.

The young Periyathamby started his education under the village Gurukula system (learning at the feet of a master in the house or temple) at the feet of one Mr. Santhirasekarampillai, a gentleman from Jaffna, who took permanent residence at Mandur. In his very young days he showed amazing capacity to memorize ancient literary clas-

sics, such as Mahabaratham, Kandapuram, Thiruchendoorpuranam and the grammatical composition called Negandu; under the tutelage of his guru Santhirasekarampillai.

The village Mandur where the future Pulavarmany was born, has its own touch of ancient history. Similarly, the Sri Murugan Temple in Mandur also has its own spiritual historical origin, associated with the ancient King Ravana.

There is a story, that started thousands of years ago, told and retold to this day, runs something like this. There was an evil demon with great powers terrorising the devotees of Lord Murugan. The Vel (the long arrow-like weapon in the hands of Lord Murugan, meant to destroy all evils) shot by him to decimate the evil giant, reflected in three different directions and hit three different targets; one destroying the demon king and plunging itself into deep water to abate its heat intensity; the second finding its target into a white 'Naval' tree at Thirukovil in close proximity to Ravana's Fortress (now resting at the bottom of the sea engulfed by a huge tidal wave or tsunami) where the ancient historical Sri Murugan Temple with Indian architectural beauty, dating back to the second and third centuries, stands today, while the third ray similarly finding its target in the native village at Mandur, the birth-place of our late Pulavarmany. In this place stands today the famous Sri Murugan Temple.

It is a sad part of our history that the Portuguese invaders, wherever they went, they destroyed all the Hindu Temples and plundered the valuables found inside these temples. When they tried to do the same at the Mandur Sri Murugan Temple, they were met with a serious setback. It is a spiritual part of the Temple's history that a bunch of wild hornets, chased the Portuguese invaders and attacked them with their venom, killing many and driving the rest away. Being unable to defend themselves against the fierce attack by the wild hornets, the soldiers dropped their swords, guns and other

weapons and ran away, even leaving behind their dead ones. These weapons left behind by the soldiers are still kept and preserved in this temple.

The early history of Ceylon, records a comparatively peaceful life in the Batticaloa regions, ruled mainly by Indian Kings. Bringing some settlers of their own, they administered the region through a system of vannias with rules and regulations applied through the temple authorities. They even appointed teachers to educate the locals. In this background, a region blessed with nature's abundance, propelled a few eager and creative minds like our Pulavarmany and such others to engage in the study of ancient classics. The building of Hindu Temples, with men and sculptors brought from India, based on Indian concepts; the construction of tanks for irrigation purposes, all contributed towards their academic enhancement. Young Periyathambipillai was one who took full advantage of this situation. He, like his few contemporaries became a self-made man.

Pandit Periyahtambipillai was born on December 18th, 1899; the eldest son of Mr. and Mrs. Ehamparapillai, who had the distinction of functioning as the "Vannakar" (Manager) of the Mandur Sri Murugan Temple for a legendary period of 32 years.

The loss of his loving mother was a great blow to the studious boy. He was compelled to suspend his studies for some time, under his village Guru. After a brief sojourn at his village he was sent to the Leese Catholic English High School at Kalmunai, where in two years' time, he passed the grade 8 standard. Not being very happy with the study of a foreign language, the boy returned to his native Mandur. With the help of one Mr. Thambimuthupillai, a book dealer from Jaffna, who used to visit the Sri Murugan Mandur Temple during the festival, he was sent to Jaffna and was admitted to the Jaffna Navalr Saivapragasa Saiva School. His excellent performance at this school, earned him a scholarship to continue

his higher learnings, under two great men, namely Mr. K.Kailasapillai, a nephew of Saint Arumuganavalar, and Sunnai Pandit Kumaraswamy, with Pandit Mayilvaganam (Swami Vipulananda) and Pandit Mahalingam as his mentors. He completed with amazing grades the two-year academic course, including the grammatical compositions relating to the study of classical literature, in a short period of ten months, thus earning the prestigious title of 'Pandit'. It was during this period he produced his first literary works called the "Mandur Pathikam", which earned him a worthy commentary from no less a person than Pandit Mayilvaganam (Swami Vipulananda) in the year 1922.

The caste system in Jaffna even today, unlike in the Batticaloa District is very strong. It was very virulent at the time of young Pandit Periyathambipillai. Many of Pandit Periyathambipillai's friends did not like him getting associated with a person of the so called low caste person, who according to the Pandit was an educated, kind - hearted, cultured and a pious person. When this gentleman died, Pandit Periyathambipillai took the bold step of not only attending his funeral, but he also wrote an epitaph in praise of his good natured friend.

Pandit Periyathambipillai displayed very high respects for other religions, as well, from his early days. He proceeded to India and undertook a critical study of the Bible, for two full years at a Christian College in Madurai, to find his equation of Christianity with that of the religion of his birth, namely Hinduism. In the examination conducted to cover countries such as Ceylon, India Burma and Malaya, Pandit Periyathambipillai was shot into fame in the Christian world by obtaining the best results. It was at this time, he produced his second literary works called the கிறித்தவ சபைத் துயிலுணர்ச்சி, which could be roughly translated into English as the Eye-Opener to the Christian Board. It had its official release in Madurai in the year 1922.

His fate was to strike a balance at this time with an unexpected encounter with Swami Vipulananda who was visiting Madurai, after his ordination as a Saint of the Ramakrishna Mission Order. Their meeting was a bond of patriotic feelings and friendship. In the very words of Pandit Periyathambipillai "It was an electrifying and unforgettable moments in his life". Their friendship lasted until the last minute, of their souls parted.

At the invitation of the Swami, the Pandit returned to Ceylon and accepted a teaching position at the Trincomalee Hindu College, where he taught the beauty of the Tamil Language for four full years. As fate beckoned, Pandit Periyathambipillai was chosen by popular choice to receive the Great Mahatma Gandhi, the father of non-violence and Ahimsa, in the year 1928 when Gandhi visited Trincomalee. As a person born in Batticaloa, I take pride in recording here that it was yet another person from Batticaloa, Swami Viplananda by popular choice was selected to receive Mahatma Gandhi, when he came to visit Jaffna in 1927.

When young Mayilvaganam was a student at St.Michael's College, Batticaloa, he became a very close and respected student of Rev. Fr. Bonnel. Rev. Father Bonnel, used to call him by his pet-name 'Mayilkunju'. When father Bonnel made a request to Swami Vipulananda to give Pandit Periyathambipillai to head the St. Augustine Christian Teachers Training College, functioning at St. Michael's College, Swami Vipulananda had no alternative but to release him with much reluctance. Pandit Periyathambipillai taught Tamil to hundreds of Christian priests for nine years, whereby the Pandit became very popularly known to the Christian world.

During the second world war, food became scarce. Food clothings, and other essentials were distributed through co-operative stores, through a rationing system. The government gave every encouragement to people to grow more food. Mr. A.M.A. Azeez a one time Princial and later a Snator, was

appointed to the Kalmunai A.G.A's. office, as Assistant Government Agent. His main duties were to encourage cultivation of food crops. Mr. Azeez was a lover of Tamil Literature. He sought the expertise of Pandit Periyathambipillai to help him with his know-how. They became very close friends. The Pandit not only got more and more people involved in diversified crops cultivation, but he also won the two first prizes offered by the Government for the best essays on agriculture in the Government sponsored essays competitions.

It is a general fact, that people tend to loose the grip on themselves during the times of stresses. A sense of helplessness overtakes them and makes them inactive or mentally dull. In the case of Pandit Periyathambipillai, it worked in the reverse, during the worrysome days of despair, when his beloved wife was admitted to the Colombo General Hospital for a serious ailment. He started reading the Sanscrit version of the Bhagavad Gita to appease his mind that was in a turmoil. In this mind boggling situation, the Pandit came out with his literary masterpiece in Tamil, called the பகவத் கீதை வெண்பா, which could be translated in English as the Bhagavad Gita in Poetry, which ran into seven hundred verses; a feat unimaginable by any human standard, under such conditions of acute stress. The Pandit showed the same flourish of his mental prowess when Swami Vipulananda was admitted to the hospital in 1954 with a history of enteric fever; a disease that is near fatal. Pulavarmany, could not bear to see the suffering that Swami underwent, and the prospect of loosing Swami forever.

Pandit's mind may have had the reflection of the அடைக்கலப் பத்து (complete surrender unto the Lord) in Saint Manickavasagar's Thiruvatasagam. Attributing the concept of a cook-koo bird, cooing to plead with the Maker to spare the life of Swami Jee, he wrote his yet another of his miraculous composition called the மீட்சிப்பத்து under similar trying condition.

A panel of distinguished men at the Radio Ceylon, under the patronage of Swami Vipulananda conferred on the Pandit the title 'வெண்பாவிற் பெரியதம்பி' meaning 'Periyathambi in Poetry'. In the years 1950, the Elakia Mandram of Batticaloa before others, conferred on him the rare and distinguished Title புலவர்மணி, an honour befitting the english Title 'The Poet laureate'.

After a short break, Pulavarmany was appointed as the head of the Tamil section of the Batticaloa Government College. He performed a great service to the cause of Tamil studies by organizing and developing several Elakia Mandrams, enjoined by Swami Vipulananda on his return from his pilgrimage to the Himalayas.

Pulavarmany was appointed a member of every Elakia Mandram and every Board and Society that encouraged educational and cultural developments in the Batticaloa Region. Besides his numerous books and other written works, he has also composed more than 2500 poetrical compositions and conducted more than 1000 lectures in public and on temple platforms.

The Hindus believe that a wife predeceasing her husband is a sign of virtue of a good natured and faithful wife as the duty of removing the nuptial 'Thali' will befall on the husband himself who tied it at the time of their marriage. It was so in the case of Pulavarmany Pandit Periyathambipillai.

Pulavarmany was called to make peace with his MAKER on the Eleventh day of February 1978. The multitudes that thronged his last journey will bear testimony to his esteemed life on Earth. Pulavarmany Pandit Periyathambipillai is survived by two of his four sons and his two daughters.

Here is a synopsis of what his life brought to bear posthumously on his illustrious career as a person of literature:

- 18.11.1978 The Establishment of a (புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம்) Pulavarmany Ninaivu Panimandram
- 13.09.1980 Conferring on him the Title (இலக்கிய வித்தகர்) Elakia Vidthakar by the University of Jaffna
- 1980 The Publishing of (புலவர்மணி கவிதைகள்) Pulavarmany Kavithaikal by the Pulavarmany Ninaivu Panimandram.
- 11.11.1981 The unveiling of the Portrait of Pulavarmany at the Colombo Thamil Sangam by Chief Justice H.W.Thambiah Q.C.
- 20.06.1982 Publishing in Book form a series of articles by Pulavarmany called (உள்ளதும் நல்லதும்) 'Ullathum Nallathum' that appeared in the Sinthamani paper.
- 18.09.1983 Unveiling the Portrait of Pulavarmany in the Batticaloa Public Library Hall.
- 1991 Awarding of the Sahithiya Mandala Prize for Pulavarmany's Book (உள்ளதும் நல்லதும்) Ullathum /Nallathum
- 1991 Conferring of the Title (இலக்கியச் செம்மல்) Elakia Chemmal by the Ministry of Hindu Religious and Cultural Affairs
- 22.05.1994 Conferring of the Title National Hero and the release of a one rupee stamp in his honour by the Postal Department

23.04.1997 Conferring on him the Title (இலக்கியக் கலாநிதி)
Doctor of Literature by the Eastern University.

08.01.1999 The Unveiling of a Statue of Pulavarmany at the Batticaloa Muthaliyar Road Junction, sponsored by the Batticaloa municipality and the cost of statue financed by his student Dr. Eelathu - pooradanar.

1999 Renaming of Batticaloa Yard Road as Pulavarmany Road by the Batticaloa Municipal council

1999 Publishing of all Pulavarmany's articles in book form by the North-East Provincial Council.

In conclusion,. to one who gave us his guidance and the experiences of his wisdom, I would like, by the famous film quote, to say To (Sir) AIYAH WITH LOVE.

A GLORY OF MADDAKALAPPU

Dr Periyathambipillai

Was A Glory adorn forever the Maddakalappu
He is living even after the death
Which over come Him without mercy!
Yes ! After his departure from the earth
From every corner Of Scholers.
By all levl of the Educational Establisments
Sanghams of Tamil Language and Culture
Awarded Him with many Honours and Higher Degrees
And Remeberd every his Birth day !

He Born not as an ordenary Human being
His birth was glorified
To be a translater for Lord Kirushna
Bagabat Geetha Vennpa was a marvelous one
It is a another Bagavt Geetha preached
To the Tamil poupulation of the world
Through Pulavermay By Partha Sarathy

The aim of the preaching theGeetha To Arujna
probabbly the purpose to face a war without fear
But the scope of preaching it Through our
Beloved Dr Pulabaemony Pandit Peryathamby
Was to Face the struggle in earhly Living .

If any one go through Bagavt geetha venpa
I Am sure, that They will find the proper meaning
Of the Lord Kirushnas' versons!

By;
A Humble Student

அ. அ.

**ஜீவா பதிப்பக
நந்தவனத்தில்
மலர்ந்த**

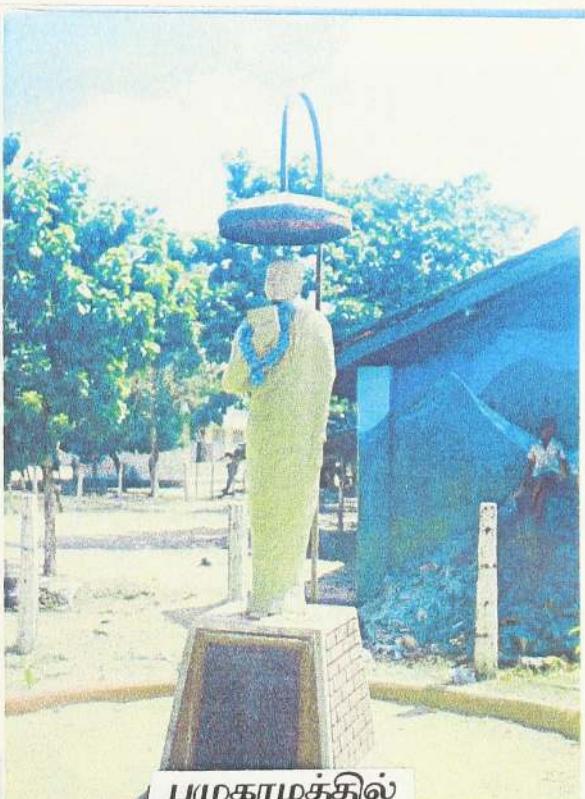
**மட்டக்களப்பின்
தமிழ் மலர்கள்**

தொகுத்தளிப்பவர்;

ஜீவா பதிப்பக நிர்வாகக் குழுவின் சார்பில்
எட்வேட் இதயச்சந்திரா
(நிழற் சந்திரா)

சாண்டோ சங்கரதாஸ்

பழகாமத்தில்

25-

ஆறுமுகத்தான் குடியில்

பள்ளிகள்கோரும் முத்தமிழ் நெஞ்சை
நிறைக்கும் முனிவர் விபுலரின் படிவம்

எங்கள் ஜீவா பதிப்பகத்தின் பதிப்புகளில் ஓர் மதிப்பீடு;

மேற் சொன்ன தலைப்பில் நாங்கள் தயாரித்து வெளி யிட்ட நூல் ஒன்று உள்ளது. எங்களது வெளியீடுகள் எவ்வெய்வை. அவை யாரால் எழுதப்பட்டன, எப்போது வெளியிடப் பட்டன. ஒவ்வென்றும் எத்தனை பக்கங்கள் கொண்டன. எந்தப் பொருள் பற்றியவை, என்பதுடன் எங்கள் வெளியீட்டு வரிசையில் அவை எத்தனையாம் இடங்களைப் பெறுகின்றன என்பதை எல்லாம் பலரைக் கொண்டு தொகுப்பித்து நிரல் செய்து வெளியீட்டு ஸ்ரோம்

அத்துடன் அவற்றைப் பொருள் கருதிய பலவேறு தொகுதிகளாகத் தொகுத்தும் தரப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய நூலில் இருந்து நாங்கள் புதிதாக வெளியீட்டு வரும் படைப்புகளின் அனுபந்தமாகச் சேர்த்து வெளியீட்டு வருகிறோம்.

மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்களில் ஒருவரான கலாதி. புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை பண்டிதர் அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு குறிபுகள் என்னும் இந்த நூலில் மற்ற அறிஞர்களையும் நினைவு கொள்ளத்தக்கதாக அவர்களையிட்டு நாங்கள் படைத்தனரித்த நூல்களின் தகவல்கள் உள்ளன.

நூல்கள் உரைநடையிலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன சில செய்யுள் நடையிலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை இத்தகைய 20 நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன.

இவற்றில் இன்று பல கிடைத்தற்கு அரியனவாக இருப்பினும் பல்கலைக் கழக நூலகங்களிலும், பொது நூலகங்களிலும் உள்ளன. அதேபோல் பல தமிழ் அறிஞர்களிடமும் கிடைக்குமாறு விற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட அன்பளிப்புத் தரத்தில் களஞ்சியப்படுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பிரதிகள் தேவைப்படுவோர் எங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயினும் இத்தகைய மேலதிக பிரதிகள் குறைந்தது 25 க்கு குறைவாக இருந்தால் அத்தகைய கட்டளைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாது இருப்தற்காக மன்னிகவும்.

ஆறுவது தொகுதி மட்டக்களப்பு அறிஞர்கள்

மீன் பாடுந் தேன் நாடு எனப் புழப்படும் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் வரலாற்றில் காலத்துக்குக் காலம் பல பெரியார்கள் தோன்றி அதற்கு வளஞ் சேர்ந்துள்ளனர். அவர்கள் பலராயிருப்பினும் நாங்கள் எங்களால் இயன்ற அளவு ஒரு சிலருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளை நாலுருக்கொடுத்து வெளியிட்டு உள்ளோம்.

இலங்கையில் நாங்கள் எங்கள் ஜீவா பதிப்பகத்தை நடாத்தி வந்தபோது பின் வரும்;

1. இரும்பு அரசன் பேராசிரியர் சாண்டோ சங்கரதாஸ்
2. எஸ். யு. ஈ
3. கிழக்கின் பேரொளி புலவர்மணி
4. சமுத்தின் இரட்டையர்கள்

ஆதிய வரலாற்று நால்களை வெளியிட்டு எங்களின் பணியைத் தொடக்கி வைத்தோம்.

கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்து இங்கேயும் அதே ஜீவா பதிப்பகத்தை ஆரம்பித்து பல நால்களை வெளியிடும்போது அவற்றுள் பல மட்டக்களப்பு சான்றேர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் சேர்த்து வெளியிடத் தவறியதில்லை.

அந்தத்தொடரில் இன்னும் பலருடைய வரலாற்று நினைவுகளையும் பதிவுகளையும் நாலுருவில் ஆவணப் படுத்தி வருகிறோம். இந்தப் பணியை நாங்கள் இரு வழிகளில் ஆற்றி வருகிறோம்.

முதலாவது ஒவ்வொருவரினதும் வாழ்க்கை வரலாறு களைக் கொண்ட தனி நாலாக்கம்

இரண்டாவது மட்டக்களப்பில் புகழ் பூத்த மைந்தர் களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் அவர்களது நிழற் படங்களையுங் கொண்ட ஆவணத் தொகுதி.

இவைபற்றிய தகவல்களை இந்தத் தொகுதியிற் திரட்டுத் தந்துள்ளோம்.

29. ஈழத்துச் செட்டிபாளையம் கணபதிப்பிள்ளைப் புலவரின் நூற்றிரட்டு. (முதலாம் பகுதி)

மட்டக்களப்பில் பல அரியதும் தொன்மையுமான ஒலீச் சுவடிகள் உள்ளன. இவைகளில் அநேகமானவை அம்மானைகள், இன்னும் பல இரு பாங்குக் கூத்துக்கள், இதைவிட அச்சில வந்த ஒரு சில நூல்களும் உள்ளன. இவற்றில் பலவற்றின் படைப்பாசிரியர்கள் யார் என்பதைக் கண்டு பிடிப்பது சிரமமாக உள்ளது. காரணம் ஒலீச் சுவடியின் இறுதியில் எழுதியவர் எழுதிய ஆண்டு என்பன குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. இத்தகைய தகவல்களிலிருந்து அதிலுள்ள பெயர் பிரதி செய்தவருடையதா அல்லது இயற்றியவருடையதா என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறிந்து கொள்ள முடியாதிருக்கிறது.

எனினும் பல தரமான படைப்புகளை இங்கு காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அத்தகைய புலமை வாய்ந்த புலவர்கள் இங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். இலங்கையில் சதக இலக்கியங்களின் தோற்றும் மிகச் சிலவே. அவற்றுள் சமீமண்டல சதகம் என்பதுவே முழுமையான சதக இலக்கியமாக இருந்து வந்தது. வேறு ஒரு சதக இலக்கியம் அரை குறையான நிலையிலேயே உள்ளது. ஆனால் குமரேச சதகம். அறப்பளிசூர சதகம் என்பவற்றின் வழியில் அறநெறியைப் பகரும் சதகங்கள் ஈழத்திரு நாட்டில் இயற்றப்படவில்லை என்றே சொல்லலாம். ஆயினும் கதிர்காம சதகம் என்பது அறநெறி கூறும் முழுமைபெற்ற சதகமாக 1947 இல் மட்டக்களப்பிற் தோற்றியது.

இதன் படைப்பாளி மட்டக்களப்பில் செட்டிபாளையம் என்னும் இடத்தில் வசித்த இ. வ. கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர் ஆவார். இவர் இதைவிடப் பலவற்றையும் பதிகங்களையும் பாடி அச்சிட்டு உள்ளார். இவற்றையெல்லாம் திரட்டி ஈழத்துப் பூராடனர் இவரது வரலாற்றுடன் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார். முதலாவது தொகுதி எங்களால் 1990 இல் 160 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாக வெளியிடப்பட்டது. இதில் கதிர்காம சதகம் ஈழத்துப்பூராடனரின் உரையுடன் தொகுக்கப் பட்டுள்ளது.

30. ஈழத்துச் செட்டிபாளையம் கணபதிப்பிள்ளைப் புலவரின் நூற்றிரட்டு. (இரண்டாம் பகுதி)

132 பக்கங்கள். 2001ம் ஆண்டில் இல் வெளி வந்த 125 வது இலக்க வெளியீடு. இதன்பதிப்புக் குழுவினர்; திரு. இராநாகலிங்கம் செல்வி.க.தந்கேஸ்வரி, திரு. அஜந்தா ஞானமுத்து, திரு.பரதன் கந்தசாமி ஆகியோர்.

இந்த நூலில்; மூன்று பதிப்புகளில் வெளியான கதிர்காமத்தும்மானை என்னும் நூலுடன் மேலும் பல பதிகங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. சிறப்பாக மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் வடக்கையுந் தெற்கையும் இணைக்கும் கல்லடிப் பாலம் கட்டுப் பட்ட வரலாறு, அதன் திறப்பு விழா என்பனவற்றைப்பற்றிப் புலவர் பாடிய செய்யுள் நடையிலான வரலாற்று ஆவணமும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று 1917ம் ஆண்டில் வீசியகும் புயலீப்பற்றிய புயலலங்காரம் எனும் ஒரு காவியமும் இடம் பெறுகின்றது. இதுவும் ஒரு வலாற்றுச் செய்தியைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் செய்யுள் நடையிலான ஆவணமே!

புலவர் பாடிய பதிகங்கள் பல. அவற்றுள் ஒரு சிலவே கைக்குக் கிட்டின அவற்றையும் இந்தத் தொகுதியிற் சேர்த்து உள்ளோம். இந்த நூலின் தொகுப்பு - படைப்பாசிரியர் சமத்துப் பூராடனார், புலவரது மாணுக்கன். அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர். அவர் புலவரின் சிறப்புகளை அழகமாக பல துணுக்கு களாக அங்காங்கு எடுத்துச் சொல்லியுள்ளமை இந்த நூலிற்கு சிறப்பைத் தரும் அம்சமாகத் திகழ்கின்றது.

இவற்றைவிட புலவரின் கதிர்காமத்து அம்மானையை ஒரு புத்தக வெளியீட்டாளர் அவரது அனுமதி பெறுது மூன்றாவது பதிப்பாகப் பதிப்பித்ததை அறிந்த சமுத்துப்பூராடனார் அவர்மீது நீதி நடவடிக்கை எடுத்து நட்ட ஈட்டைப் பெற்றுக் கொடுத்த சம்பவமும் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் சமுதாயத்தின் தேவைக்காக அவ்வப்போது புலவர் தனது புலமையை உபயோகித்ததால் தோன்றிய தண்ணீர்ச் சிந்து போன்ற பல பாக்களும் இந்த நூலிற்கு அழகட்டுகின்றன.

31. கிழக்கின் பேரோளி புலவர்மணி

மட்டக்களப்பின் தமிழ்த் தொன்மையை தமிழர் வாழுந் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் அறியச் செய்தவர். சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார். அவர் தனது தமிழ், சமரச சமயம், கஸ்வி முதலிய பணிகளை முன் எடுத்துச் செல்ல ஒரு சீடர் பரம்பரையை உருவாக்கி இருந்தார். அந்த வாரிசுகள் அவரிட்டுச் சென்ற பணியால் மட்டக்களப்பின் பெருமையைச் சிறக்கச் செய்தனர். அத்தகையவர்களின் மாணுக்கர்களால் அந்தப் பணிகள் இன்றும் தொடர்வதால் மட்டக்களப்பின் பெருமை மேலும் மேலும் இலங்குகின்றது.

இத்தகைய வாரிசுகளில் முதலாவதாக நிற்பவர் பண்டிதர். ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களாவார். அதிகமாகத் தமிழிற் துறைபோகியவர்களைப் பண்டிதர் என்பர். அத்தகைய பண்டிதர்கள் தமிழ் அறிவிற் சிறந்து அவையில் முந்தி இருந்து தமிழ்ப் பெருக்காற்றுவார்கள். மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம் இலக்கியம், தமிழ் வரலாறு என்பவற்றைக் கற்பிப்பார்கள், இவ்வாறு பண்டிதர்களின் பணி ஒரு குறுகிய வட்டத்துள் அடங்கிக் கிடந்து விடுவது வழக்கம்

இந்த நிலைப்பாட்டில் இருந்து விலகித் தனது வாழ்க்கை வட்டத்தையுந் தன் சமுதாயப்பணி வட்டத்தையும் நீர்த் தரங்கம் போல நீட்டித்துச் சென்றவர்கள் ஒரு சிலரே. அத்தகைய சான்றேர்களின் வரிசையில் இடம்பெறத் தக்க வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர் ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளைப் பண்டிதர். இதனால் அவர் புலவர்மணியாகிப் புகழ் பூத்தார். இறந்த பின்னர் இலக்கியச் செம்மல், கலாநிதி என கொரவிக்கப்பட்டார். அவருக்கு அரசு தேசிய வீரர் விருதளித்து நினைவு முத்திரை வெளியிட்டது. மட்டக்களப்பு நகரின் மத்தியில் அவரது உருவச்சிலை நிறுவப் பட்டது. ஒரு பண்டைப் பெருமையிக்க வீதிக்கு அவரது பெயர் சூட்டப்பட்டது. அவரது பணிகளை வருடந்தோறும் நினைவு கூர்ந்து விழா எடுக்க நினைவுப் பணி மன்று நிறுவப்பட்டது. அவரது மரணத்தின் பின்னர் முதன் முதல் அரைப்பற்றி இந்த நூல் படைக்கப்பட்டது. அதனால் 30 பக்கங்களைக் கொண்ட 48 வது இலக்கப் பதிப்பாக 1980இல் வெளிவந்தது.

32. இரும்பு அரசன் புரோபசர் சாண்டோ சங்கரதாஸ்

மட்டக்களப்பில் கல்வியிலும் அரசியலிலும் சமயத்திலும் மேம்பட்டோர் மட்டுமே வாழ்ந்தார்கள் என்ற சொல்ல முடியாது வேறு பல துறைகளிலும் கொடி கட்டிப் பறந்தவர்கள் இந்த நாட்டில் பலர் பிறந்துள்ளார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கை விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களின் சாதனைகள் பல என்றே சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

அத்தகைய சாதனையாளர்களில் ஒருவர் கல்லடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கே. எஸ். சங்கரதாஸ் அவர்கள். கல்லடியில் இரு பெரு மாநிலப் பகுதிகளை இணைக்கும் கல்லடிப் பாலம் ஒன்றுண்டு. அதனை இரும்புப் பாலம் என்பர். அது போலவே அங்கே பிறந்த சங்கரதாஸ் இரும்பு மனிதனுகினார். அவருக்கு இரும்பு பயந்து வளைந்து கொடுத்தது. யானை அவரது நெஞ்சில் ஏறி நின்றது, மோட்டார் வண்டியைக் கையால் இழுத்துப் பிடித்தார் அத்தகைய மெய் வல்லுநரராக விளங்கினார். அதனால் அவரைச் சாண்டோ சங்கரதாஸ் என்று அழைத்தனர்.

அழைத்தவர்கள் வேறு யாருமல்ல! இலங்கையிலுமும் இந்தியாவிலும், பர்மாவிலும், மலேசியாவிலும் உள்ளவர்களே அப்படி அழைத்தார்கள். அத்துடன் அவரது உடல் வலியையும் சாகசங்களையும் கண்ட ஒரு பல்கலைக் கழகம் அவரைப் பேராசிரியர் என்னும் பட்டமளித்துக் கொரவித்தது.

இத்தகைய ஒருவரையிட்டு நாங்கள் ஒரு வரலாறு படைத்து நூலுருவில் வெளியிட்டோம். அந்த நூலின் பெயர் இரும்பு அரசன் பேராசிரியர் கே. எஸ் சங்கரதாஸ் என்பதாகும். இது எங்களின் பதிப்புப் பணியில் வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொடர்களுக்கு முதல் வித்தாகி 30 வது இலக்க வெளியீடாக 70 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாச 1968ம் ஆண்டில் வெளி வந்தது. இந்நூலின் வெளிச்சத்தால் அவரது புகழ் துலங்கிற்று. இதனால் அவருக்கு இரு சிலைகள் நிறுவப்பட்டன. அந்த இரு சிலை திறப்பு விழாவிற்கும் இதன் படைப்பாசிரியர் ஈழத்துப்பூராடனார் அழைக் கப்பட்டிருந்தார் என்பது குறிபுபிடத் தக்கது.

33. கிழக்கிலங்கை மண்ணின் (சமுத்தின் கிழக்குக் கரையோர) புகழ் பூத்த மைந்தார்கள் - 1ம் பகுதி

முப்பது வருடங்கள் முயன்று மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் வாழ்ந்த 72 தமிழ்ச் சான்றேர்களின் வாழ்க்கைகள் குறிப்களையும் அவர்களது வண்ண நிழற் படங்களையுஞ் சேகரித்து ஒரு நூலைப் படைத்தது பெருஞ் சாதனையே. இதற்கான காரணம் அத்தகைய பெரியார்களிற் பெரும்பா லானேர் அமரர்களாகி இருந்ததால், அவர்களின் தகவல்களைப் பெறுவது சிரமமாகவே இருந்தது. இலங்கையில் உள்ள சகல ஊடகங்கள் மூலமாகப் பல தடவை இந்த நூல் ஆக்கத்திற்கு உரிய நோக்கத்தைத் தெரிவித்து விபரங்களை வேண்டி இருந்தும் அவற்றைப் பெற முடியாது போயிற்று, இதைப்பற்றி நூலின் முதல் 50 பக்கங்களில் இதன் ஆசிரியர் ஈழத்துப்பூராடனூர். கலாநிதி க. தா. செல்வராச கோபால் அவர்கள் எடுத்து இயம்பியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த வேளையில் நாங்களும் கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்து விட்டோம். அருகில் இருந்து செய்ய முடியாத ஒரு காரியத்தை 15000 மைல் தூரத்துக்கு அப்பால் அதுவுங் கடல் கடந்த நாடு ஒன்றில் இருந்து எவ்வாறு செய்ய முடியும் எனத் தளர்ந்து போயிருந்த வேளையிலும் நாங்கள் துவழ்ந்து போகவில்லை. முயன்று கொண்டே இருந்தோம்.

இந்த நிலையில் எங்களுக்கு இருவர் கை தந்து ஓரளவு ஒரு நூலைப் படைக்குமளவுக்கு வேண்டிய தகவல்களைத் திரட்டித் தந்துதவினர். அவர்களில் கனடாவில் வாழும் திரு. அஜந்தா ஞானமுத்து என்பவர் ஒருவர். இலங்கைக்குப் போய் வருகையில் சிலருடைய தகவல்களைப் பெற்று வந்தார். அத்துடன் அவரது முயற்சியால் மட்டக்களப்பு ஆசிரியகலாசாலை அதிபராக இருந்த திரு.தி.வ, கனகவிங்கம் அவர்களானஞ்சல் மூலம் வேறு சிலருடைய தகவல்களைத் திரட்டித் தந்தார், எப்படியோ 72 தமிழ்ச் சான்றேரைப்பற்றிய தகவல்களை ஒவ்வொருவரையும் பற்றிய 13 முக்கிய தகவல் குறிப்புப் பகுதிகளாகத் திரட்டி 184 பக்கங்களில் முதலாவது பகுதியை 2001ம் ஆண்டில் எங்களின் 231ம் இலக்க வெளியீடாக வெளியிட்டோம்.

34. கிழக்கிலங்கை மண்ணின் (சாழத்தின் கிழக்குக் கரையோர) புகழ் பூத்த மைந்தர்கள் - 2ம் பகுதி

இந்த நூற் தொகுதியின் முதலாவது பகுதி வெளி வந்த பின்னர் மக்களிடை நல்லுணர்வு ஏற்பட்டதிற்கு அறிகுறியாக் காலந் தொழித்துப் பல தகவல்கள் கிடைக்கலாயின. எனினும் அவற்றைத் தொகுத்து இரண்டாவது பகுதியை வெளியிட முடியாது இருந்தது, காரணம் முதலாவது தொகுதியின் ஆசிரியர் சமத்துப்பூராடனார் வேறு பல நூல்களைப் படைப்பதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தார். ஆயினும் முதுமாணி வித்துவான் க, செபரெத்தினம் அவர்களனின் உதவியுடன் அந்தப்பணியைத் தொடர்ந்தார் வித்துவான் ஏற்கனவே பல தமிழ்நூர்களின் வரலாற்றுக்கு நூலுருக் கொடுத்தவர். இவ்வாறு இருவரும் முயன்று பெருஞ் செலவில் மேலும் பல சான்றேரிகளினது வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் திரட்டி அதன் இரண்டாவது பகுதியை 250 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாக தொகுத்துத் தந்தனர்.

இது எங்களின் 255 வது இலக்க வெளியீடாக 2003ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. இதில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்நூர்களின் வரலாறுகள் திரட்டப்பட்டுள்ளன. அவர்களுள் தமிழ்செய்த இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் வரலாறுகளும் அடங்குகின்றன. மேலும் இந்த நூலின் இரு பகுதிகளிலும் இதுவரை மட்டக்களப்பு தமிழ்ச் சான்றேர்கள் படைத்த நூல்களின் பெயர்த் திரட்டின் அகர வரிசை ஒன்றும் இனைக்கப்பட்டு உள்ளது. அதைவிட தமிழ் அறிஞர்களின் வரலாற்றை மட்டும் அல்ல அரசியல், சமயம், கலைகள், உடல் வலிமைசான்ற சாதனையாளர்கள் என்பவர்களின் வாழ்க்கைத் தகவல்களும் உள்ளன.

இத்தகைய நூல் ஒரு அரிய பெரிய பொக்கிசமாக மட்டுமன்று அழியாத ஆவணமாகவுந் திழ்கின்றது. மேலும் பல தொகுதிகளைத் வெளியிட தயாராக உள்ள எங்களுக்கு வேண்டிய தகவல்களை தந்து உதவுமாறு உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். மேலும் இந்த நூல்கள் பல தமிழ் அறிஞர்களின் வரலாற்றைப் படைப்பதற்கு வேண்டிய மூலகங்களைக் கொண்டிருப்பதாகப் பலர் கூறியுள்ளமை எங்களுக்கு நிறைவைத் தருகிறது.

35. ஈழத்து இரட்டையர்கள்.

எமது தாயகத்தில் எங்களின் பதிப்பகப் பணி தொடங்கிய காலத்தில் வெளி வந்த இந்த நூல் செட்டிபாளையத்தில் வாழ்ந்த கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர், சின்னவப் புலவர் எனும் இருவர்களும் ஒரே பொருளில் இருவர் இணைந்து பாடிய சில பாடல்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டது. ஒருவர் பாட்டை ஆரம்பிக்க மற்றவர் பொருளின் தொடர்ச்சி பிச்காது அதே யாப்பில் பாட்டின் இறுதிப் பகுதியை முடித்து வைத்தால் அத்தகைய பாடல்களை இயற்றியவர்களை இரட்டையர்கள் என்பர். இவ்வாறு தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் பலர் இணைந்து கவி பாடிச் சிறந்துள்ளனர். எனினும் இவர்களது பாடல்கள் அவ்வப்போது கேட்பவர்க்கு நயந் தந்தாலும் சற்றில் நவீந்து போவதுண்டு.

எனினும் சில இணைகளின் பாடல்களைக் கேட்போர் அவ்வப்போது குறித்து வைத்துக் கொள்வார்கள், பாடிய புலவர்களும் தாம் பாடியவற்றை மறந்த நிலையில் அதன் அருமை பெருமைகளை நயந்த சிலர் அவற்றை மற்றவர்க்குப் பாடிக் காட்டி மகிழ்வது உண்டு.. அவ்வாறு பண்டிதர் விசுவலிங்கம் என்பவர் தான் குறித்து வைத்த செய்யுட்களையும் கணபதிப்பிள்ளைப் புல வரது மகன் அவ்வப்பொழுது குறித்து வைத்த கவிகளையும் பெற்றுத் தான் கேட்டறிந்த பிற கவிகளையுந் தொகுத்து இந்த நூலை பிரபந்த இலக்கியங்களில் ஒன்றுன நேரிசை வெண்பாவும் கட்டளைக் கலித்துறையும் கலந்து வரும் இரட்டைமணிமாலை யாப்பில் செய்துள்ளார்.

1984ம் ஆண்டில் சமுத்துப்பூராடஞ்சால் எழுதப்பட்ட இந்த நூல் 66வது இலக்க வெளியீடாக வெளிவந்தது. முப்பது பக்கங்களில் செய்யுள்கள், அவை பாடப்பெற்ற தருணங்கள் அந்தப் பாக்களுக்கு விளக்கந் தரும் சித்திர உரை ஆதியன வற்றை அடக்கி உள்ளது. மேலும் இரு புலவர்களினதுஞ் சில ஆக்கங்களில் இருந்தும் சில பாடல்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. நகைச் சுவையுடன் கூடிய இவை அக்காலத்தில் நடைபெற்று வந்த சமுதாயச் சீர்க்கேடுகளையும் தரங்கெட்டு நடந்த மனிதர் களின் நடத்தைகளையும் வெளிச்ச மிட்டுக் காட்டிச் சமுதாயத் சீர்திருத்தத்திற்கு அடித்தளமிட்டன என்பது பொருந்தும்.

36. எஸ்.டி. ஈ (1ம் பாகம்)

இது ஒரு சிறு கை நூல். எஸ்.டி.எதிர்மன்னசிங்கம் என்பவரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பைக் கூறும் இந்த நூல் அதற்கு உரியவரை மக்கள் இவ்வாறுதான் முதலெழுத்துக்களால் குறிப் பிட்டு அழைப்பது வழக்கம். அந்த வழக்கத்தின்படி ஆசிரியரும் இந்த நூலிற்கு இப்பெயரைக் கொடுத்துள்ளார். ஈழத்துப் பூராடனார் அப்போது துரித்திருந்த பூராடம் எனும் புனை பெயரில் இதை எழுதியுள்ளார். ஈழத்துப்பூராடனார் எந்தவொரு அரசியற் கட்சியின் வலையிலும் சிக்காதவர்,

அப்படி இருந்தும் அரசியல்வாதியான இவரது வாழ்க்கையை எழுதிய காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று அவர் இவரது பாலிய நண்பர். ஒரே பற்றில் அதாவது பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த வர்கள். இரண்டாவது இவரது மதிநுட்பம் மிக்க செயற்பாடுகள் ஒரு கற்றறிந்த அரசயல்வாதிக்குக் கூட சற்றுத் தூரந் தன்னியே நின்றன. குறைந்த படிப்புடன் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முன்வந்த இவர் சாதித்த காரியங்கள் பலப்பல. அவற்றுல் மக்கள் பெற்ற நன்மைகளும் பலப்பல இவற்றை எல்லாம் நேரிற கண்டறிந்த ஆசிரியர் அவற்றை ஒரு நூலாகப் படைத்தால், அதை வாசிக்கும் மக்கள் உண்மையான சமூகத் தொண்டளை இனங் கண்டு கொள்வர். தங்களது எதிர் காலத்திற்கு வழி காட்டும் நல்லதொரு காவலனை தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வர் என்பதாகும்.

1969 இல் 35 வது இலக்க வெளியீடாக வந்த இந்த நூல் பையடக்கப் பதிப்பானது. 32 பங்கங்களைக் கொண்டது. இது எஸ்.டி. அமரரான பின்பு எழுதப்பட்டதோரு நூலாக இருக்கிறபடியால் இதைப் படைத்தத்தில் படைப்பாசிரியருக்கு வேறு எந்தவொரு அரசியல்சார்ந்த உள் நோக்கமும் இருந்த தில்லை என்பது வெளிப்படை.

அரசியலில் ஈடுபடாத கொள்கை உடையவராக இருந்தாலும் அரசியல் வாதிகளால் ஒரு சிலர் நன்மையடைய அதே நேரம் அநேகர் துன்பமடையும் செயற்பாடுகளைக் கண்கொண்டு பார்த்த அனுவபவங்களால் தூண்டப்பட்ட பூராடம் இதனை ஒரு சமுதாய விழிப்புணர்வு நூலாகப் படைத்திட்டார்.

37. கலாநிதி, புலவர்மணி பண்டிதர்

ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

அவர்களின் வாழ்க்கை

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஒரு தமிழர் ஞாகத் தமிழ் வளர்த்தார் என்ற குறுகிய வட்டத்துள் அடக்கி விடமுடியாது. அப்படி அவர் வாழ்ந்திருந்தால் அவரது மறைவின் பின்னர் அவர் இவ்வளவு பரந்த அளவில் நினைவு கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறார். செத்த பின்னுங் கொடுத்தான் சீதக்காதி என்பார்கள். புலவர்மணி மறைந்தாலும் நிறைந்த புகழ் கொண்டு துலங்குகிறார். அவரது நினைவாக அவர் இறந்து இரு வாரங்களுக்குள் நிறுவப்பட்ட அவரது நினைவு மன்றம் இன்றும் தொடர்ந்து தனது அளப் பெரிய சாதனைகளைச் செய்து வரு கிறது. இந்த மங்காப் புகழ் மேலும் வளரக் காரணம் அவரது சமுதாயப் பணிகள் சமரச வாழ்க்கை என்பன. இதற்கான நிகழ் வுகளை அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்களையும் நன்கு அறிந்த வர்களையும் கொண்டு ஆக்குவித்து வெளிப்படுத்துகின்ற நூலாக இது படைக்கப்பட்டுள்ளது.

இரு மொழிக் கட்டுரைகளையும் அவரது வாழ்க்கைக்கு குறிப்புகளையும், அன்னரது பெயரில் இயற்றப்பட்டுள்ள வாழ்க்கை வெண்பா எனும் சிறு நூலின் படைப்பையும் இணைத்து இந்நூல் எங்களால் வெளிடயிப்பட்டுள்ளது.

இதன் பதிப்புத் தகவல்கள் பின்வருமாறு;

1. வெளியீட்டு இலக்கம் ; 218
 2. வெளியீட்டுக் காலம்; 2005
 3. பக்கங்கள்; 100
 4. படைப்பாசிரியர்; கலாநிதி சமுத்துப்பூராடனூர் க. தா. செல்வராசக்கோபால்.
- புலவர் மணியின் மாணுக்கன்.

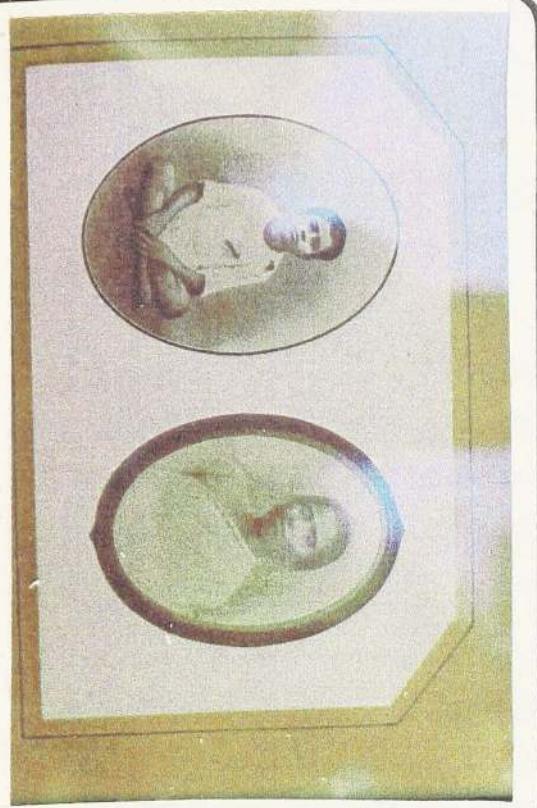
38. விபுலானந்தர் கல்விச் சிந்தனைகள்.

அமரர் அருட் செல்வநாயகம் அவர்கள் விபுலானந்த அடிகளாரது வாழ்க்கை வரலாற்றை ஒரு நூலாகப் படைத்தார். சமீமணி எனும் பத்திரிகையின் விழா மலரில் அடிகளாரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டன. அதை அடுத்து அமரர், ம. சந்திரன், வைத்திய கலாநிதி இருவருந் தொகுத்து வெளியிட்ட அடிகளாரது படிவ மலரில் அவரைப்பற்றிய ஒரு வரலாற்றை முழுமையாகப் படைக்கும் அளவுக்குத் தகவல்கள் தரப்பட்டன. அதன் பின்னர் அவரைப்பற்றிய கட்டுரைகளும் ஆய்வுகளும் மலர்களும் நூல்களும் பல வெளி வரலாயின.

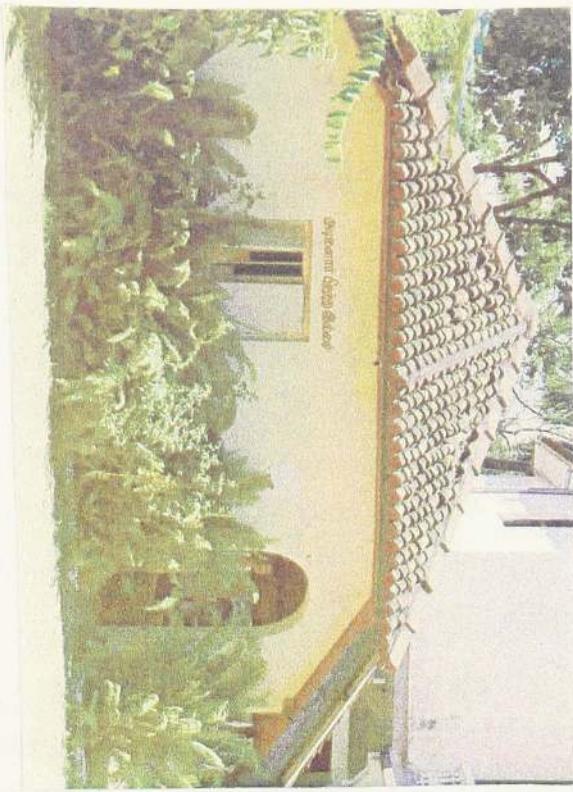
அவற்றில் இடம்பெற முடியாத பல செய்திகள் பல காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிக் கொண்டு இருந்தன, அவைகளில் சில இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த நூலைத் தயாரித்ததின் மூலம் நாங்கள் இரு காரியங்களைச் செயற்படுத்தி உள்ளோம் என நம்புகிறோம்.

அவற்றில் ஒன்று; விபுலானந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகள் எப்படி இருந்தன, செயற்படுத்தப்பட்டன என்பதையிட்டு கல்விமான் வைகாசி என்பவர் எழுதிய இந்த நூல் மட்டக்களப்பில் உள்ள எங்கள் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் அவருக்கு அனுப்பப்பட்டபொழுது இடையில் இலங்கை இராணுவத்தால் 1984ம் ஆண்டு பறிமுதல் செய்ததால் ஒரு சில பிரதிகளே வாசகர்களின் கைக்குக் கிடைத்தன. இந்தக் குறையைப் போக்கி பலரும் அந்தக் கட்டுரைகளின் கருத்தை உணர்த்தக்கதாக கண்டாவில் இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னர் மீள் பதிப்புச் செய்தோம்

இரண்டாவது பதிப்பாக 2004ம் ஆண்டில் 255ம் இலக்க வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட இது 40 பக்கங்களைக் கொண்டது. இதைப் பதிப்பித்த சமுத்துப்பூராடனூர் விபுலானந்தர் நினைவு முத்திரை சம்பந்தமான தகவல்களுடனும் அவரைப்பற்றிய நூல்கள், கட்டுரைகளின் தொகுப்புடனும் தயாரித்துள்ளார்.

விபுலானந்தந்தர் பிறந்த இல்லம்

விபுலானந்தராகு முன் மயில்வாக்கனர்

விபுலானந்தரின் சமாதி - கல்வெடி

மட்டக்களப்பின் மாட்சியை இலங்கயிலும் இந்தியாவிலும்
உயர்த்திய பெருமை முத்தமிழ் வித்தான்
விபுலானந்த அடிகளாரையே சாரும்

39 எங்கள் எப்.எக்ஸ்.சி

ஜியாவுக்கு அகவை 80

எங்கிருந்து வந்தாலும் தாங்கள் வந்து தம்மிடையே தரித்துத் தங்குமிடத்தைத் தூயகமாக மதிப்பவர்களை மட்டக்களப்பு மக்கள் பெரிதும் தம்மவர்களில் ஒருவராக இணைத்தும் கௌரவித்தும் நடப்பது மட்டக்களப்பிற்கு உரிய தனித்துவம். இதனாற் தான் வந்தாரை வாழவைக்கும் மட்டக்களப்பு என அந்த மாநிலத்தவர்களால் மட்டுமல்ல வேறு எந்த மானிலத்தவர்களாலும் விதந்துரைக்கப்படுகிறது.

வடக்கில் உள்ள காரைதீவில் பிறந்து கிழக்கில் மட்டக்களப்பில் வந்து குடியேறிய வித்துவான் எப்னக்சி என்னும் நடராசா அவர்கள் ஒரு மட்டக்களப்பு பற்றுள்ள மட்டக்களப்பு மகனுகவே வாழ்ந்தார், கல்விக்கும் பண்பாட்டிற்கும் பல அரிய தொண்டுகளை ஆற்றினார், பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டதின் மூலம் அதன் கலை கலாச்சாரக் கூறுகளை தமிழுலகம் அறியச் செய்தார். ஆதலால் மட்டக்களப்புத் தமிழர் மட்டுமல்ல இஸ்லாமியர்களும் அவருக்குப் பெரு மதிப்பளித்தனர்.

அத்தகைய வித்துவான் ஆயிரம் பிறைக் காலம் வாழ்ந்து எண்பது வயதை நிறைவு செய்த போது; அவருக்குப் பண்டிதர் புலவர்மணி நினைவுப் பணி மன்றம் 1991ம் ஆண்டில் பெரு விழா எடுத்தது. அப்போது கனடாவில் வாழ்ந்த நாங்கள் அவரையிட்ட வாழ்க்கைத் தகவல்கள் கொண்ட ஒரு நூலை வெளிட்டோம்.

29 பக்கங்களைக் கொண்டதாக அமைந்த இந்த நூல் சமுத்துப்பூராடனார் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு 1991ம் ஆண்டில் எங்களால் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த நூலில் அவரது வாழ்க்கை வரலாறும் அவரது தமிழ்ப் பணிகளும் சிறப்பாக; அவர் மட்டக்களப்பிற்கு ஆற்றிய தொண்டுகளும் வரலாற்று ரீதியாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்காகப் பலரைக் கொண்டு தகவல்களைத் தொகுத்து இந்த நூலை நாங்கள் ஆக்கி உள்ளோம். இத்துடன் இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை வரலாற்று வெண்பா எனும் சிறு பகுதியாக சமுத்துப்பூராடனார் செய்து இணைத்துள்ளார்.

ஏழாவது தொகுதி.

செய்யுள் இலக்கிய வடிவில் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்

மட்டக்களப்பில் தோன்றிய பலசான்றேர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைத் தனியாகவும் கொத்துக்களாகவும் குலைகளாகவும் தொகுத்து நாங்கள் வெளியிட்ட உரைநடை நூல்கள்பற்றிய விபரங்களை ஆரைவது தொகுதியிற் கண்டோம். இவற்றைவிட காலத்தால் அழியாத செய்யுள் நடையில் பலருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் படைத்துள்ளோம். அவைபற்றிய விபரங்களைக் கீழே தந்துள்ளோம்.

இவைகளுள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பயின்று வரும் தொன்னாற்று ஆறு வகைப் பிரபந்த இலக்கிய வகைகளுள் பிள்ளைத் தமிழ், கோவை, இரட்டைமணி மாலை என்னும் வகை களிலும் மக்கள் இலக்கிய வகையில் அம்மானையிலும் மற்று மாணவர்களுக்கு இலகுவான வெண்பா வடிவிலும் ஒன்பது நூல்களைப் படைப்பித்து பதிப்பித்துள்ளோம் அவற்றின் விபரங்கள் பின்வருமாறு

1. பிரபந்த இலக்கிய வகை;

1. விபுலானந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்
2. புலவர்மணிக் கோவை
3. சமுத்து இரட்டையர் இரட்டை மணிமாலை

2. மாணவர் இலக்கிய வகை - வெண்பாக்கள்

1. விபுலானந்தர் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
2. பண்டிதர் பெரியதும்பிப்பிள்ளை வாழ்க்கை வெண்பா
3. பண்டிதர் . செ. பூபாலபிள்ளை வாழ்க்கை வெண்பா
4. வித்துவான் கந்தையா பண்டிதர் வாழ்க்கை வெண்பா
5. எப் எக்ஸ்.சி. நடராசர் வாழ்க்கை வெண்பா

3மக்கள் இலக்கிய வகையில்

1. விபுலானந்தர் அம்மானை என்பனவாகும். இவற்றின் சிறப்புகள் பற்றிய தகவல்கள் பின்னாற் தொடர்கின்றன.

41. விபுலானந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்.

1983ம் ஆண்டில் பையடக்கப் பதிப்பாக 50 வது இலக்க வெளியீடாக வந்த இந்த நூல் 1986ம் ஆண்டில் மீன் பதிப்பா கவும் 1991ம் ஆண்டில் திருத்திய புதிய பதிப்பாகவும் அச்சருத் தாங்கி இதுவரை மூன்று பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது.

இவற்றுள் முதலாவது பதிப்பு திரு.வி.கலியாண்சுந் தரனார் நூற்றுண்டு நினைவு விழாவின் நினைவாக வெளிவந்தது. இதில் ஒரு சிறப்பு எண்ணவென்றால் ஆசிரியர் தனது கல்விப் பணியை ஆரம்பித்த பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்து வழி காட்டிய அல்ஹாஜ் ஏ.எச். ஏ.முஹமத் என்னும் இஸ்லாமிய இந்தவருக்கு சமர்ப்பணஞ் செய்ததாகும்.

மேலும் விபுலானந்தரின் நூற்றுண்டு விழாவைக் கண்டாவில் நடத்துவதற்கு நிதி உதவி செய்யும் நோக்கோடு மூன்றும் பதிப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அடிகளாருடைய நூற்றுண்டு விழா அவர் அவதரித்த இலங்கையில் எடுக்க முதல் உலகிலேயே தொரண்றோவில் 20. 7. 1991இல் எடுத்த பெருமை கண்டா தமிழ் முருகன் கோயில் அறங்காவற் குழுவினருக்கு உரியதாகும். இந்த விழாவிற்கு ஆதரவு நல்கும் வாய்ப்பு எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது எங்கள் பாக்கியம் என்றே கருதுகிறோம்.

108 பக்கங்களுடன் வெளி வந்த இந்நால் பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்த வடிவில் யாக்கப்பட்ட விபுலானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்து இயம்புகிறது. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் மூன்று அம்சங்கள் அடக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவது அடிகளார் பிறந்த ஜூரின் வளம். இரண்டாவது அவர் வாழ்க்கைபற்றிய தகவல். மூன்றாவது அவரது போதனை.

முதலாவது இரண்டாவது பதிப்புகள் மூலத்தை மட்டுமே கொண்டிருந்தன. மூன்றாவது பதிப்போ மூல நூலாசியரின் உரையுடன் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. விபுலானந்த இலக்கிய வரிசையில் செய்யுள் வடிவில் முதற் தோன்றியது என்ற பெருமையும், சென்னை உலகத் தமிழ் இளைஞர் நடத்திய கடல் கடந்த நாடுகளுக்கான தமிழ்ப் புலமைப் பரீட்சைக்கு இதன் நான்கு பகுதிகள் பாடப் புத்தகமாக இடம் பெற்ற சிறப்பும் இதற்கு உண்டு.

சு.சு

42. விபுலானந்தர் பாவியம்.

ஓரு படைப்பாசிரியன் மக்களுக்குச் சொல்ல எடுத்துக் கொண்டு இருக்கும் செய்தி பல மட்டங்களிற் சென்று சேற வேண்டும். அப்போதுதான் புத்தகப் பதிப்பு என்னுஞ் சூதாட்டத்தில் புழங்கும் எங்களுக்கு எதிர் பார்த்த இலாபங் கிடைக்காது விட்டாலும் நல்ல தொரு காரியத்தில் ஈடுபட்டு விட்டோம் என்ற நிலை ஏற்படும். இங்கே சூதாட்டம் என்ற சொல்லீப் பயன்படுத்தியது தக்கதல்லவே எனினும் வெளியீட்டுத் தொழில் ரீதியில் இதை மறுப்பதற்கின்று. .

பொதுவாக நம்மிடையே , 1. கற்றிந்த உயர் மட்டத்தினர், 2. கற்றுக்கெண்டிருக்கும் பாடசாலை மட்டத்தினர். 3. வாசிக்க எழுதத் தெரிந்த அல்லது யாரும் வாசிப்பதைக் கேட்டு புரிந்து கொள்பவர்கள் என்பவர்கள் அடங்கிய மூவகை மட்டத்தினர் உள்ளனர்.

சொல்ல வேண்டிய செய்தியை அவர்களுக்கு எவ்விதம், எந்த மொழி நடையில் சொல்ல வேண்டும் அதற் கேற்றவாறு எவ்வித படைப்புகள் தேவை என்பதை எழுத்தாளர்கள் மட்டு மல்ல பதிப்பாளர்களும் உள் வாங்கிக் கொள்வது அவசியமா கின்றது. இந்த நோக்கில் விபுலானந்தரின் வாழ்க்கையை நான்கு வகைகளில் ஆக்குவித்து வெளியீட்டுள்ளோம்

பாடசாலை மட்டத்தில் பாலர்களின் வயதுக் கேற்ப விபுலானந்தர் பாவியம் என்னும் நூலை கவிஞர் செ. குண்டெத்தினம் அவர்களைக் கொண்டு படைப்பித்து மட்டக்களப்பு விபுலானந்தர் நூற்றுண்டு நினைவு விழாச் சபையின் ஆதரவுடன் எளியிட்டுள்ளோம்.

அதன் பதிப்புத் தகவல்கள் பின் வருமாறு;

1. வெளியீட்டு காலம்; 1991
2. பக்கங்கள்; 32
3. வெளியீட்டு இலக்கம்; 136.

43. முத்தமிழ் வித்தகர் யாழ் நூலோன் விபுலானந்த அடிகளார் அம்மானை

நாங்கள் வெளியிடும் ஒவ்வொர் நூலின் முதற் பிரதியை அந்த நூலுடன் சம்பந்தப்படும் ஒரு முக்கியஸ்தருக்கு அனுப்பிச் சமர்ப்பித்து அவர்களின் கருத்தை அறிவது வழக்கம். அதற்கு இயைய மேற் சொல்லப்பட்ட நூலின் முதற் பிரதியை தமிழ் கத்தில் சைவ சமய ஞானியாகவும் மடாதிபதியாகவும் விளங்கிய தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கட்கு அஞ்சல் வழியாகச் சமர்ப்பித்து அவரின் ஆசியை வேண்டி நின்றோம்.

முத்தமிழ் வித்தகன் யாழ் நூலோன் விபுலானந்த அடிகளார் அம்மானையில் தனது பள்ளிப் பருவத்தில் விபுலானந்த அடிகளாரின் எடுபிடி வேலைகளைச் செய்து கொடுக்கும் மாண வகை இருந்த நாட்களில் மிதந்து பூரித்துப் போனதாகவும் தனது இளம் பராயத்திலே ஒரு தவ ஞானியுடன் தொடர்பு கொள்ளத் தருணங்கிடைத்தது தன் பாக்கியம் என்று கூறியதுடன் இது மக்கள் இலக்கியப் பாங்கில் இயற்றப்பட்டி ருப்பதால் அதிற் சொல்லப்பட்ட சேதி மக்களிடை நன்கு அறியப்படும். அதனால் எவர் அவரைப்பற்றி அறியவேண்டுமோ அவர்கள் இலகுவாக அறிந்து உணர்வார்கள் எனக் கூறி மேலும் பல தக்கோரின் வரலாறுகள் மக்களுக்குப் புரியக்கூடிய வகையில் புகுத்தல் வேண்டும் என்றும் விஷேந்திருந்தார்.

விபுலாநந்த அடிகளாருக்கும், அடிகளாருக்கும் தெய்வீ அன்புத் தொடர்பு இருந்ததைப்பற்றி அடிகளார் ஒரு கட்டு ரையில் குறிப்பிட்டு இருந்ததை இதன் படைப்பாசிரியர் இந்த நூலில் எடுத்தாண்டதால் இத்தகைய ஆசியும் பாராட்டும் எங்கள் பதிப்பகத்திற்குக் கிடைத்தது.

1992 பொங்கற் தினத்தன்று 112 பக்கங்களில் வெளி வந்த இந்த நூல் எங்களது 101 வது வெளியீட்டு இலக்க முத்து ரையைக் கொண்டது. இதில் முத்தமிழ் வித்தகளின் வாழ்க்கை யுடன் கூடிய பல படங்களுஞ் சித்திரங்களும் உள்ளதால் வாசிப்போர் இதிற் சொல்லப்பட்ட சேதியை உணர்ந்து நன்கு கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

44. விபுலானந்த அடிகளார் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா

பாடசாலை மட்டத்தில் பத்து வயதிலிருந்து பதினைஞ்கு வயது வரை உள்ள பள்ளிப் பருவத்தினர் விபுலானந்த அடிகளாரையிட்டு அறிந்து கொள்ளும் வகையில் இந்த வெண்பா நூல் படைக்கப்பட்டுள்ளது. வகுப்புப் பாட நூல்களுடன் உப இலக்கியப் பாடப் புத்தகமாகவோ அல்லது மேலதிக இலக்கியப் புத்தகமாகவோ இதனை மாணவர்கள் சுயமாகக் கற்றுக்கொள்ளத் தக்க இலகு தமிழில் யாக்கப்பட்டுள்ள இது சாதாரண கல்வி அறிவுள்ள வயதிற்கு வந்தவர்களாலும் படித்து இன்புறத் தக்கது.

பொதுவாக இலங்கையில் உள்ள தமிழ் மாணவர்களும் சிறப்பாக மட்டக்களப்பு மாணவர்களும் தமது மண்ணிற் பிறந்த முத்தமிழ் வித்தகர் அடிகளாரின் வாழ்க்கையையும் சாதனை களையும் புரிந்துகொள்வதால் தமக்குள்ளே ஒரு உந்து சக்தியை உண்டாக்கிக் கொள்ள இத்தகைய நூல்கள் உதவுகின்றன.

அற நூல் இலக்கியங்களைமட்டும் கற்பதிலும் பார்க்க அறநெறிச் சான்றேர்களின் வாழ்க்கை எவ்வாறு இருந்தது. அதனுல் எத்தகைய முன் மாதிரியைப் பின்பற்றலாம் என்பதை மாணவப் பருவத்தில் கற்றுக் கொள்வதால், பின்பற்றல் எனும் கல்வி கற்றல் முறையால் ஏற்படும் பல நன்மைகளைப்பெற்றுக் கொள்வர். அதனுல் அவர்கள் வளர்ந்து நல்ல குடிமக்களாகச் சமுகத்தில் திகழுமுடியும்

எண்பத்து ஐந்து செய்யுட்களால் படைக்கப்பட்டுள்ள விபுலானந்த அடிகளார் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா 1992 பொங்கற் தினத்தன்று அறுபத்து மூன்றுவது வெளியீடாக எங்களால் வெளியிடப்பட்டது. வெண்பாக்களுக்கு அவை சார்ந்த பொருள்பற்றிய தலையங்கங்கள் இடப்பட்டு தொகுக்கப் பட்டுள்ளதால் மாணவர் அடிகளார் வரலாற்றுத் தொடர்பைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்க தலைவர் பேராசிரியர் இரா வீரப்பன் அவர்களின் இல்லற வாழ்வின் மணி விழா நினைவாக வெளியிடப் பட்டுள்ளதால் மலேசியாவிலும் அந்த இயக்கம் இயங்கும் கடல் கடந்த தமிழர் வாழ் புலங்களிலும் பரப்புதல் செய்யப்பட்டது.

45. புலவர்மணிக் கோவை.

முன்றுவது பதிப்பைக் கண்ட எங்களது நூல்களுள் புலவர்மணிக் கோவையும் ஒன்றுக் கூடம் பெறுகிறது. எனினும் முன்றுவது பதிப்பாக வெளிவந்தபோது அது ஒரு புதுப் பொலிவு பூண்டு சிறந்தது. மூல நூலாசிரியர் படைத்த சிறந்த ஒரு உரைநடையுடன் அது வெளி வந்ததென்பதே அந்தப் புதுப் பொலிவுக்கு காரணம்.

அதுமட்டுமல்ல இந்த நூலிற்கு வேறு ஒரு சிறப்பும் உண்டு. பல நூல்களைப் படைத்தாலும் இதன் படைப்பாசிரி யருக்குத் தனது நூல்களை வெளியிடும் போது முதற் பிரதி விவகாரமோ அல்லது தனது நூல்களுக்குப் பிறரிடம் இருந்து அணிந்துரை அல்லது முகவுரை பெறுவதோ அன்றி அரங்கேற்று விழா வைத்து ஆய்வுரை செய்வதோ ஒருபோதும் பிடிக்காத காரியம்.

ஆயினும் இந்த நூல் இவற்றில் ஒரு விசயத்தில் புற நடையாக அமைந்துவிட்டது. கொழும்பில் புலவர்மணி அவர்களின் நூற்றுண்டு நினைவு விழா நடந்தபோது கொழும்புத் துமிழ்ச் சங்கத்தில் இதற்கு ஒரு அரங்கேற்று விழா எடுக்கப்பட்டது. அதில் இந்த நூலைப்பற்றி வித்துவான் வேந்தனார் அவர்கள் ஒரு ஆய்வுரையை நிகழ்த்தினார். அத்தருணம் இந்து கலாசசார அமைச்சர் முதலிய பிரமுகர்களும் பங்குபற்றினார்.

இதன் முதற் பதிப்பு 1984ம் ஆண்டிலும் இரண்டாம் பதிப்பு 1988 இலும் முன்றுவது பதிப்பு 1991ம் ஆண்டிலுமாக வெளி வந்த 230பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூல் 162 வது இலக்க வெளியீடாக அமைந்தது.

அகத் திண்ண இலக்கணத்திற்குக் கோவை இலக்கிய நூலாக விளங்கும் இதில் பல புதிய அகத்திணைத் துறைகள் புகுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது இதனால் 400 செய்யுள்களுடன் பாடப்படும் கோவை இலக்கிய நெறியிலிருந்து 35 செய்யுள்கள் மேலதிகமாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. இதனால் கோவைச் செய்யுளின் தொகை 400 எனும் பிரபந்த இலக்கிய இலக்கண விதி கடக்கப்பட்டுள்ளது.

=====

46. கலாநிதி, புலவர்மணி பண்டிதர் ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா

இவ் வெண்பாக்கள் புலவர்மணிக் கோவை நூலில் அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்களை அறிமுகங்கள் செய்யும் நோக்கோடு இணைக்கப்பட்டது. அந்த வெண்பாக்களை அதிகரிக்கச் செய்து அவற்றை அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் என்னும் நூலிற் சேர்க்கப்பட்டது.

2005ம் ஆண்டில் வெளிவந்த புலவர்மணி வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் என்னும் தொகுதியில் புலவர்மணி அவர்கள் அமரரான பின்பு நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் வெண்பா வடிவில் அவரது வரலாற்றை முழுமை செய்கிறது. பொதுவாக ஒருவரது மரணச் சடங்கு நடந்ததும் அவரைப் பலர் தமது நினைவுகளில் இருந்து நீக்கி விடுவார்கள் ஆனால் புலவர் மணியின் பூத உடல் மண்ணுள் புதைக்கப்பட்ட இரு வாரங்களுள் அது அவர் புகழுத்துபாக முனை விடத் தொடங்கிறது.

அவர் அமரராகிய அதே வருடம் – நவம்பர் 18ந் திங்கு மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தி இராமக் கிருஷ்ண மகளிர் பாடசாலை மண்டபத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் செ. இராசதுரை அவர்களால் கிழக்கிலங்கையின் பல பாகங்களில் இருந்தும் அழைக்கப்பட்ட தமிழர், இஸ்லாமிய அன்பர்களின் அமைப்பாக புலவர்மணி நீணவுப் பணி மன்றம் அங்குரார்ப்பணம் ஆகியது.

பின்னர் அது வளர்ச்சி அடைந்து அவரது நினைவாகப் பல காரியங்களைத் தொடர்ந்து செய்வதும் விழா எடுப்பதுமாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் விளைவாக பத்திரிகைகள், விழாமலர்கள் எனபனவற்றில் வெளிவந்த அவரது கட்டுரைகள் நூலுருவாயின. மேலும் பல நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. புலவர்மணிபற்றிய பல்கலைக் கழக மட்ட ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன. இதனால் தனது பணிகளால் மக்களிடை செல்வாக்கும் அழியாப் புகழும் பெற்று மற்றெந்த ஒரு மட்டக்களப்புத் தமிழருக்கும் கிடையாத புகழுடன் திகழ்கின்றார் என்பது வெளிப்படையாகிறது.

47. பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளை வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா

விபுலாநந்தப் பெருந் தகை கிழக்கிலங்கையில் தமிழும் சமரசமும் வளர்க்கப் பிறந்தார். அதற்காகவே வாழ்ந்தார். அதன் முழுமை கண்ட விஞ்ஞான மெய்ஞான வித்தகராக திகழ்ந்தார் அதனால் தமிழ் பேசும் நல்லுலகிற்கு விலை மதிப்பிட முடியாத முத்துமிழ் முத்தாகத் திகழ்ந்தார். அத்துடன் அவர் செய்த மற்று மொரு பெரிய காரியமும் உள்ளது.

அவர் செய்த இந்தப் பணிகளை அவரது மறைவிற்குப் பின்னர் தொடர்ந்து செய்யவும், அப்படிச் செய்பவரின் மாணுக்கள் பரம்பரையும் அதை மென்மேலுங் காலங் காலமாகத் தொடர்ந்து செய்யவுந் தக்க ஒரு வாரிசை ஏற்படுத்தினார். சமர சத்தையுங் கல்வியையும் வளர்க்க அவரிட்ட வித்து நடராசா னந்தா என்பவராகும். அவர் அதை நலம்படச் செய்ததால் இன்று அவரது வழி வந்த ஜீவானந்தா அவர்கள் அந்தப் பணியைத் தொடர்கின்றார்

அதுபோலவே தமிழ்ப் பணி தொடரவும் விபுலானந்த அடி களார் ஒரு சீடர் பரம்பரையை வளர்த்தார், அந்தக் குழுவில் பண்டிதர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை. பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளை. பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா, வித்துவான எப்.எக்ஸ்.சி நடராசர் என்பவர்கள் அடங்குவார். இவர்களின் பரந்த தமிழ்ப் புலமை யாலும் ஆர்வத்தாலும் அடிகளாரின் தமிழ்த் தொண்டு கிழக்கிலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பரந்து வேரோடி வளர்கின்றது.

அவர்களுள் கல்லடி செ. பூபாலபிள்ளைப் பண்டிதரும் ஒருவர். இவர் தமிழ்மேல் பற்றுமட்டுமல்ல அது மற்றெந்த வேறு மொழிகளிலும் தாழ்ந்தது அல்ல என்ற துணிவுங் கொண்டி ருந்தார். தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நிலவடா என்று மட்டுமல்ல மார்புயர்த்தி நிலவடா என்னுங் கொள்கை யுடனும் வாழ்ந்தவர். மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கி வடக்கே திருக்கோணமலையில் இருந்து தெற்கே பொத்துவில் வரையும் பல நூற்றுக் கணக்கான ஆசிரியர்களை உருவாக்கியவர். இவரை யிட்டு அவரின் மாணவன் சமத்துப்பூராடனர் பாடிய இந்த வரலாற்று வெண்பா விபுலானந்தர் அம்மானையுடன் வெளியானது.

48. வித்துவான் வி.சீ. கந்தையா பண்டிதர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா

விபுலாந்து அடிகளாரின் கல்விப் பணியில் அவர் தூபித்து கல்லடி சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகச் சேவை செய்தவர் என்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு. அதுமட்டன்றி அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை எட்டி நின்று கவனியாது கிட்டி நின்று தொண்டாற்றிய பெருமையும் இவருக்குண்டு. அங்கு இவரிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் இன்றும் இவரால் தாம் பெற்றுக் கொண்ட தமிழறிவைப்பற்றிப் பேசிச் சிலாகித்துக் கொள்வார்கள்.

மட்டக்களப்புக்கு என்று பண்டுதோட்டு கைக்கொள்ளப் பட்டு வரும் வாழ்வியற் பண்புகளின் சிறப்பியல்புகளையும் அவற்றினது தனித் தன்மைகளையும் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மைகளை இவர் நூலுருவிற் கொண்டு வந்ததுடன் மட்டக்களப்பு மண்ணின் முதுசொமான இரு பாங்கு கூத்துக்களின் ஏட்டுச் சுவடிகளையும் அச்சிட்டு வெளிபடுத்தியும் உள்ளார்.

கண்ணகை அம்மன் குளிர்த்திப் பாடல் வழக்குரை காதை மட்டக்களப்பு சிவாலயங்கள் என்னும் நூல்கள் இவரது கலீ. சமய சடுபாடுகளை விளக்கி நிற்கின்றன. இவருடன் நீண்ட கால நட்புள்ள சமுத்துப்பூராடனைர் அவர்கள் நாற்பத்தி ஒரு வெண்பாக்களால் இவரது தமிழ்ப் பணியுடன் கூடிய வாழ்க்கை வரலாற்றை பாடியுள்ளார். இது விபுலானந்தர் அம்மானையும் அவரது மாணவர்கள் இருவரினது வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பாவும் என்னும் நூலில் ஜெவரிசிட்டுள்ளது.

இவரது தமிழ் சமயப் பணிகள் சிவானந்தா வித்தியாலயத்துள் மட்டும் அடங்கிக் கிடக்காது மட்டக்களப்பின் பல திக்குளிலும் உள்ள மகா வித்தியாலயங்களில் அதிபராகப் பணி செய்ததின் மூலம் விபுலரின கொள்கைகளை மக்கள் அறிந்து கொள்ளவஞ்சு செய்துள்ளார். அடிகளார் தனது வாரிசாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட பெரியதம்பிப்பிள்ளைப் புலவர்மணி அவர்களின் தூயகமான பண்டைப் பழம் பதியான மண்டுரைத் தூயகமாகக் கொண்ட இவருக்கும் அந்தப் பதவியையும் பொறுப்பையும் கை அளித்துச் சென்றுள்ளார்.

49. கலாநிதி வித்துவான் எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசர் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா

வந்தாரை வாழவைக்கும் மட்டக்களப்பின் மகனுக வாழ்ந்து அந்த மண்ணிற்கு அரிய பல காரியங்களைச் செய்த எப்ளக்ஸி யைப்பற்றி சமுத்துப்பூராடனேர் அவர்களால் பாடப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாற்றின் முதற் பகுதி அவரது எண்பது வருட நிறைவு வாழ்க்கை விழாவின் மலரில் இடம் பெற்றுள்ளது.

அவரது 81 வது வயதிற்குப் பின்னரும் மறைவின் பின் னரும் நடந்தேறிய சம்பவங்களின் தொகுப்பு ஒன்றையும் சமுத்துப்பூராடனேர் அவர்கள் யாத்து எங்களிடம் தந்துள்ளார். தருணம் கிடைக்கும்போது அது பிரசுரமாகும்.

19 வெண்பாக்களில் யாக்கப்பட்ட இந்த வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா இப்போது 52 வெண்பாக்களாக வளர்ந்து உள்ளது. எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலும் அவற்றுள்ளே ஏதேனும் ஒன்று தீயது விளைக்குமானால் அதுவே மிகவும் மிகைப்படுத்தப் பட்ட செயலாகவே கொள்ளப்படும். அவ்வாறு வித்துவான் அவர்களும் மட்டக்களப்பு வரலாறு என்னும் ஒரு ஏட்டுச் சுவடியை அதிலுள்ள வரலாற்று முரண் களை கவனியாது அதன் பெயருக்குப் பண்டை நாம் ஒன்றைச் சூட்டி வெளியிட்டதால்; இன்று மட்டக்களப்பின் பண்டை வரலாறு திசை திருப்பயப்பட்டுள்ள அவலநிலைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டுள்ளோம் இதனால் அவரது பாரிய சாதனைகள் சற்று நிலை தளம்புகின்றன. எனினும் அவர் மட்டக்களப்பு வாழ்வுக்கும் வளத்திற்கும் தனது காலத்தில் நிறையவே செய்துள்ளமையை

மட்டக்களப்பு என்று மட்டமிட்ட மடைமைதனை
கட்டுக்கைத் என்று கவிழ்த்து - முட்டறவே
தமிழ்ப்பண் பாடுள்ள தக்கார்கள் வாழுகின்ற
அமிழ்தாறும் நாடென்றார் அறி

48

வங்கத்தூர் வரவின்முன் வாழ்ந்திருந்த தொல்மக்கள் இங்கிருந்தூர் என்பதற்கு ஏற்ப - பங்கமற மட்டக் களப்பார்முன் மனங்கொள்ள மறைந்தவற்றை கட்டவிழ்த்து விட்டாரதைக் காண்

49

எனத் தனது வெண்பாவில் எடுத்துரைத்துள்ளார்

52. வாழ வைக்கும் நினைவுகள் இளமைப் பருவச் சிந்தனைகள்

இதைப் படைத்த சமுத்துப்பூராடனார் தனது பாலப் பருவத்து வாழ்க்கை நினைவுகளை இரை மீட்டி உள்ள இந்நால் வெறுமனே அவரது வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் மட்டுமல்லாது 19ம் நூற்றுண்டின் முற் பகுதியில் அவர் வாழ்ந்த மட்டக்களப்பு மாநிலச் சமுதாய அமைப்பையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டிலங்கிறது .

218 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த நூல் 130 இலக்க வெளி யீடாக 1990ம் ஆண்டில் வெளிடப்பட்டது. பண்டை வாழ்க்கை முறைகளிலும் பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளிலும் இருந்து மட்டக்களப்பு மக்கள் தம்மை எவ்வாறு விடுவித்து ஒரு பகுத்தறிவு மிக்க சுக வாழ்க்கையில் நுழைந்தனர். அத்தகைய காலகட்டம் எவ்வாறு இருந்தது எனபதை இந்த நூல் தெளிவாக விவரணிக்கிறது.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்த வாழ்க்கை நெறிகளையும் கலாச்சாரங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் அரை நூற்றுண்டுக் கால கட்டத்திலே புகுந்த பல புதிய காரியங்கள் சமுதாயத்தில் பல புரட்சிகளை ஏற்படுத்தியது. இந்த மாற்றம் அலாவுதீனும் அற்புத விளக்கும் என்ற கதையில் வரும் நிகழ்வுகளிலும் பார்க்க நம்ப முடியாத அளவு நிகழ்ந்துள்ளன.

சாதாரணமாக இதை வாசிப்போர் தமது கடந்த கால வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்வுகளை நினைவு கூர்ந்து தமது இளமைக் காலத்தைச் சுகிப்பார்கள் என்றுதான் தோன்றும். ஆனால் இதில் உள்ள நிகழ்வுகளை உற்றுக் கவனித்தால் அவற்றுள் புதைந்துள்ள காலத்து இயல்புகளை வெளிப்படுத்தும் வரலாற்று நூலாகவே துலங்கும். இந்த வகையில் இது மட்டக்களப்பின் 1900 1960 வரையிலான ஒரு சமுதாயப் புரட்சியின் வரலாற்று அடித்தளத்தை எடுத்துரைக்கும் நூல் என்பது புரியும். இதன் தொடர் நூல்களாகப் பள்ளிப் பருவச் சிந்தனைகள், கலாசாலைப் பருவச் சிந்தனைகள், காளைப்பருவச் சிந்தனைகள் கற்பித்தற் பருவச் சிந்தனைகள், தமிழ்ப் பணிப் பருவச் சிந்தனைகள் என்பவற்றால் ஒரு நூற்றுண்டுக் கால வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இதில் அடங்கியுள்ள
 ஜீவா பதிப்பகத்தின்
மட்டக்களப்பு தமிழறிஞர் வாழ்க்கை வரலாறுகள்
உரைநடை வரலாற்று நூல்கள்;

1. சமுத்துச் செட்டிபாளையம் கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர் நூற்திரட்டு முதலாம் பாகம்
2. " " இரண்டாம் பாகம்
3. கிழக்கின் பேரொளி புலவர்மணி
4. இரும்பு அரசன் புரோபசர் சாண்டோ சங்கரதாஸ்
5. கிழக்கிலங்கையின் புகழ் பூத்த மைந்தர்கள் 1
6. " " " "
7. சமுத்து இரட்டையர்கள்
8. எஸ்.டி. ஈ
9. கலாநிதி புலவர்மணி ஏ பெரியதும்பிப்பிள்ளைப் பண்டிதர் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள்
10. விபுலானந்தர் கல்விச் சிந்தனைகள்
11. எங்கள் எப். எக்ஸ் சி ஐயாவுக்கு அகவை 8

செய்யுள் வடிவ வரலாற்று நூல்கள்;

12. விபுலானந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்
13. விபுலானந்தர் பாவியம்
14. விபுலானந்த அடிகளார் அம்மானை முத்தமிழ் வித்தகன் யாழ் நூலோன்
15. விபுலானந்த அடிகளார் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
16. புலவர்மணிக் கோவை
17. கலாநிதி புலவர்மணி ஏ. பெரியதும்பிப்பிள்ளைப் பண்டிதர் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
18. பண்டிதர் செ. பூபாலப்ளை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
19. வித்துவான் வீ.சி. கந்தகையா பண்டிதர் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
20. கலாநிதி வித்துவான் எப். எக்ஸ். சி நடராசர் வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
21. வாழ வைக்கும் நினைவுகள்

=====

கன்டா ஜீவா பதிப்பகத்தார் வெளியிட்ட தமிழறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்:

1. சமத்து தமிழறிஞர்கள்
2. ஆறுமுகநாவலர்
வரலாற்றுக் குறிப்புகள்
3. புலவர்மணி பெரியதும்பிப்பிள்ளை
வரலாற்றுக் குறிப்புகள்
4. கிழக்கின் பேரொளி புலவர்மணி
5. புலவர்மணிக் கோவை
6. விபுலானந்தர் சிந்தனைகள் -
வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்
7. விபுலானந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்
8. விபுலானந்தர் அம்மானை
11. விபுலானந்தர் பாலியம்
12. எங்கள் எப் எக்ஸ் சி
ஐயாவுக்கு அகவை 80
13. 14 கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர்
நூற்திரட்டு 1. 2

வாழ்க்கை-வரலாற்று வெண்பாக்கள்

13. விபுலானந்தர் வரலாற்று வெண்பா
14. எ. எக்ஸ். சி, நடராசர்
வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
15. புலவர்மணி பெரியதும்பிப்பிள்ளை
வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
16. வித்துவான் வி.சி. கந்தையாப்
பண்டிதர் வரலாற்று வெண்பா
17. பண்டிதர். செ. பூபாலபிள்ளை
வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
18. கலாநிதி க. கடராசா
வாழ்க்கை வரலாற்று வெண்பா
உங்கையன் வாழ்க்கை வெண்பா.

அமர்ர
நா.சா
கதிர்காமத்தம்பி
அவர்களின்
நினைவு நிதியப்
பதிப்பு